Cuốn sách về thiền

TSAI CHIH CHUNG
PHẠM CAO HOÀN
biên dịch

góp nhặt CÁT đá

NXB THANH NIÊN

Design LePhuocHiep

TSAI CHIH CHUNG
(PHẠM CAO HOÀN - *Biên dịch*)

GÓP NHẶT CÁT ĐÁ

(Cuốn sách về Thiền)

TỦ SÁCH GIA ĐÌNH
MAN THIỆN

NHÀ XUẤT BẢN THANH NIÊN

Zen?

Ta có thể hỏi đời là gì cũng như hỏi Zen là gì?

Cuộc đời là để sống trọn vẹn hết mình, mà chẳng lý gì đến nguyên tắc hay không?

Zen tránh giảng giải siêu hình, suy đoán vẩn vơ, bởi nó cao viễn ngoài vòng thị phi.

Điều duy nhất của Zen là giúp Thiền gia trực chỉ nhân tâm, thực hiện toàn mãn - giác ngộ.

Các Tổ Thiền đều nhắc nhở rằng Phật là người đã thành trong kiếp nhân sinh và người nào chịu theo đuổi kiên trì thì sẽ đạt "một nhân cách toàn mãn trong Phật, là một ông Phật - Người".

Con người hiện đại rất tiến bộ về kỹ thuật nhưng tâm họ chất đầy tư lợi nên thiếu sự trong sáng. Bởi thế, có lẽ ho cần một tập truyện mang hình thức sinh động.

Đó là lý do cuốn sách này ra đời.

MỤC LỤC

Thiền là gì?.....13
Con sóng nhận thức.....14
Thiền trong chén trà.....15
Giác ngộ.....16
Lời Thiền.....17
Tâm truyền tâm.....18
Sống trong hiện tại.....20
Ca Diếp.....21
Ôm cô gái qua suối.....22
Thiên đường Địa ngục.....23
Ông quan khờ.....24
Nếu ta không vào địa ngục thì ai vào?.....25
Tô màu cây trúc.....26
Thứ tự sống chết.....27
Làm tan sự im lặng.....28
Mọi sự là hư không.....29
Phật tại nhà.....30
Ngón tay chỉ mặt trăng.....31
Người đệ tử lỗi lầm.....32
Bài học cho kẻ cướp.....33
Ngoài ngôn từ.....34
Người câm và con vẹt.....35
Cái chết của tách trà.....36
Ai đó?.....37
Hòa hợp với chính mình.....38
Lời nói chết người.....40
Âm thanh của thung lũng.....41
Định mệnh nằm trong bàn tay.....42
Càng vội, càng chậm.....44

Chiếc tách quí của vị tướng 45
Cho và nhận 46
Bạn tri âm 47
Đèn đã tắt 48
Vật có giá trị thực sự 49
Một ngọn cỏ, một giọt nước 50
Không bởi gì cả 51
Quá khứ, hiện tại, tương lai 52
Đại Lãng 53
Vì tôi ở đây 56
Rỗng rang 57
Thiên đàng, Địa ngục đều do tâm tạo 58
Tâm vô nhiễm 59
Núi pháp vĩnh hằng 60
Nhà sư yêu trộm 61
Sau khi chết người ta đi về đâu? 62
Thanh kiếm không phải là kiếm 63
Thổi bùng xúc cảm 64
Con quỉ bên trong 65
Nghèo và giàu 66
Bàn tay rộng rãi 67
Cuộc sống sinh động 68
Cười thấu tinh không 70
Thiền bất khả tư nghị 71
Mây trên trời quang đãng, nước trong bình 72
Bông tuyết 73
Cầu đá 74
Hãy rửa tô đi 75
Tập Thiền ở đâu? 76
Cây bách và Phật tính 77
Muôn vật trở về cái Một 78
Zhauzhou là gì? 79
Zhauzhou tìm đến Zhauzhou 80

Cây tùng trong sân 81
Không thay thế được 82
Vứt bỏ mọi sự 83
Mời dùng trà 84
Deshan Xuanjian 85
Tổ Linji Yixuan 89
Tiếng thét 91
Không lệ thuộc để tự cứu 92
Cái gì sống, cái gì chết 93
Ngón Thiền của Juzhi 95
Juzhi chặt ngón tay của môn đồ 99
Người trên cây 100
Đích tới có một đường đi không cùng 101
Sáu trong Một 102
Quá gần không thấy 103
Thế giới nằm trong hạt cải 104
Nhà sư thiếu từ tâm 105
Hãy thức dậy đi 106
Biết dễ khó làm 107
Bình thường tâm 108
Thịt nào dở nhất? 109
Mùi đàn hương 110
Tre cao, tre thấp 111
Không ta, không người 112
Tôi ở đây 113
Jingqing và tiếng mưa rơi 114
Không thấy chân lý 115
Không thiếu thứ gì 116
Ý tại ngôn ngoại 117
Có và không 118
Theo dòng 119
Khó tiến khó lùi 120
Tu sĩ thiếu nét hài 121

Danxia đốt tượng Phật.....123
Hành động theo hoàn cảnh.....124
Hợp nhất với tự nhiên.....125
Biến dịch là chân lý vĩnh hằng.....126
Cái gì không phải là pháp?.....127
Nắm hư không.....128
Lửa tinh thần đến với lửa.....129
Đường chân lý ngay trước mặt.....131
Không lạnh không nóng.....132
Sãi thành sư.....133
Ba cân gai dầu.....134
Trâu mộng qua cửa sổ.....136
Hãy tự chủ.....137
Một ngày mưa gió.....138
Đầu và đuôi xung đột.....140
Ếch bàn sự đời.....142
Số phận đáng thương.....144
Lã Sinh môn.....148

GÓP NHẶT CÁT ĐÁ

(Cuốn sách về Thiền)

Thiền là gì?

1
Cá nhỏ hỏi cá lớn:
Tôi thường nghe nghe người ta nói về biển mà không hiểu biển là gì?
2
Bao quanh ta đều là biển.
Thế sao tôi không thấy?
3
Biển là nơi ta sinh ra. Từ trong ra đến ngoài ta đều là biển. Biển nuôi ta lúc sống và khi chết lại trở về với nó. Tóm lại, biển và ta là một vậy.
Trang tử nói: "Loài cá sống trong ao hồ mà không tự biết. Con người sống trong Đạo lại không tự hay". Người nơi biển Thiền lại không biết bản chất Thiền.

CON SÓNG NHẬN THỨC

THIỀN TRONG CHÉN TRÀ

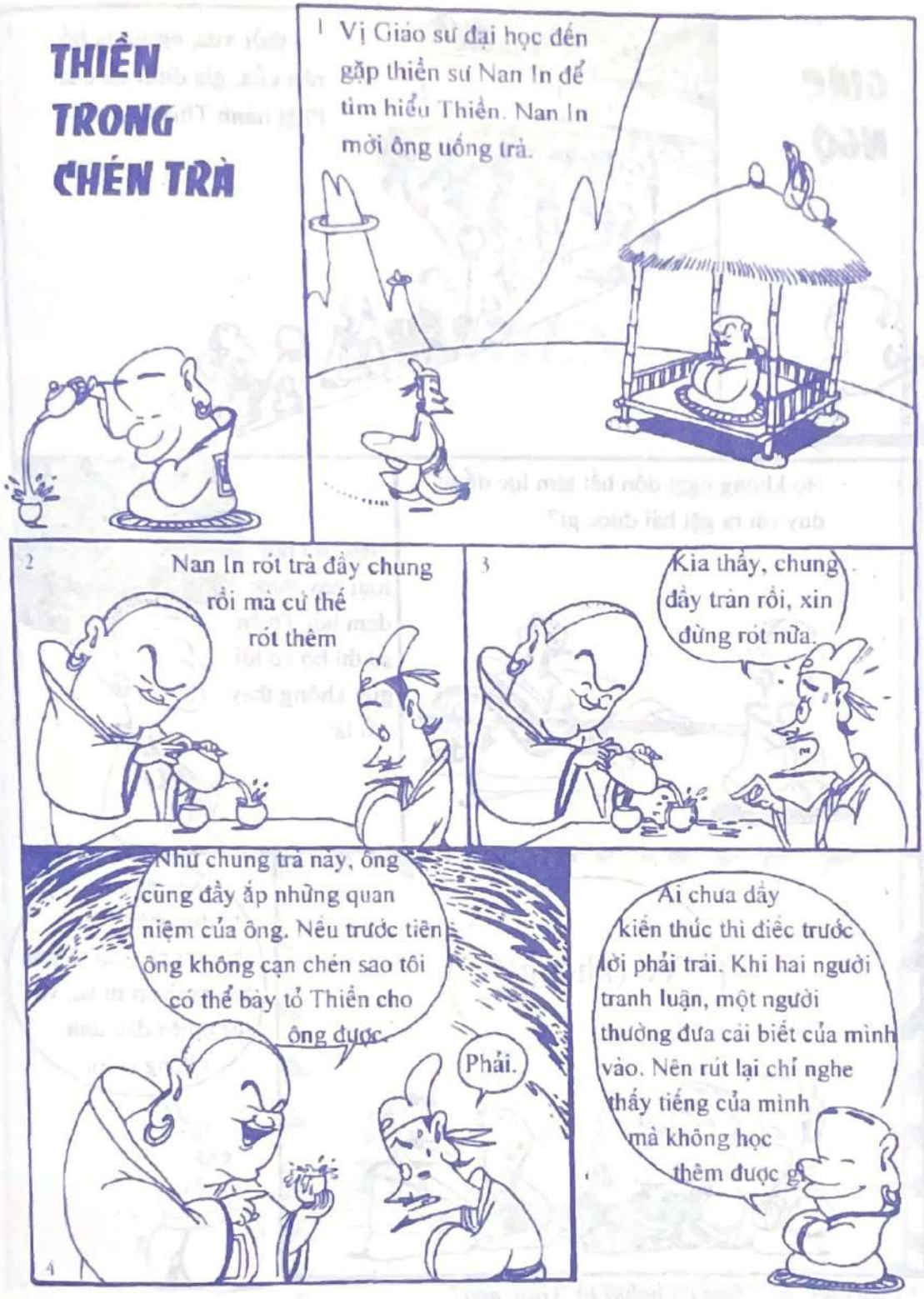

GIÁC NGỘ

1 Từ thời xưa, người ta bỏ nhà cửa, gia đình tới cửa Phật hành Thiền.

2 Họ không ngại dồn hết tâm lực để tư duy rồi ra gặt hái được gì?

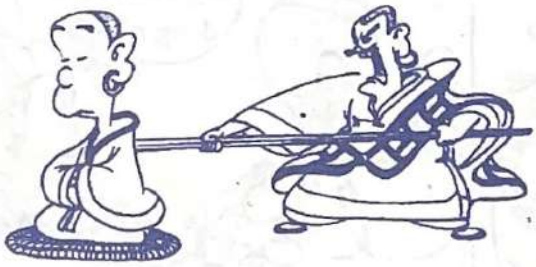

3 Nếu câu hỏi loại này được đem hỏi Thiền sư thì họ có lời giải không thay đổi là:

4

Khi người ta dứt phân biệt, chặt thị phi, họ sẽ tràn đầy bình an tự tại, và tự nhiên đắc tính không (vô).

** Chữ nho "vô" cũng có nghĩa là "Giác ngộ"*

LỜI THIỀN

TÂM TRUYỀN TÂM

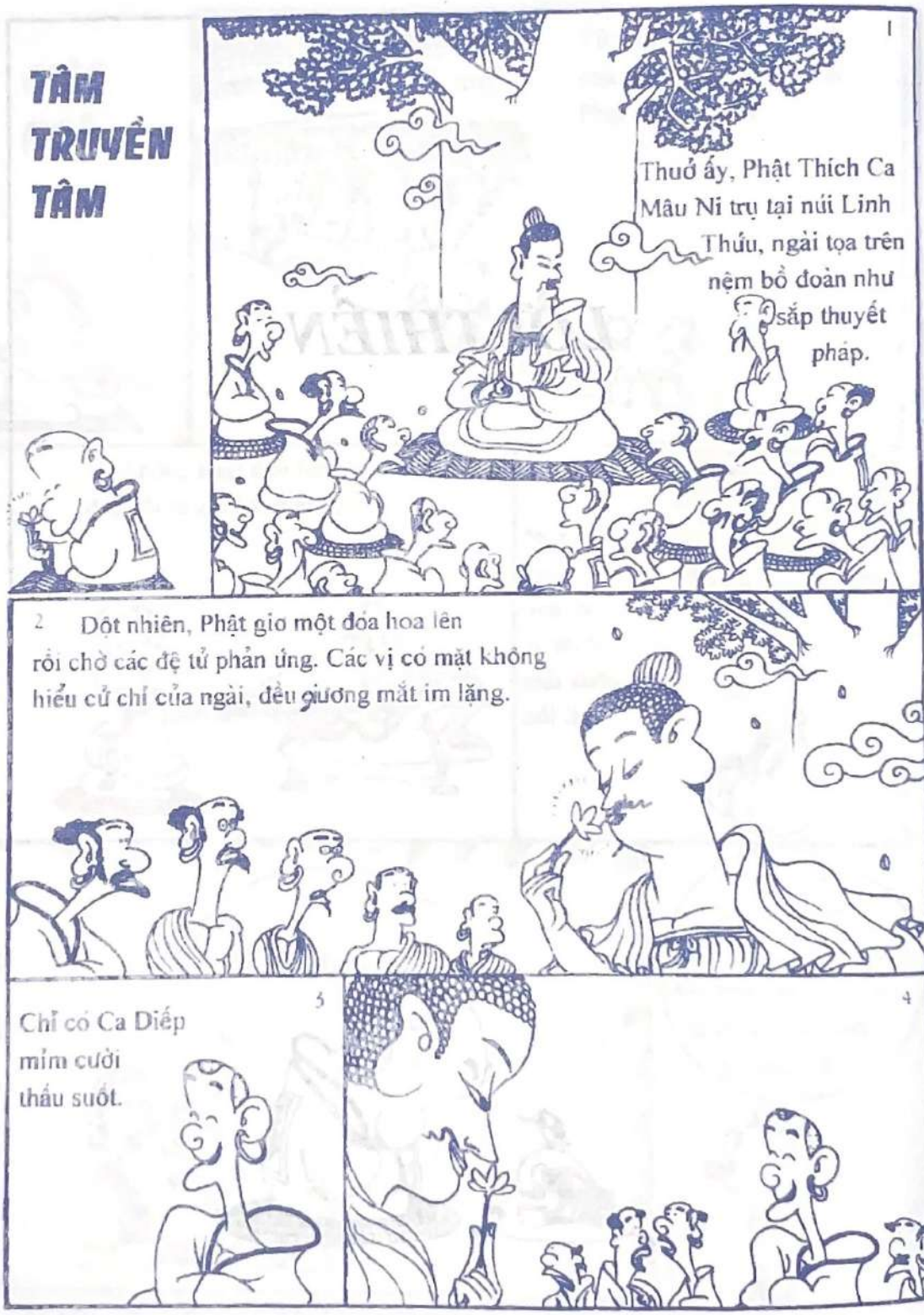

5
Phương tiện của ta thấu suốt hành trình tư duy và không bỏ qua bất cứ thứ gì. Tâm hồn an lạc ngắm xem cảnh tự nhiên
6
Pháp môn vi diệu ở ngoài ngôn ngữ, xét nghiệm tư duy.
Người ta không hiểu nổi bằng lẽ cân phân, nhưng bằng vào trực giác.
8
Giờ đây Ca Diếp tỏ ra thấu hiểu nên ta truyền tâm ấn cho ông.
Hành thiền là: theo vào đường vô nhiễm, thanh lọc tâm hồn tiến vào giác ngộ, chính mệnh được thể hiện tự nhiên.

SỐNG TRONG HIỆN TẠI
1
Phật hỏi đệ tử: cuộc sống người ta được bao lâm?
2
80 năm.
3
Sai.
70 năm.
Còn sai!
60 năm.
4
5
Sai!
6
Như vậy người ta sống bao lâu?
7
Đời người chỉ thuộc trong vòng hơi thở.
Đừng ỉ vào quá khứ và cái sắp tới, hãy sống với thực tại. Người ta phải hiểu "cái lúc này" và mọi sự kỳ diệu.

Ca Diếp

Ghi chú: lá cờ treo trên cột trước cổng chùa để làm hiệu trong chùa đang giảng kinh thuyết pháp.

ÔM CÔ GÁI QUA SUỐI

THIÊN ĐƯỜNG ĐỊA NGỤC

ÔNG QUAN KHỜ

1 Hai thiền sư Gudo, Daigu được một vị quan to rất hăng say học Thiền.

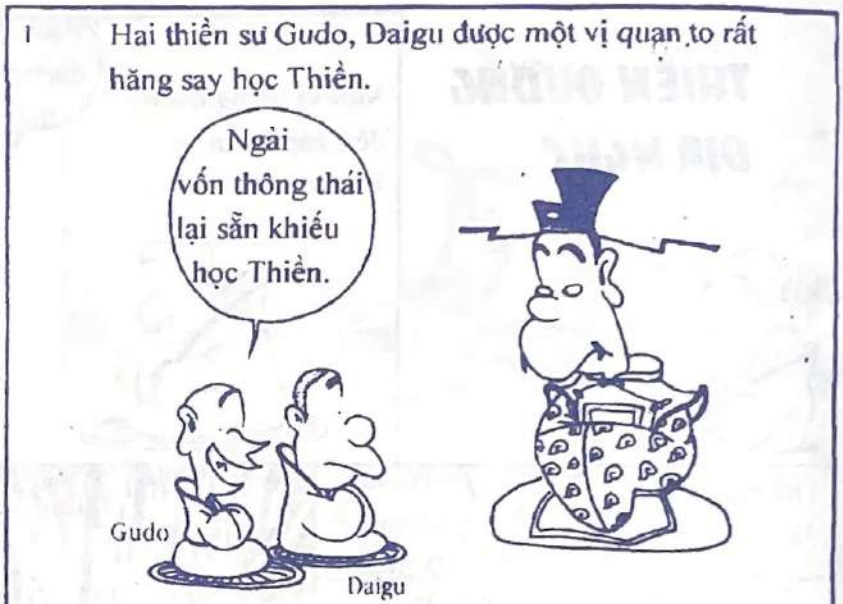

2

3

4 Rồi thay vì xây chùa cho sư Gudo, quan xây cho Daigu và học Thiền với ông.

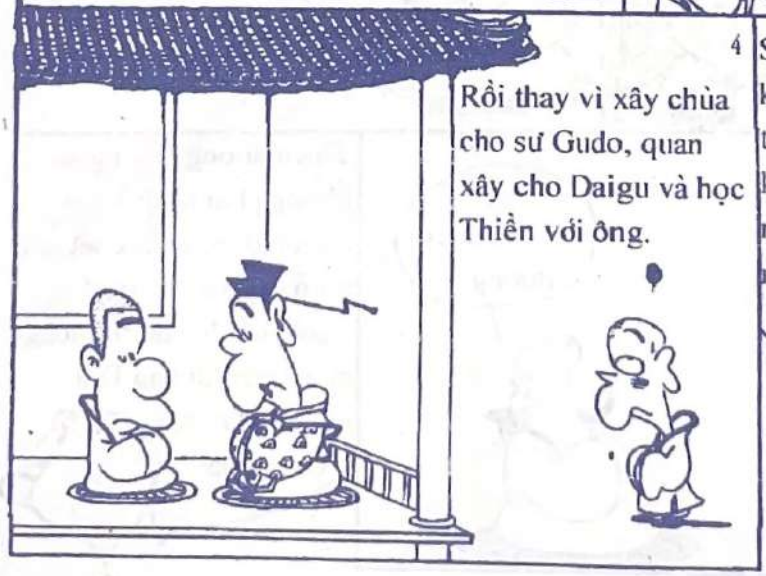

Sư Daigu nói thật, thẳng không e dè trước vị quan to, nên được kính trọng. Sư không bị ảnh hưởng vì bề ngoài, không nề hà vì mang ý xấu hay tốt - đó là tới gần cảnh Thiền rồi vậy.

NẾU TA KHÔNG VÀO ĐỊA NGỤC THÌ AI VÀO?

TÔ MÀU CÂY TRÚC

THỨ TỰ SỐNG CHẾT

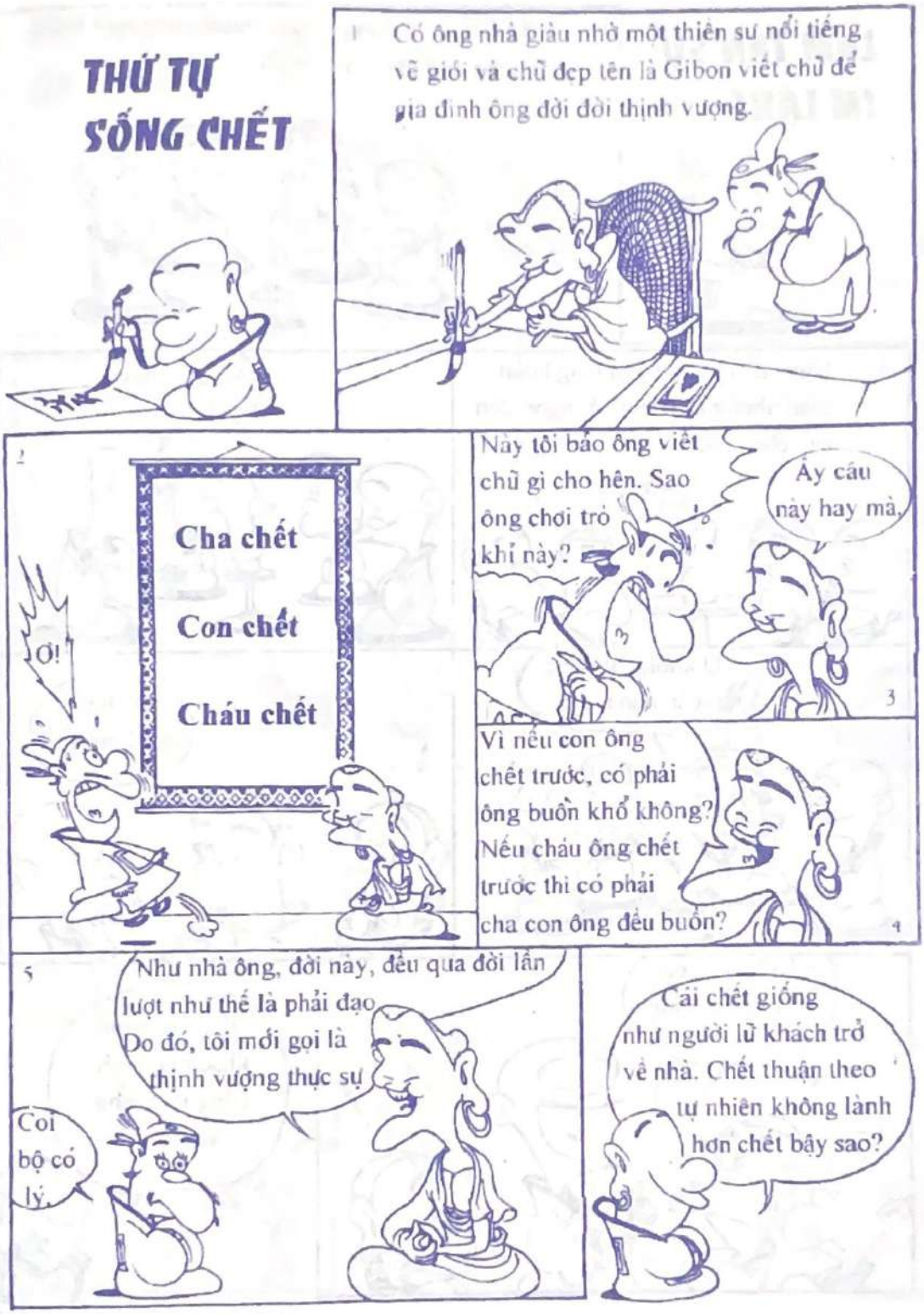

LÀM TAN SỰ IM LẶNG

1 Bốn sư cùng đồng ý ngồi thiền trong một tuần không ai được nói một lời.

2 Ngày đầu họ giữ yên lặng hoàn toàn nhưng khi đêm về, ngọn đèn cầy chao đảo...

3 Ấy sắp cháy hết kìa.

4 Ở không ai được nói câu nào nghe.

5 Sao hai người nói thế?

6 A ha ha, chỉ có tôi là người không nói nhé.

Nhắc lỗi người khác mà mình cũng lỗi y như vậy.

MỌI SỰ LÀ HƯ KHÔNG

PHẬT TẠI NHÀ

Yangpu về tỉnh Sichuan định tâm tìm kiếm Bồ Tát.

.....

1

Cậu đi đâu đấy?

Tôi đi cầu Bồ Tát.

2

Bồ Tát ở xa, chi bằng tìm Phật có hơn không?

Tìm Phật ở đâu bây giờ?

3

Khi cậu về nhà, thấy người đón cậu trên mình khoác cái mền, chân xỏ dép trái, đó chính là Phật.

Dạ!

4

5 Theo lời, cậu về nhà thì trời đã khuya.

6 Mẹ cậu nghe con gọi cửa mừng quá vội khoác mền lên người, xỏ dép trái. Bà chạy ào ra mở cửa và khi Yangpu thấy mẹ mình như vậy thì đứng chết lặng.

Người ta tìm chân lý nhưng điều cần là thực thi ngay trong lòng, không thì khó mà gặp được.

NGÓN TAY CHỈ MẶT TRĂNG

NGƯỜI ĐỆ TỬ LỖI LẦM

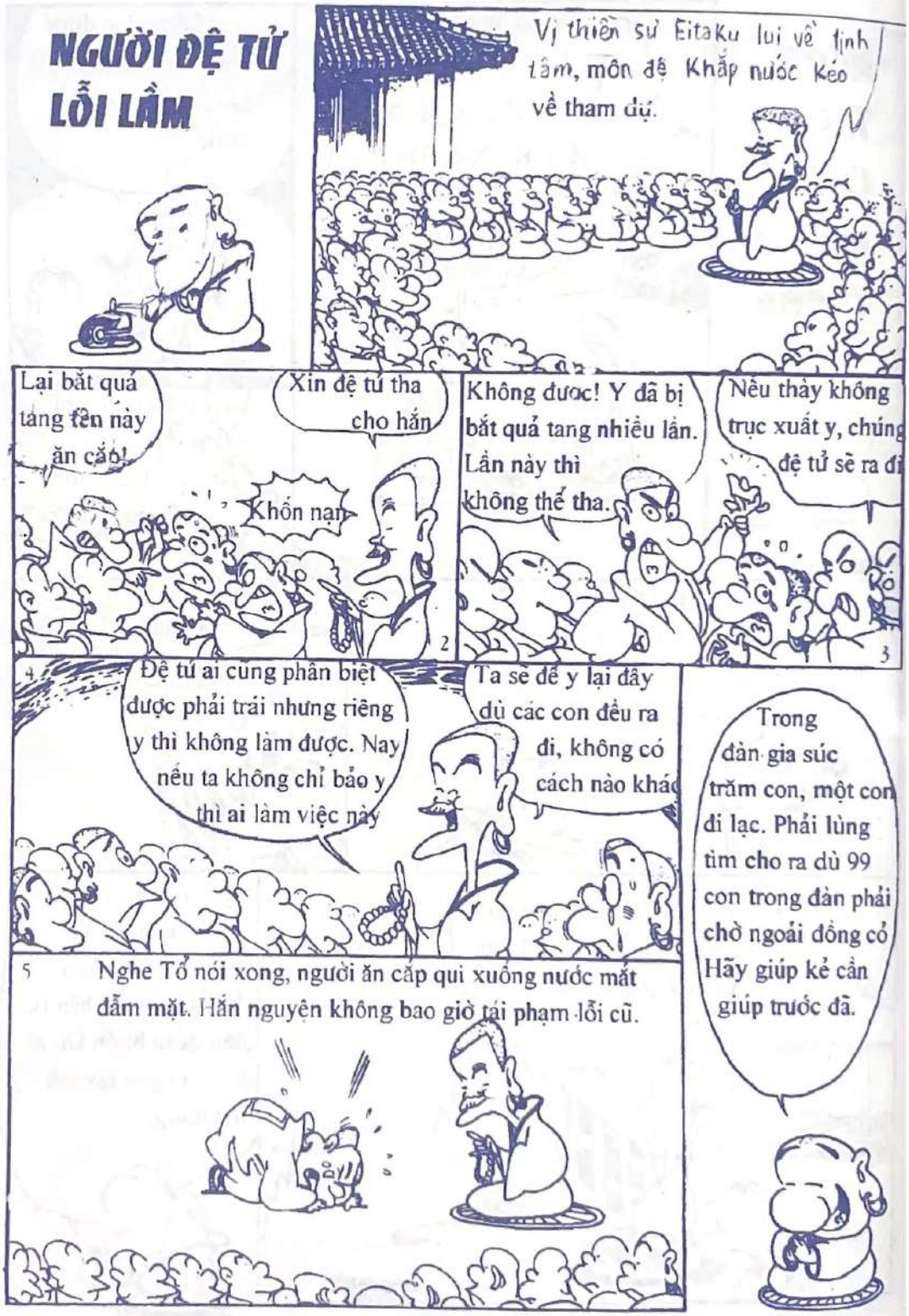

BÀI HỌC CHO KẺ CƯỚP

NGOÀI NGÔN TỪ
1
2
Ông nghe bản nhạc này thế nào?
Xin ông giảng cho tôi nghe với
3
4
Nhạc sĩ chơi lại bản nhạc một lần nữa.
Đó là ý nghĩa của bản này.
5
!
Nếu ta dùng lời dẫn giải thì dễ bị lầm lạc. Câu đáp hoàn toàn nhất nằm chính ngay tại câu hỏi.

NGƯỜI CÂM VÀ CON VẸT

CÁI CHẾT CỦA TÁCH TRÀ

1 Thiền sư Ikkyu Sojun từ lúc bé rất thông minh. Một hôm, Ikkyu đánh vỡ tách trà xưa rất quí, hiếm của thầy.

2

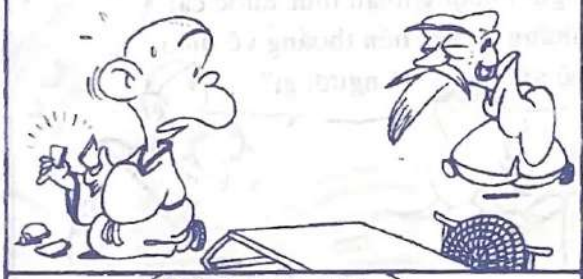

3

4

5

6

AI ĐÓ!

1
Kitagaki thống đốc bang Kyoto đến viếng đền Tofuku để thăm Keichu-vị sư trưởng đền này.
2
Ta không biết thống đốc nào cả!
Kitagaki thống đốc Kyoto muốn đến diện kiến thầy
3
!
Thầy tôi yêu cầu ngài lui gót vì không quen thống đốc nào cả
4
Nếu vậy, hãy báo với thày anh có Kitagaki muốn diện kiến
Được, để tôi thử lần nữa
5
Ô, Katagaki đấy à. Mời vào nhà.
Danh vọng, địa vị, sự thành công và sự giàu có thường có khuynh hướng gia tăng cái tôi của người ta. Vì vậy, người ta sẽ lạc lối, giống như người lạc đường không thể về nhà được.

HÒA HỢP VỚI CHÍNH MÌNH

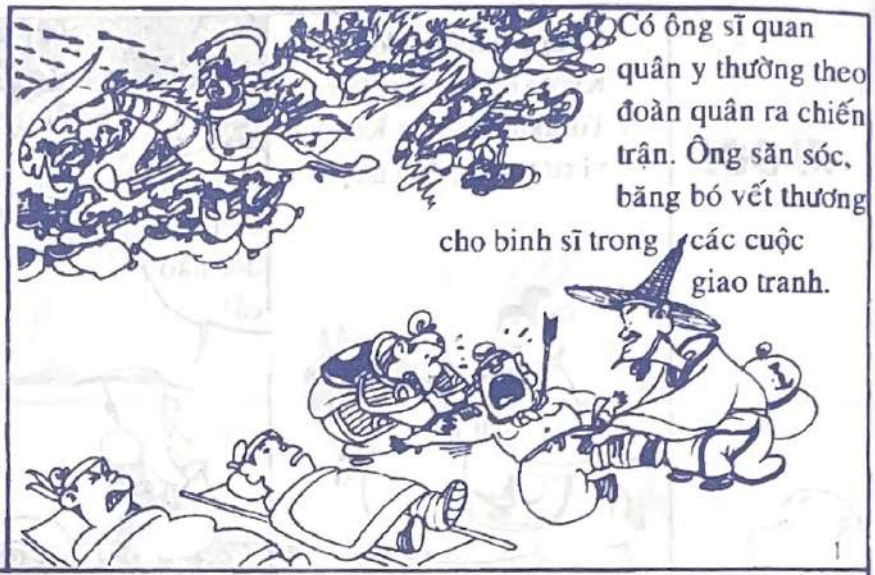

1 Có ông sĩ quan quân y thường theo đoàn quân ra chiến trận. Ông săn sóc, băng bó vết thương cho binh sĩ trong các cuộc giao tranh.

2 Khi lành vết thương và hồi phục, binh sĩ lại ra đi chiến đấu. Cuối cùng họ lại bị thương hoặc bị giết...

3 Sau khi chứng kiến chuỗi sự kiện lặp đi lặp lại, cuối cùng bác sĩ không chịu nổi, đến suy nhược thần kinh.

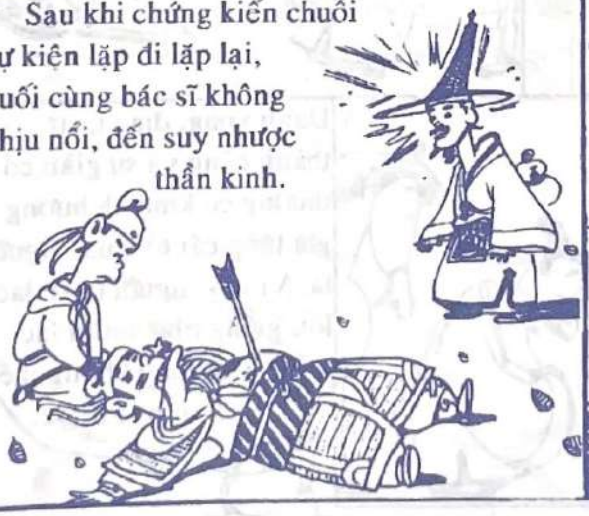

4 Nếu định mạng bắt họ chết, thì cứu họ làm gì? Nếu y khoa của mình ích lợi thì sao họ cứ phải ra trận rồi thiệt mạng?

5 Ông không hiểu thầy thuốc có giúp ích được gì. Ông thấy rắc rối rồi hồ nghi, cuối cùng không sao tiếp tục hành nghề nữa.
6 Vì vậy, ông lên núi tìm thiền sư.
7 Sau khi ở cùng thiền sư vài tháng...
8 Cuối cùng, hiểu ra vấn đề, ông lại xuống núi tiếp tục hành nghề y .. Ông nói:
!
9 Chỉ vì tôi là bác sĩ.
Không đồng nhất con người mình với một thứ gì, cũng không kết hợp những vật kia với "cái tôi", và nhận thức được rằng có một "cái tôi" khác biệt hẳn vô minh. Đó chính là sự giác ngộ thật sự.

LỜI NÓI CHẾT NGƯỜI

ÂM THANH CỦA THUNG LŨNG

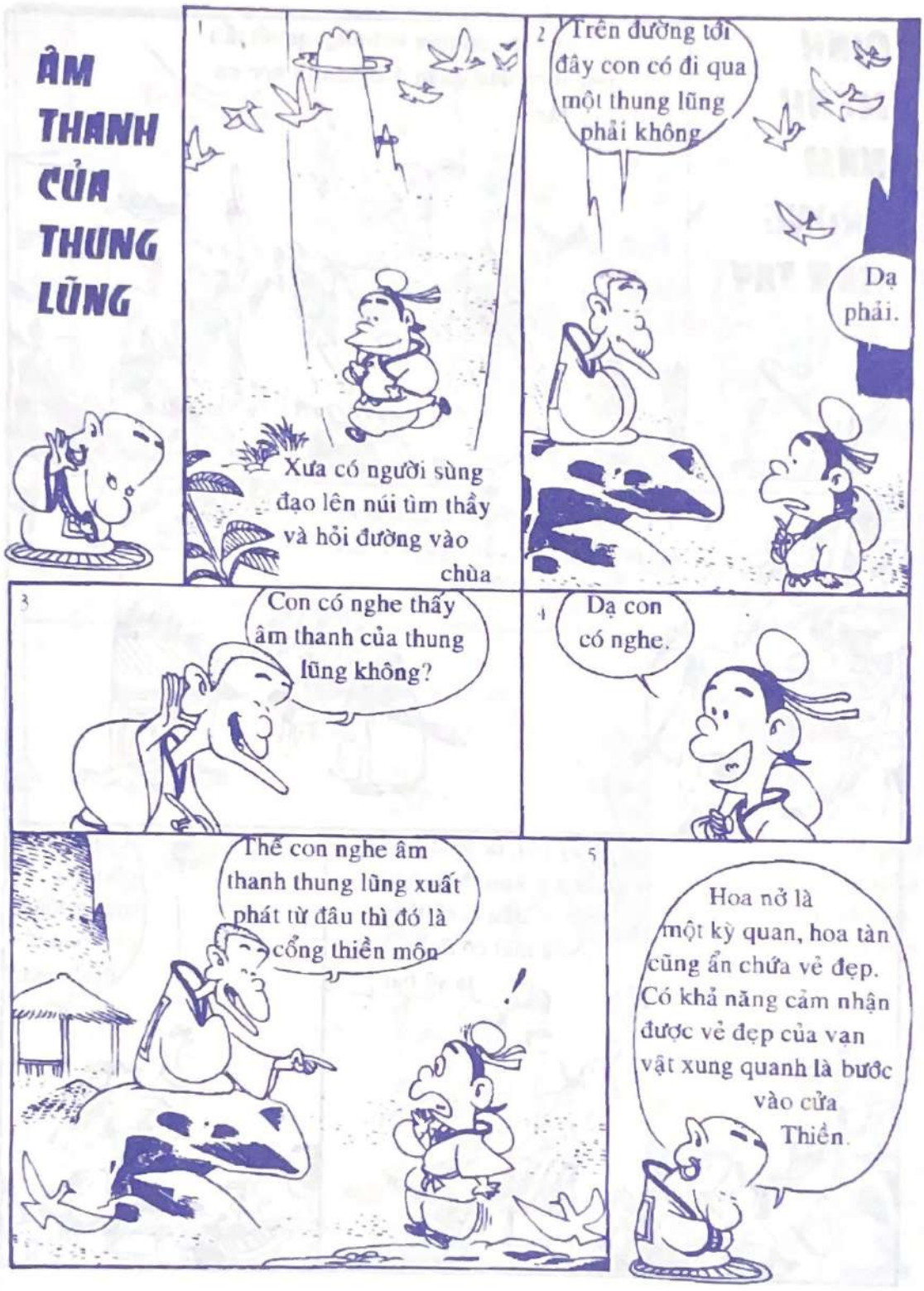

ĐỊNH MỆNH NẰM TRONG BÀN TAY

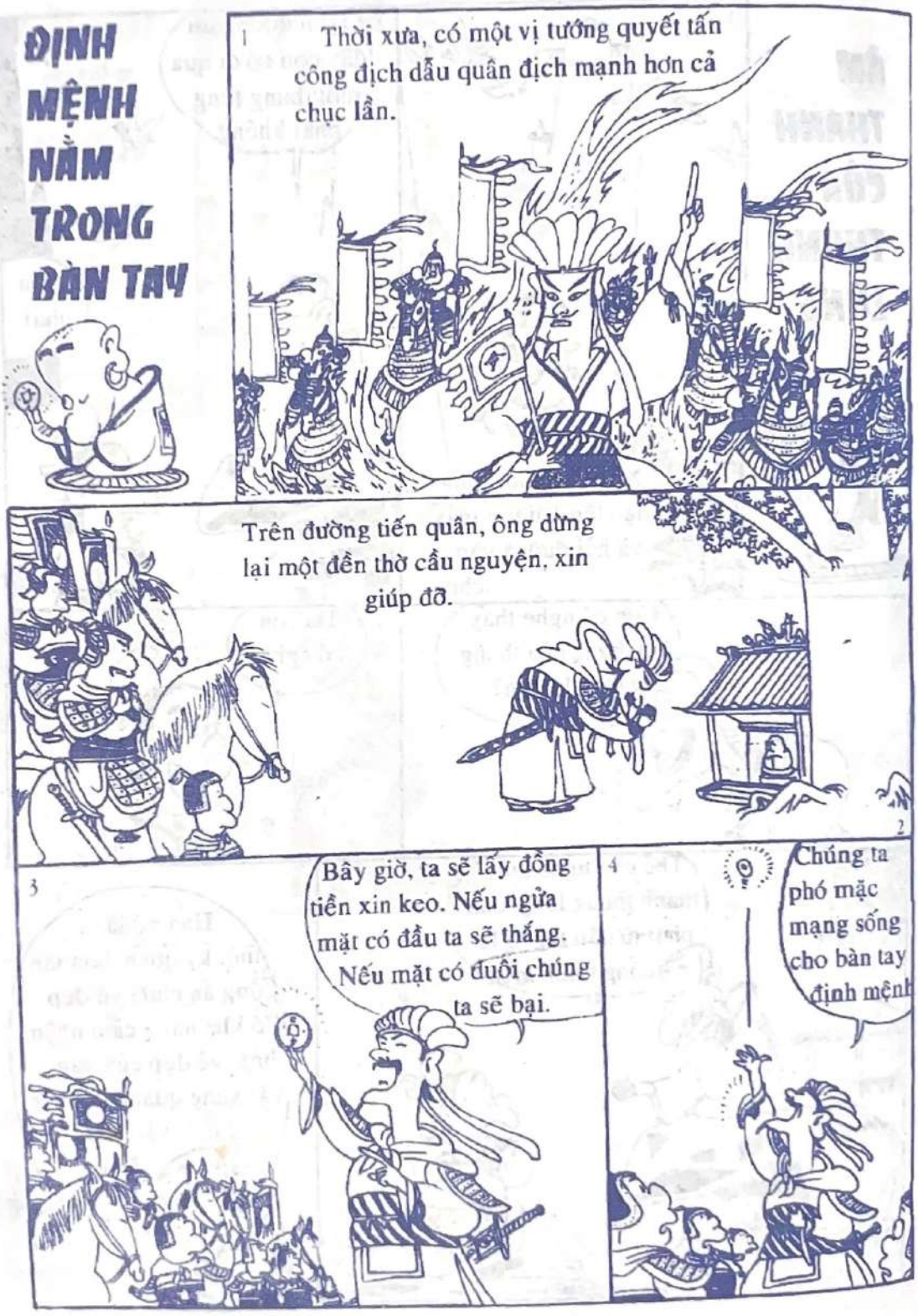

5
Tinh!
6
Ô, mặt đầu.
Chúng ta sẽ thắng
Hãy xông lên chà nát quân thù
Chắc chắn sẽ thắng
7
Sau trận chiến, toàn-bộ quân địch hùng mạnh đông đảo đã bị đánh bại hoàn toàn.
8
Không ai thay đổi được bàn tay định mệnh
9 Vị tướng đưa ra đồng tiền, cả hai mặt đồng tiền đều có hình đầu.
Thật sao?
Thiên đàng rất công bằng đối với tất cả mọi người. Không thiên vị dành riêng cho ai. Sự giúp đỡ duy nhất mà bạn có được chính là con người bạn.

CÀNG VỘI CÀNG CHẬM

CHIẾC TÁCH QUÍ CỦA VỊ TƯỚNG

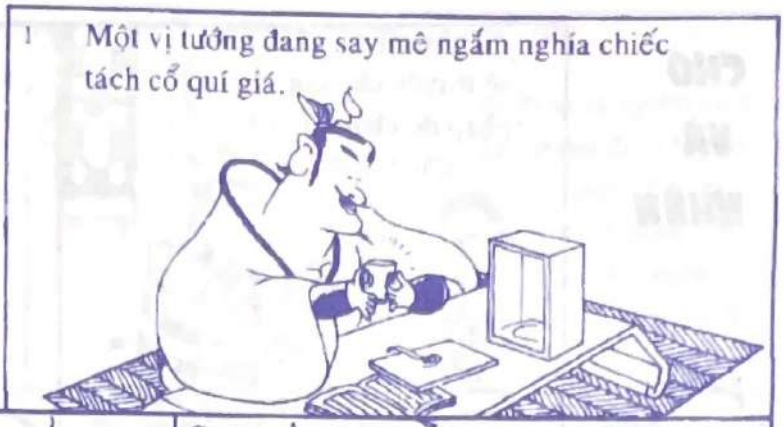

CHO VÀ NHẬN
1
Thầy già rồi, thầy sẽ truyền cho con tập bí pháp để chứng tỏ sở đắc với đời
Thiền sư Bunan Shido chỉ có một đệ tử kế truyền tên là Shoju
2
Con đã thọ nhận Thiền không văn tự của thầy và con hài lòng như thế. Tốt hơn thầy hãy giữ lấy.
3
Sách này được truyền từ tổ này đến tổ kia đã bảy đời, vậy con phải giữ nó như một vật tượng trưng đã thụ nhận giáo pháp
Xin vâng
4
!
5
Ngươi đang làm gì vậy?
6
Thầy đang nói gì vậy?
Hiểu và làm chỉ là một. Nếu một người trình bày chi tiết về giáo lý mà không sống đúng như lời thì có khác chi Thiền bằng miệng lưỡi.

BẠN TRI ÂM

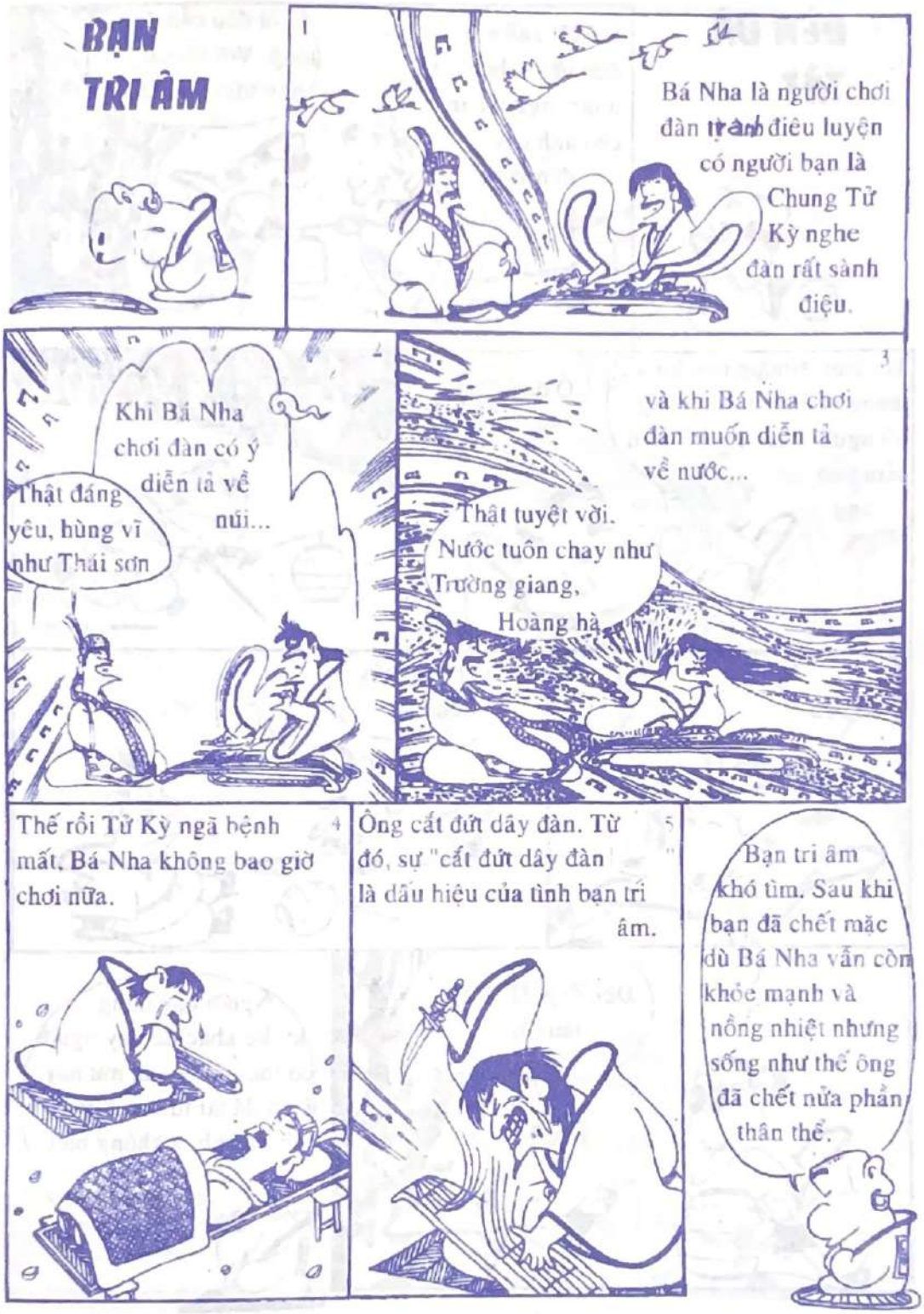
Bá Nha là người chơi đàn tranh điêu luyện có người bạn là Chung Tử Kỳ nghe đàn rất sành điệu.
Khi Bá Nha chơi đàn có ý diễn tả về núi...
Thật đáng yêu, hùng vĩ như Thái sơn
và khi Bá Nha chơi đàn muốn diễn tả về nước...
Thật tuyệt vời. Nước tuôn chay như Trường giang, Hoàng hà
Thế rồi Tử Kỳ ngã bệnh mất, Bá Nha không bao giờ chơi nữa.
Ông cất đứt dây đàn. Từ đó, sự "cắt đứt dây đàn là dấu hiệu của tình bạn tri âm.
Bạn tri âm khó tìm. Sau khi bạn đã chết mặc dù Bá Nha vẫn còn khỏe mạnh và nồng nhiệt nhưng sống như thế ông đã chết nửa phần thân thể.

ĐÈN ĐÃ TẮT

1
Một anh mù đến từ giã bạn mình, người bạn cho anh cây đèn lồng.
Tôi đâu cần đèn lồng. Với tôi sáng hay tối có gì khác
Tôi biết. Nhưng nếu không mang nó theo trong bóng tối người khác có thể đâm sầm vào ông.
Ồ được.
2
3
Ái!
Ối!
1
Bộ không thấy đèn hả?
5
!
Đèn ông đã tắt từ lâu rồi.
6
Người nào dùng lời kẻ khác để dạy người có thể giống anh mù này. Đèn đã tắt từ lâu, tuy nhiên anh ta không biết điều đó.

VẬT CÓ GIÁ TRỊ THỰC SỰ

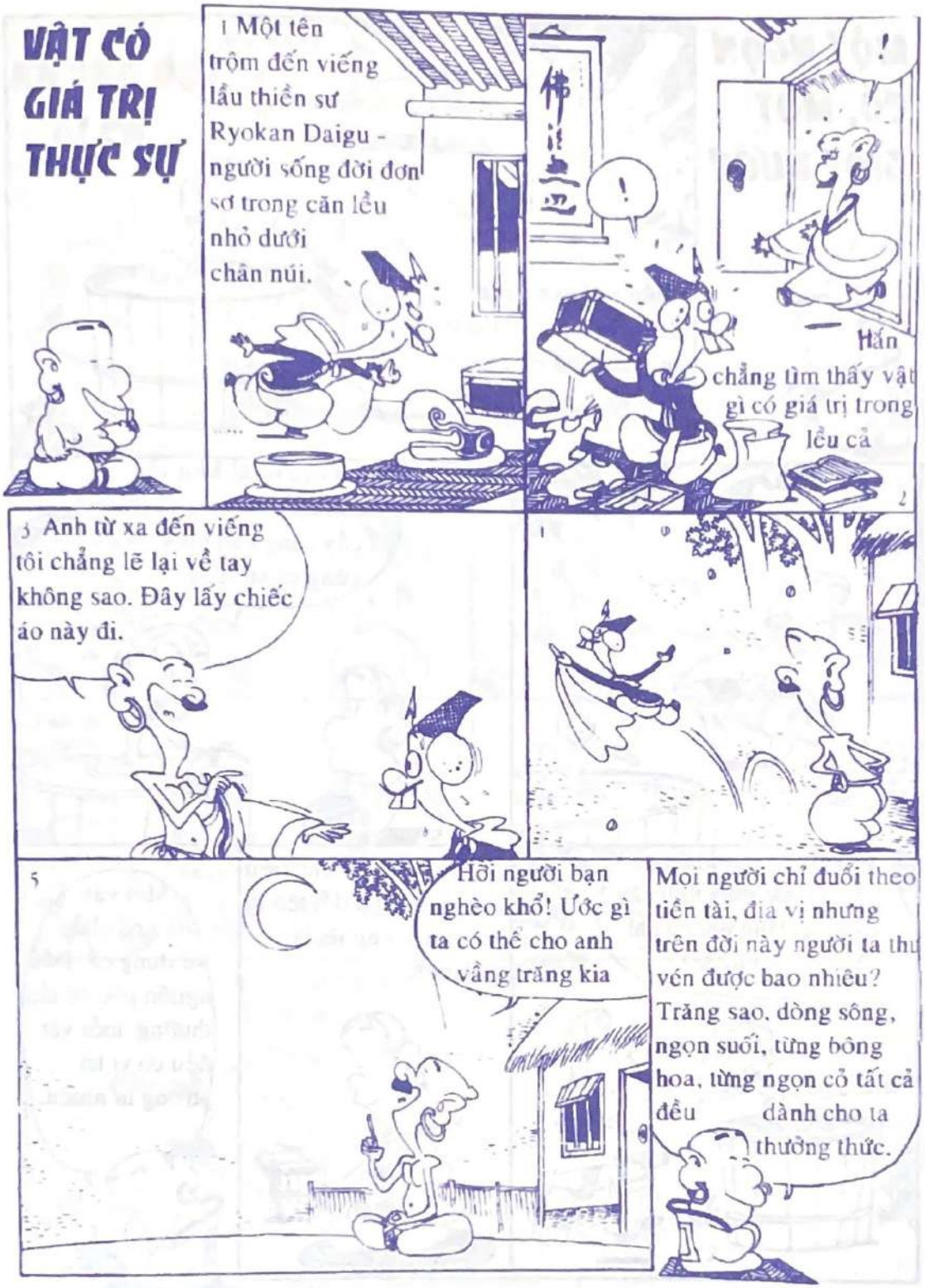

MỘT NGỌN CỎ, MỘT GIỌT NƯỚC

KHÔNG BỞI GÌ CẢ

QUÁ KHỨ- HIỆN TẠI- TƯƠNG LAI

ĐẠI LÃNG

1 Có một tay đô vật nổi danh tên là Đại Lãng. Anh ta mạnh vô cùng và giỏi thuật đấu vật.

2 Trong những cuộc đấu riêng tư, anh ta mạnh đến nỗi đánh bại luôn cả thầy.

3 Nhưng khi ra đấu công khai, anh ta rụt rè đến độ bị học trò mình đánh bại.

4

Vì vậy, anh ta lên núi tìm sự giúp đỡ của thiền sư.

5 Tên anh là Đại Lãng. Hãy tưởng tượng anh là những con sóng to lớn đó. Anh là ngọn sóng khổng lồ đang quét sạch, nuốt chửng mọi vật trước mặt. Anh sẽ là đấu sĩ vô địch.

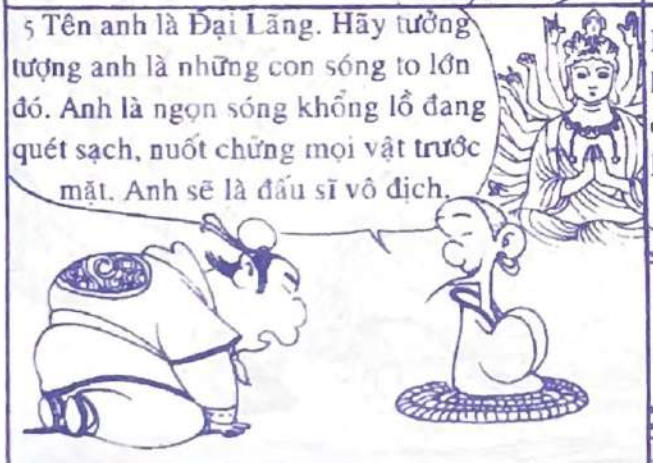

6 Hãy làm như thế và anh sẽ là tay đấu vật bất bại trên đất này. Không ai có thể cự lại anh.

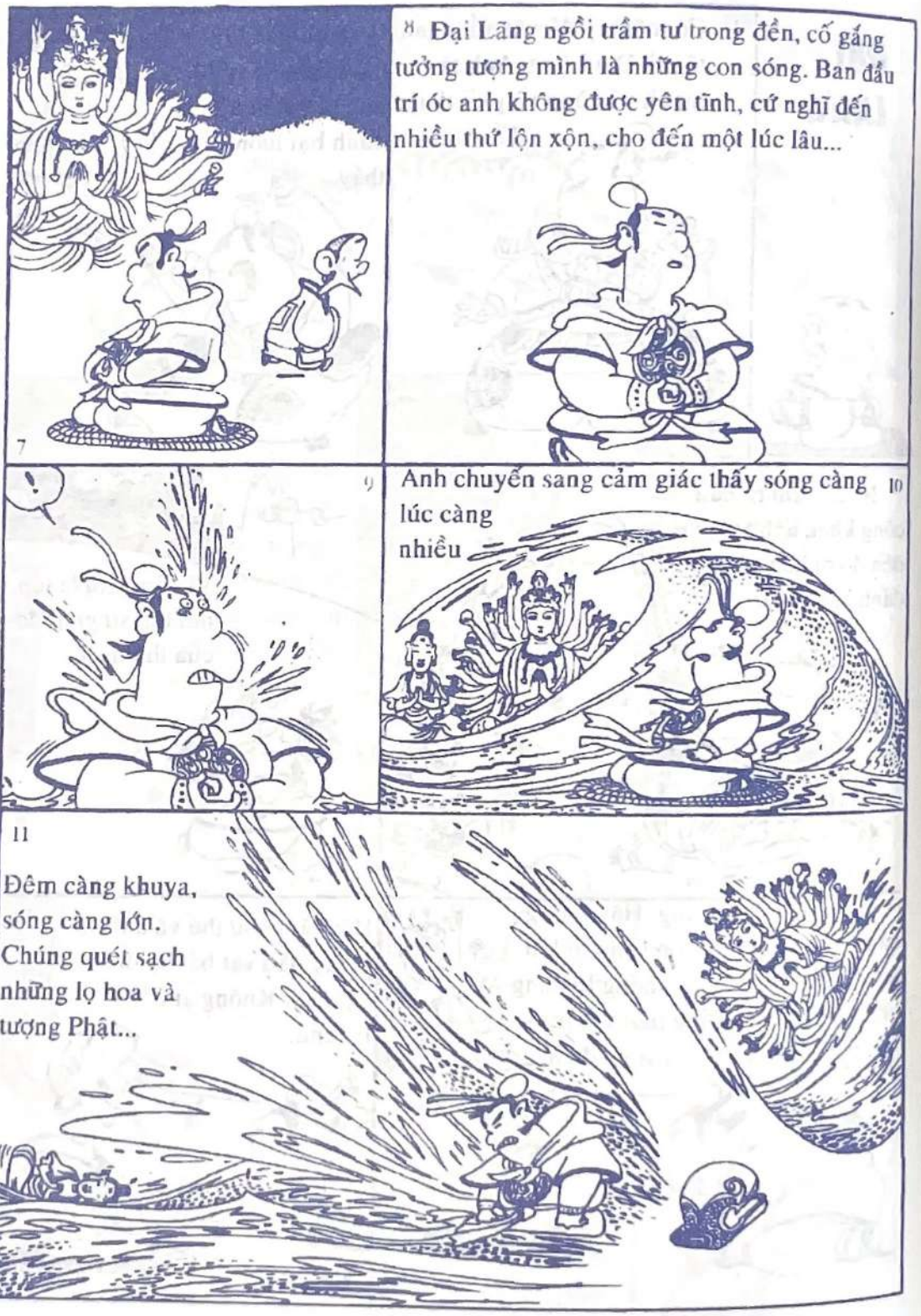
7
8 Đại Lãng ngồi trầm tư trong đền, cố gắng tưởng tượng mình là những con sóng. Ban đầu trí óc anh không được yên tĩnh, cứ nghĩ đến nhiều thứ lộn xộn, cho đến một lúc lâu...
9
Anh chuyển sang cảm giác thấy sóng càng lúc càng nhiều
10
11
Đêm càng khuya, sóng càng lớn. Chúng quét sạch những lọ hoa và tượng Phật...

Những con sóng lớn làm ngập lụt cả đền thờ...
12
Trước khi trời sáng, ngôi đền ngập trong biển cả mênh mông.
13
14
Dậy đi, anh đã thành công
!
Cám ơn thầy.
Giờ thì không gì có thể quấy rầy anh được nữa. Anh có thể là con sóng lớn nhận chìm mọi vật trước mặt
15
Từ đó, mỗi khi vào đấu, Đại Lãng đều tưởng mình là con sóng lớn quét sạch mọi vật như thế. Anh trở thành đô vật mạnh nhất đất nước và không ai có thể đánh bại anh.
16
Khi bạn tiếp xúc được với bản thể của mình trong bất cứ hoàn cảnh nào, bạn trở thành tạo vật và tạo vật trở thành bạn.

VÌ TÔI Ở ĐÂY

Có một nhà sư già đang phơi rau cải dưới ánh mặt trời gay gắt.
1
Ông bao nhiêu tuổi?
68 tuổi.
2
Sao ông phải làm việc cực nhọc đến thế?
3
Vì tôi ở đây.
4
Bởi vì mặt trời ở đó.
!
6
Nhưng ông không phải làm việc dưới ánh nắng gay gắt.
5
Thiên nhiên nuôi dưỡng mọi vật, không bỏ sót một vật gì và không cần sự ngợi khen. Người làm việc vất vả mà không than phiền là gần với bản chất thiên nhiên.

RỖNG RANG

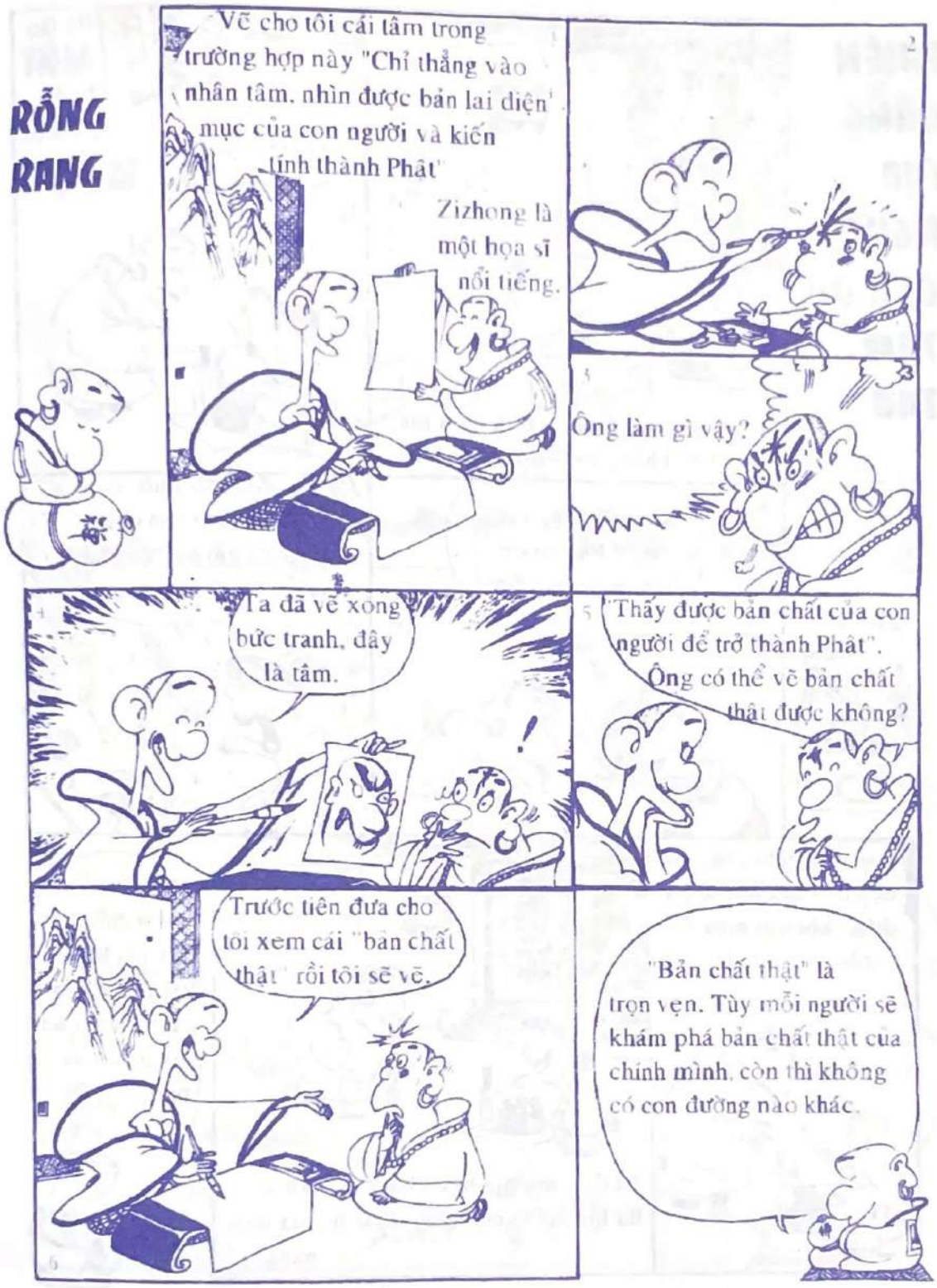
Vẽ cho tôi cái tâm trong trường hợp này "Chỉ thẳng vào nhân tâm, nhìn được bản lai diện mục của con người và kiến tính thành Phật"
Zizhong là một họa sĩ nổi tiếng.
Ông làm gì vậy?
Ta đã vẽ xong bức tranh, đây là tâm.
!
"Thấy được bản chất của con người để trở thành Phật". Ông có thể vẽ bản chất thật được không?
Trước tiên đưa cho tôi xem cái "bản chất thật" rồi tôi sẽ vẽ.
"Bản chất thật" là trọn vẹn. Tùy mỗi người sẽ khám phá bản chất thật của chính mình, còn thì không có con đường nào khác.

THIÊN ĐÀNG ĐỊA NGỤC ĐỀU DO TÂM TẠO

TÂM VÔ NHIỄM

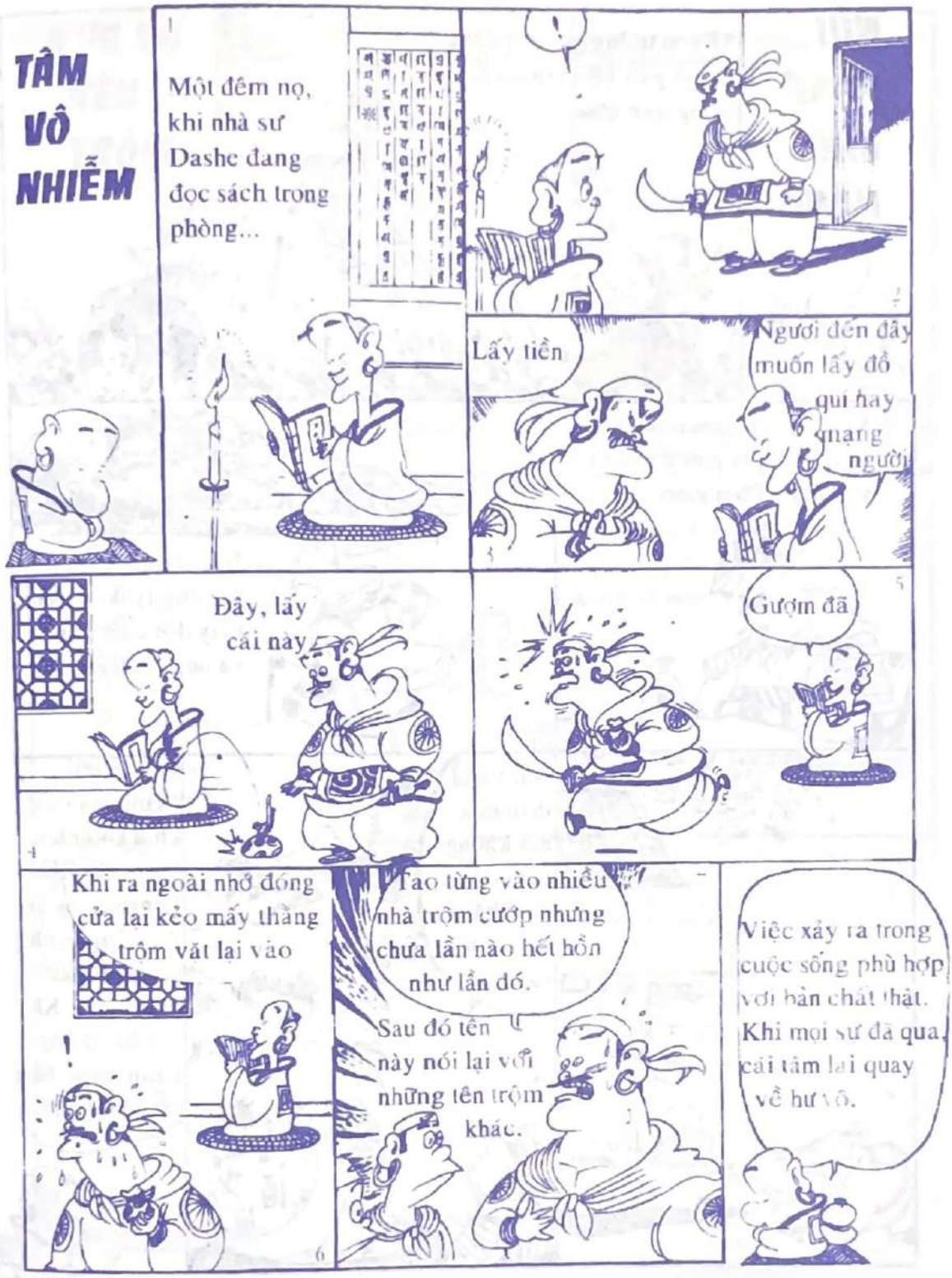
Một đêm nọ, khi nhà sư Dashe đang đọc sách trong phòng...
Lấy tiền
Người đến đây muốn lấy đồ quí hay mạng người
Đây, lấy cái này
Gượm đã
Khi ra ngoài nhớ đóng cửa lại kẻo mấy thằng trộm vặt lại vào
Tao từng vào nhiều nhà trộm cướp nhưng chưa lần nào hết hồn như lần đó.
Sau đó tên này nói lại với những tên trộm khác.
Việc xảy ra trong cuộc sống phù hợp với bản chất thật. Khi mọi sự đã qua, cái tâm lại quay về hư vô.

NÚI PHÁP VĨNH HẰNG

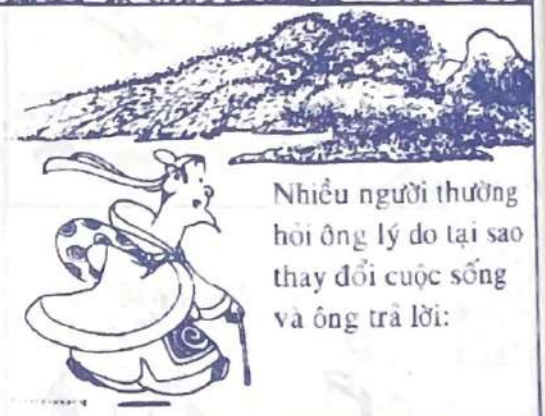

NHÀ SƯ YÊU TRỘM

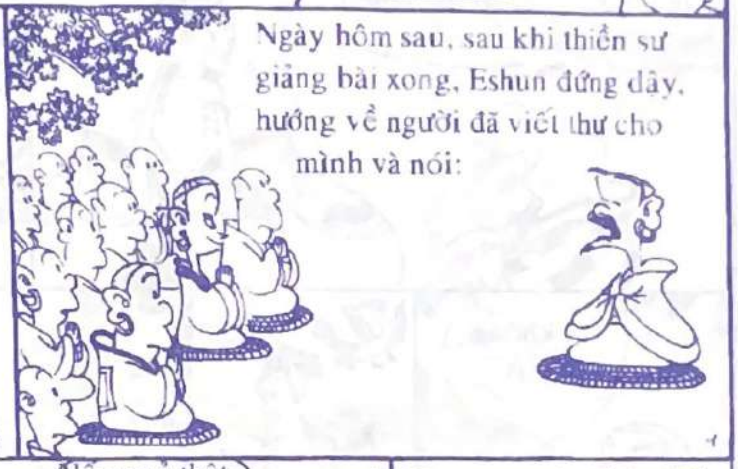

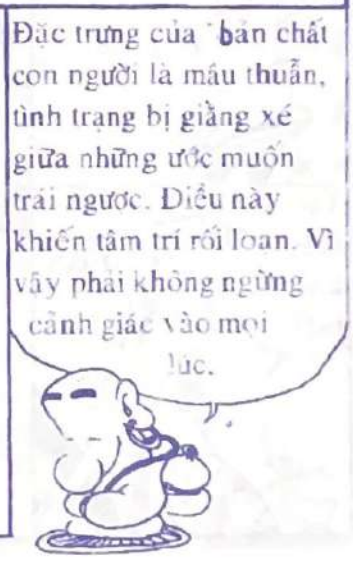

SAU KHI CHẾT NGƯỜI TA ĐI VỀ ĐÂU

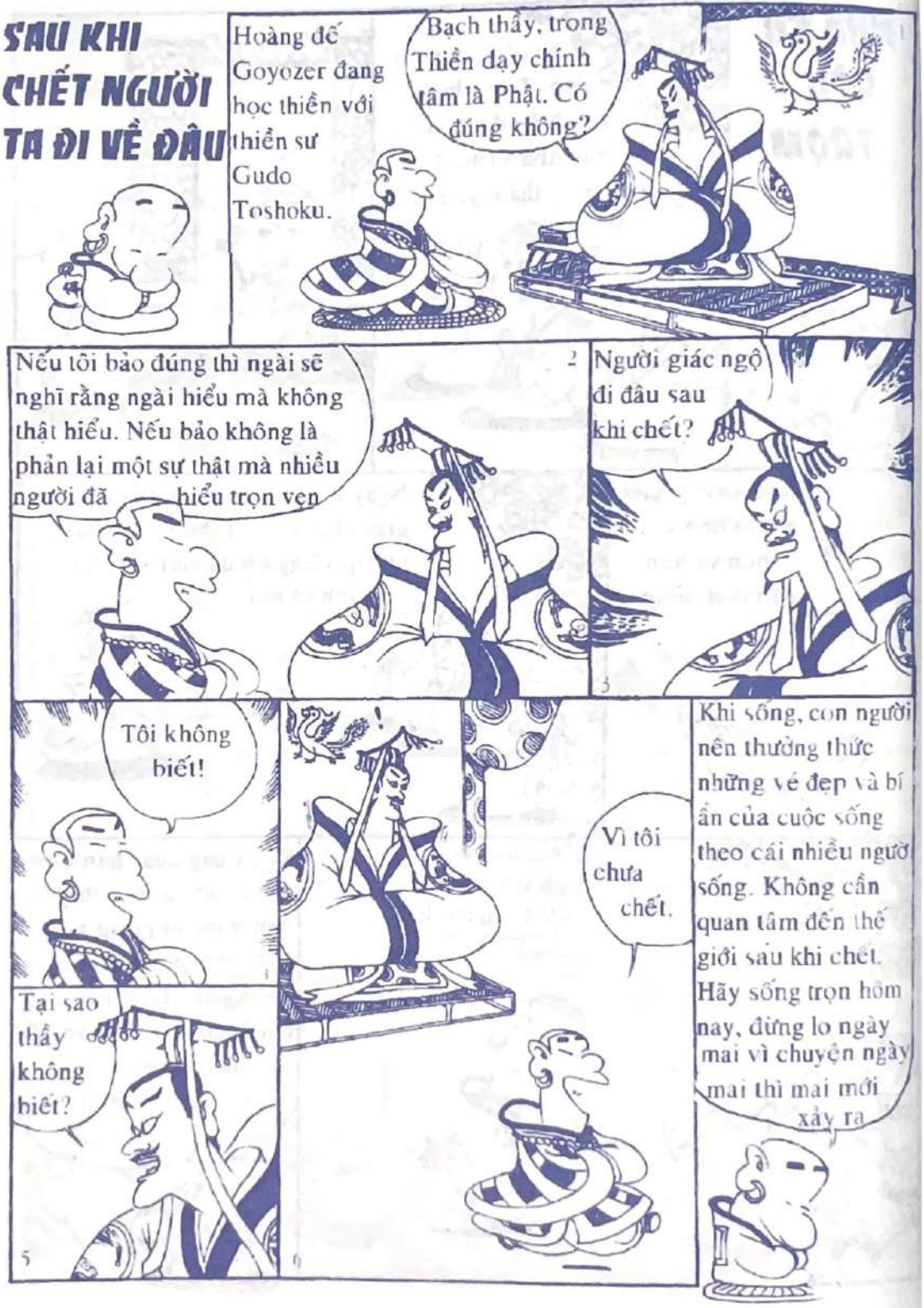

THANH KIẾM KHÔNG PHẢI LÀ KIẾM

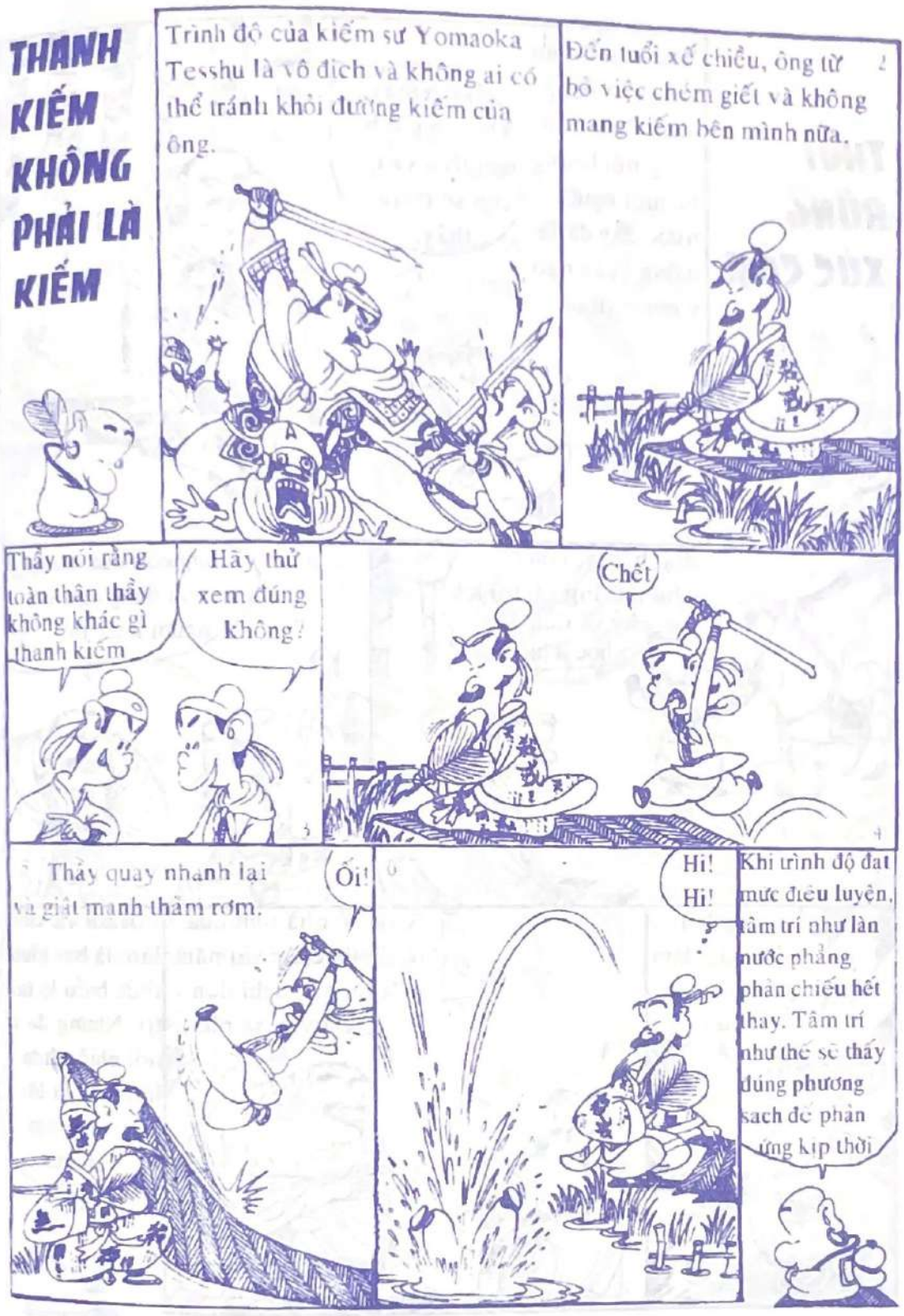

THỔI BÙNG XÚC CẢM

Thiền sư Dahui Zonggao đang nhập định trên vùng núi hoang thì một người trước đây đã là tướng quân ngỏ ý muốn đi tu.

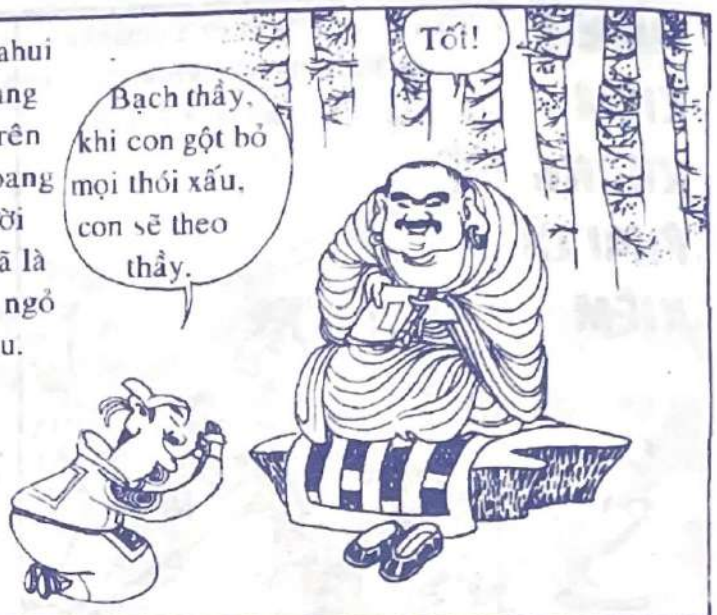

1

2

3

4

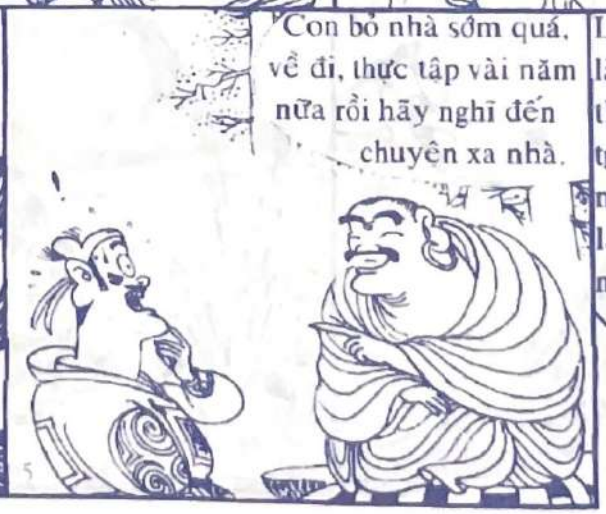

5

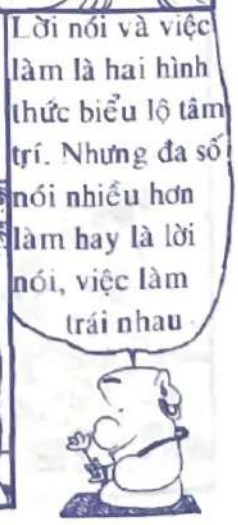

CON QUỶ BÊN TRONG

NGHÈO VÀ GIÀU

* *Tượng La hán thường đi chung 18 cái.*

BÀN TAY RỘNG RÃI

CUỘC SỐNG SINH ĐỘNG

Ta đi nơi mà gió thổi.
6
Lần này lại thua rồi, nó không nói gì đến bàn chân mà lại nói về gió
Lần tới, hỏi hắn: "Nếu không có gió, anh đi mô?"
Hay lắm!
8
Anh đi mô rứa?
9
Ta đi ra chợ.
!
10
A lại thất bại rồi.
11
Cứ thay đổi câu trả lời trong cùng một hoàn cảnh là lảng tránh đối diện nó. Sự thay đổi nào cũng có giới hạn. Cách thức kiên trì là hay hơn cả.

CƯỜI THẤU THINH KHÔNG

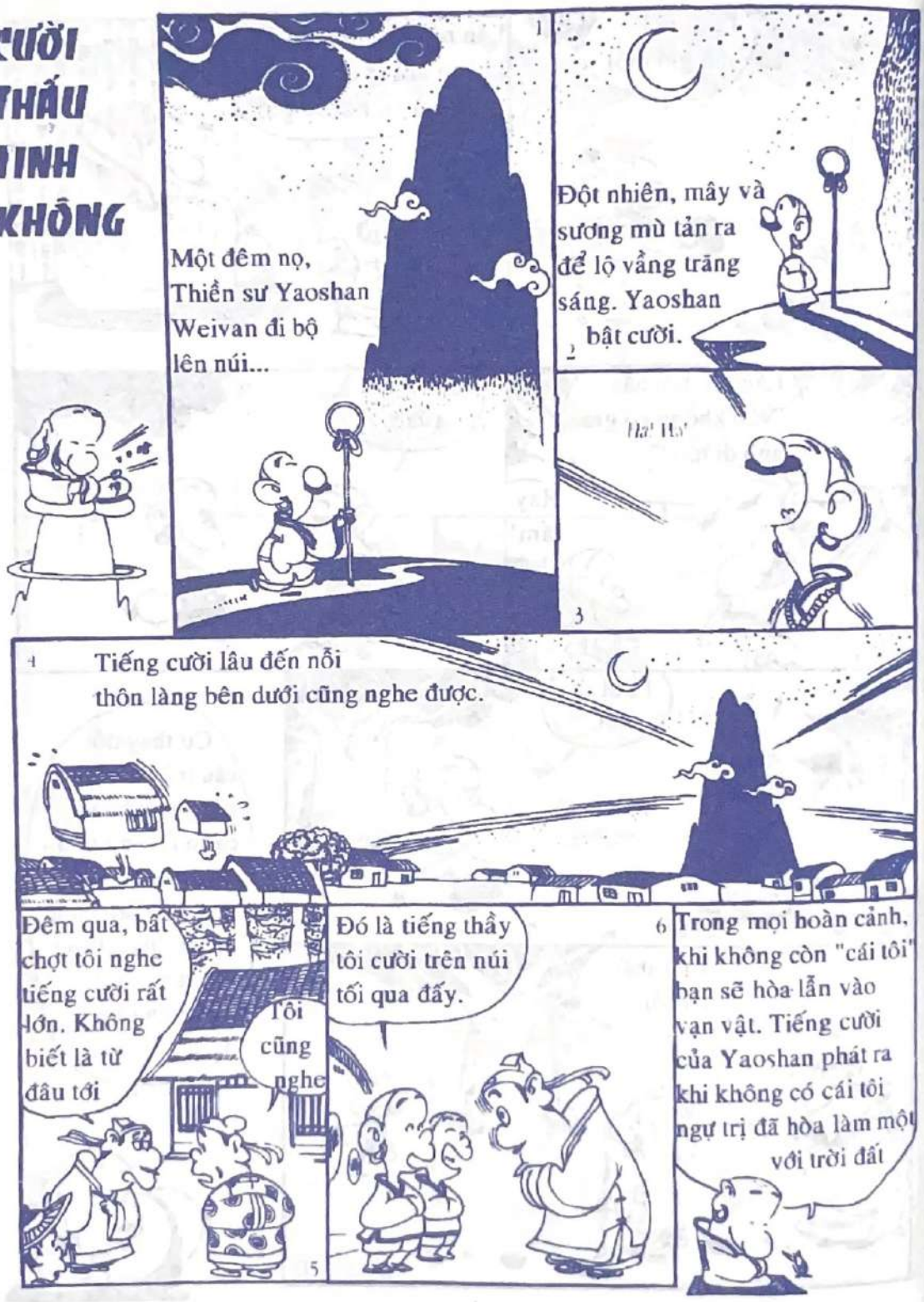

THIỀN BẤT KHẢ TƯ NGHỊ

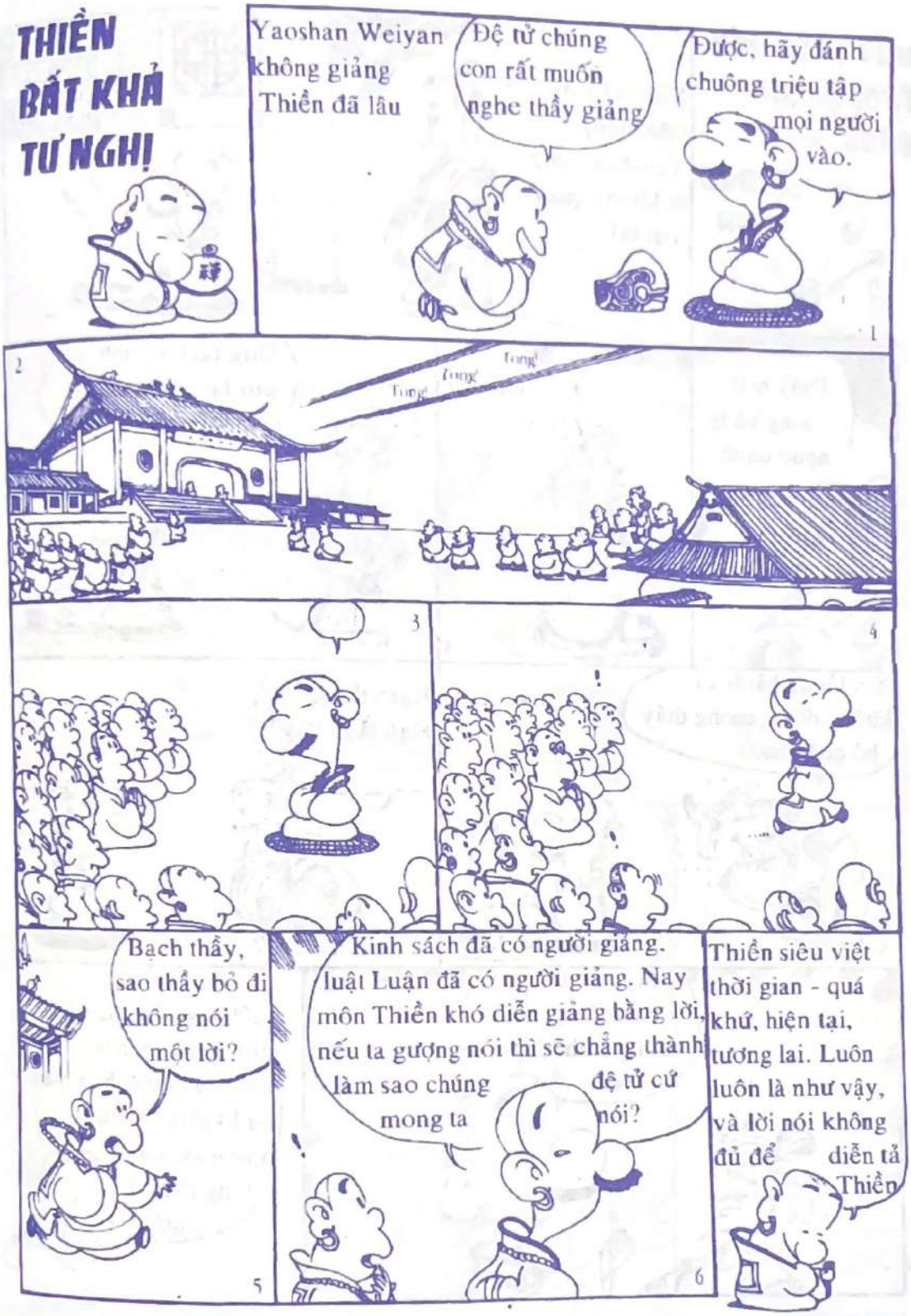

MÂY TRÊN BẦU TRỜI QUANG ĐÃNG, NƯỚC TRONG BÌNH
1
Văn sĩ Li Ao đến viếng Yaoshan - ông ta không quay mặt lại.
Thấy mặt không bằng nghe danh
2
!
Ông Li
3
Ông tin tai mình sao lại xem thường mắt mình?
4
Xin lỗi đã hành xử không đúng, mong thầy bỏ quá cho.
5
Bạch thầy, Đạo là gì vậy?
6
Mây trên trời quang đãng, nước trong bình lặng yên.
7
Không cần quan tâm đến mây hóa nước hay nước hóa mây cứ lơ lửng trên trời như mây, cứ lặng lờ như nước

BÔNG TUYẾT

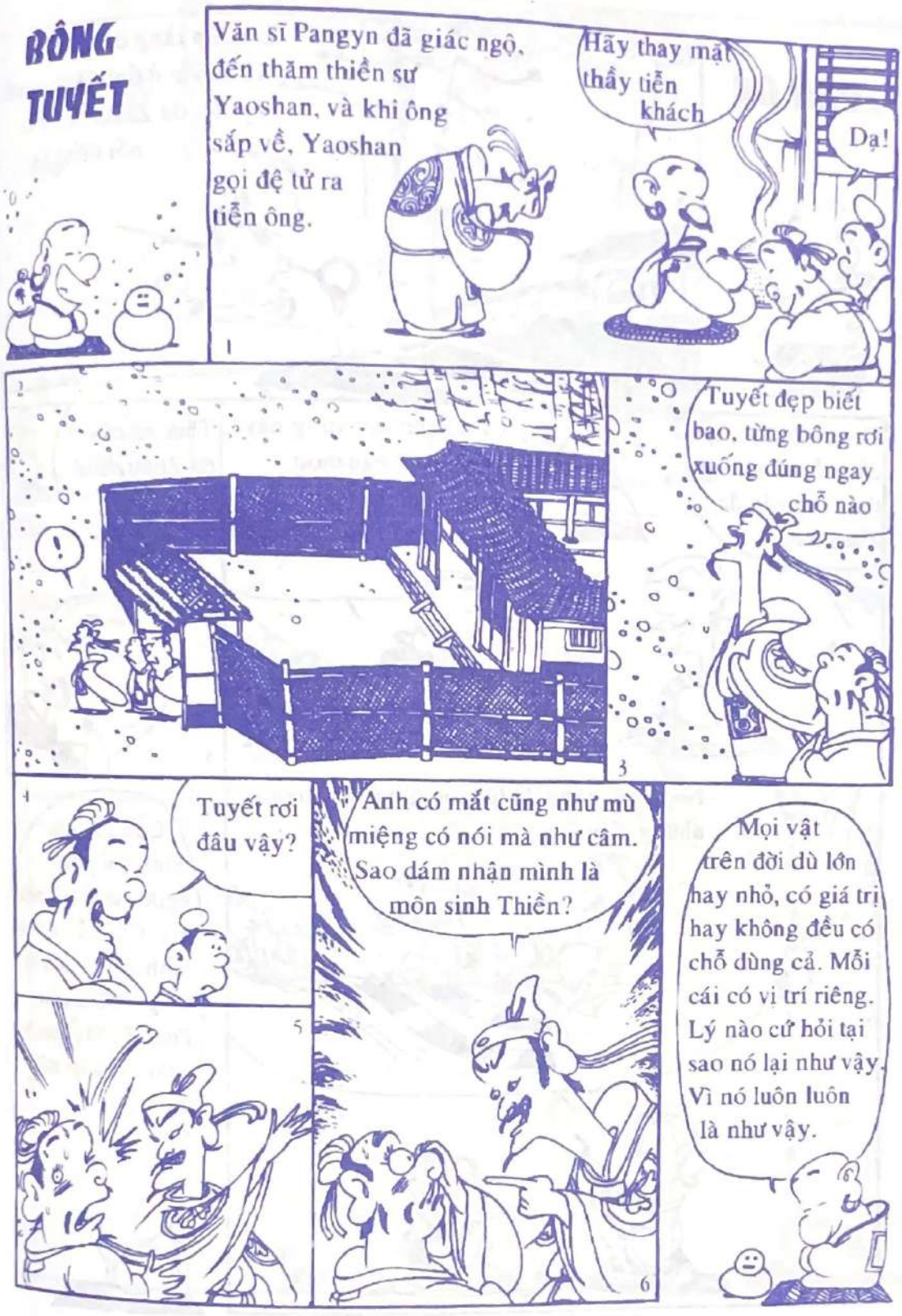
Văn sĩ Pangyn đã giác ngộ, đến thăm thiền sư Yaoshan, và khi ông sắp về, Yaoshan gọi đệ tử ra tiễn ông.
Hãy thay mặt thầy tiễn khách
Dạ!
1
2
!
Tuyết đẹp biết bao, từng bông rơi xuống đúng ngay chỗ nào
3
4
Tuyết rơi đâu vậy?
5
Anh có mắt cũng như mù miệng có nói mà như câm. Sao dám nhận mình là môn sinh Thiền?
6
Mọi vật trên đời dù lớn hay nhỏ, có giá trị hay không đều có chỗ dùng cả. Mỗi cái có vị trí riêng. Lý nào cứ hỏi tại sao nó lại như vậy. Vì nó luôn luôn là như vậy.

CẦU ĐÁ

Tin đồn rằng đền Gaunyin ở tỉnh Heibei có cây cầu đá Zhauzhou rất nổi tiếng.
1
Con chỉ thấy cây cầu gỗ mà không thấy cây cầu đá Zhauzhou.
Con nghe nói vùng này có cầu đá Zhauzhou, nhưng con chỉ thấy cây cầu gỗ, thế cầu đá ở đâu?
2
Thực ra cầu đá Zhauzhou là gì vậy?
3
Nó là vật nâng đỡ lừa, ngựa và hết thảy những ai bị "lạc đường".
4
Cầu gỗ hữu hình chỉ giúp người sang bờ bên kia. Cây cầu đá vô hình Zhauzhou là lòng từ tâm của Phật, Bồ Tát làm lợi cho các loài hữu tình.

HÃY RỬA TÔ ĐI

1
Một người tình nguyện làm tăng đồ ở ngôi đền Guayin. Anh ta đến gặp sư trưởng Zhauzhou.
Đây là lần đầu tiên con xin làm môn đồ thầy. Xin thầy chỉ dạy con đôi điều
2
Dạ rồi!
Con đã ăn cháo đặc chưa?
3
4
Vậy thì hãy rửa tô.
!
Sự nhận thức tập Thiền và hoạt động hàng ngày đều là một Hiểu được điều này rất cần thiết, phải hết sức linh hoạt trong tập Thiền không phải chỉ gắng hết sức một lần là đạt được giác ngộ.

TẬP THIỀN Ở ĐÂU?
Người giống như tôi.
Bạch thầy, loại người nào hành Đạo?
1
2
Thầy cũng phải luyện Đạo sao?
3
Luyện Đạo có cả việc thay quần áo...
4
và ăn...
Thế ông nghĩ tôi làm gì mỗi ngày?
Tập Thiền từ những việc hàng ngày, từ việc rửa mặt, ăn uống...Người ta phải làm những việc này với sự nhận thức cao độ, thấu hiểu bản chất sự vật là do làm những việc đó một cách toàn tâm
Đó là những việc trần tục. Hành động thế nào mới gọi là tập Thiền.
5
6

CÂY BÁCH VÀ PHẬT TÍNH

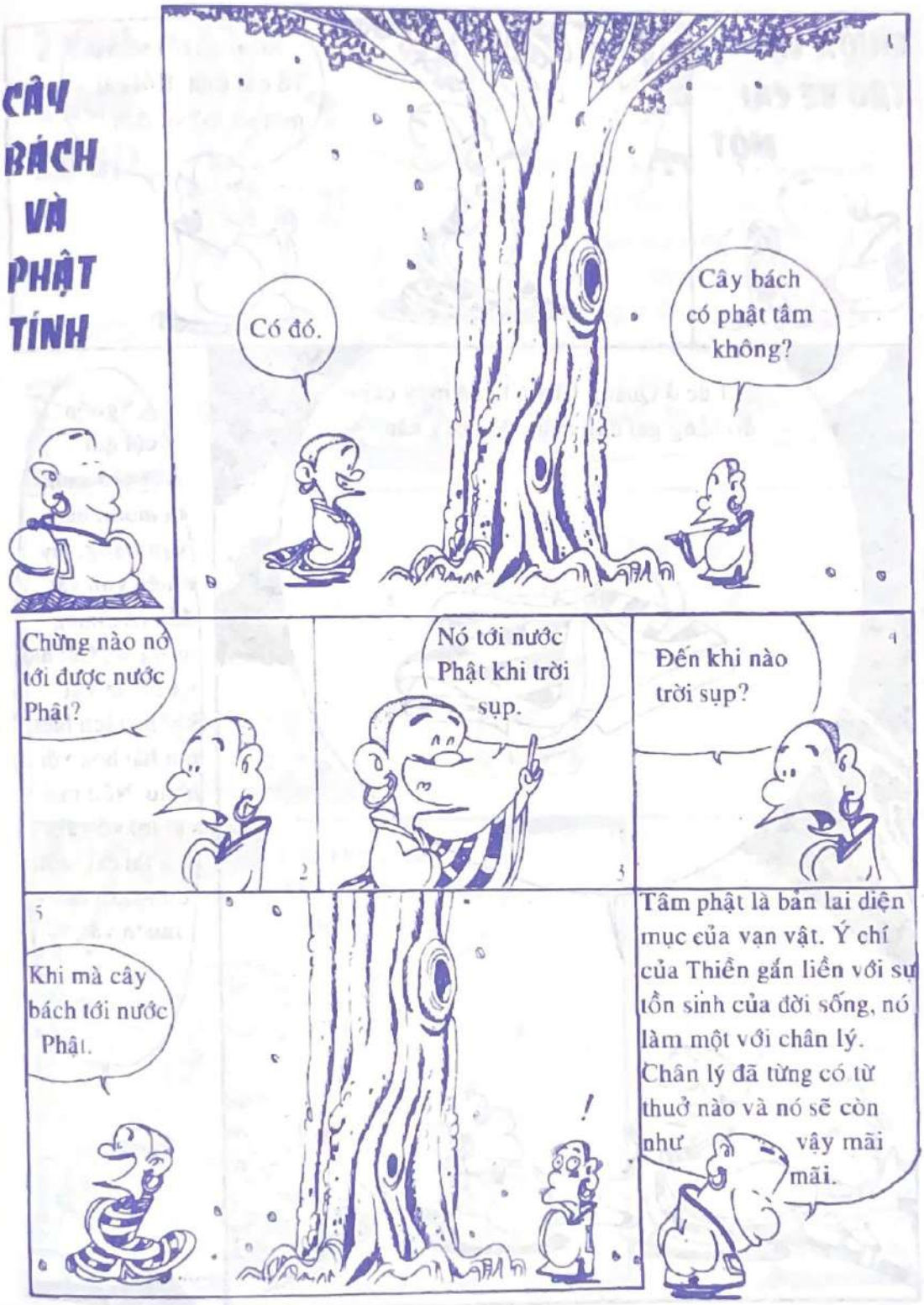

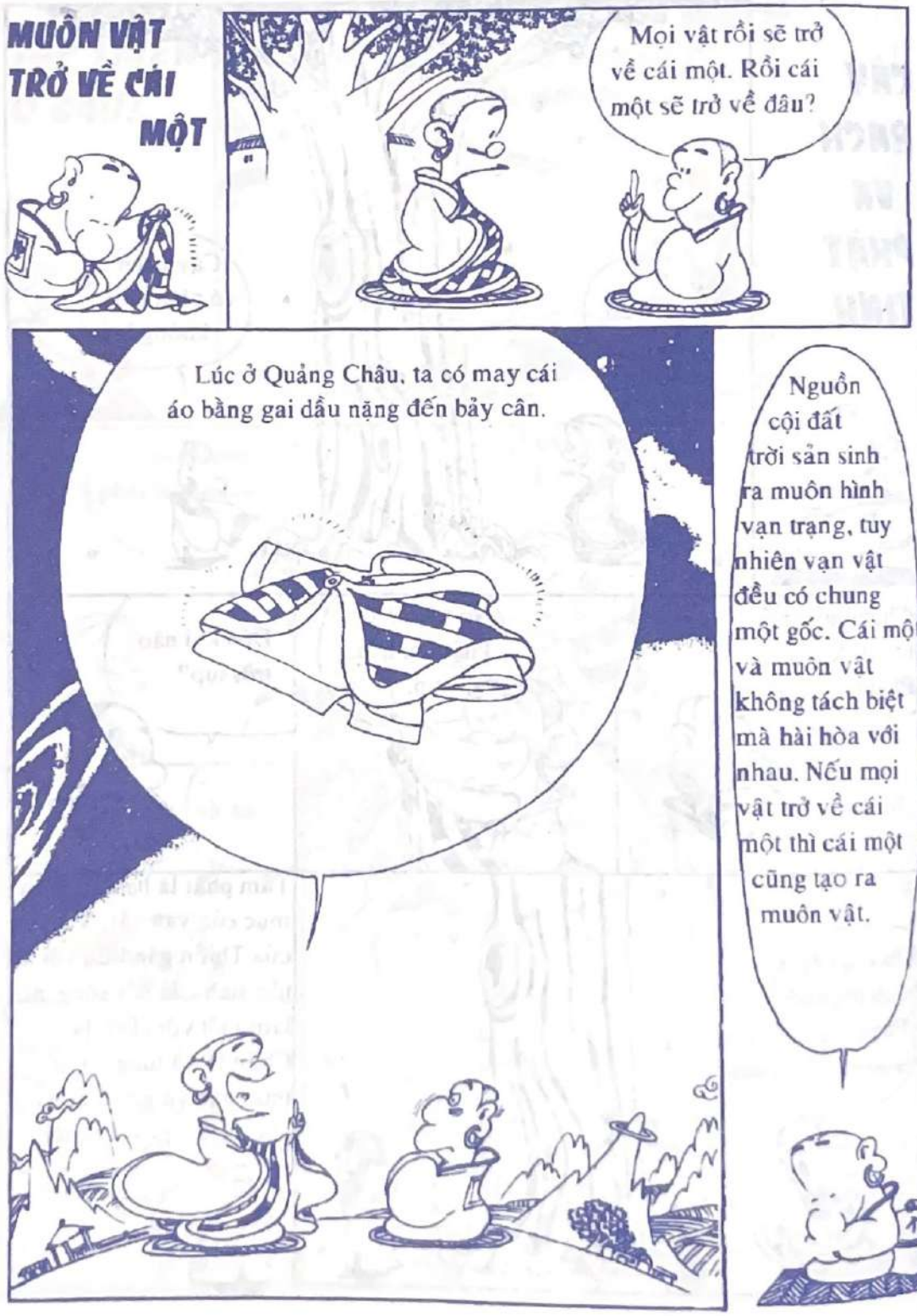
MUÔN VẬT TRỞ VỀ CÁI MỘT
Mọi vật rồi sẽ trở về cái một. Rồi cái một sẽ trở về đâu?
Lúc ở Quảng Châu, ta có may cái áo bằng gai dầu nặng đến bảy cân.
Nguồn cội đất trời sản sinh ra muôn hình vạn trạng, tuy nhiên vạn vật đều có chung một gốc. Cái một và muôn vật không tách biệt mà hài hòa với nhau. Nếu mọi vật trở về cái một thì cái một cũng tạo ra muôn vật.

ZHAU-ZHOU LÀ GÌ?

Zhauzhou tìm đến Zhauzhou
Làm ơn chỉ đường đến Zhauzhou
1
Cứ đi thẳng, đừng rẽ về tây cũng đừng rẽ về đông
2
Ta đi thử bà ta.
Trên đường đến đây con gặp một bà lão dường như hiểu rõ các nguyên tắc của Thiền.
3
4
Bà cụ làm ơn chỉ đường đến Zhauzhou
5
Rốt cuộc bà ta có biết gì đâu, chẳng phải Zhauzhou ở trước mặt bà ấy sao?
6
Đi thẳng, không rẽ tây cũng không rẽ đông
7
Câu trả lời nhất mực không đổi thì không phải lúc nào cũng thích hợp. Cuộc sống là động tác thay đổi không ngừng.

CÂY TÙNG TRONG SÂN

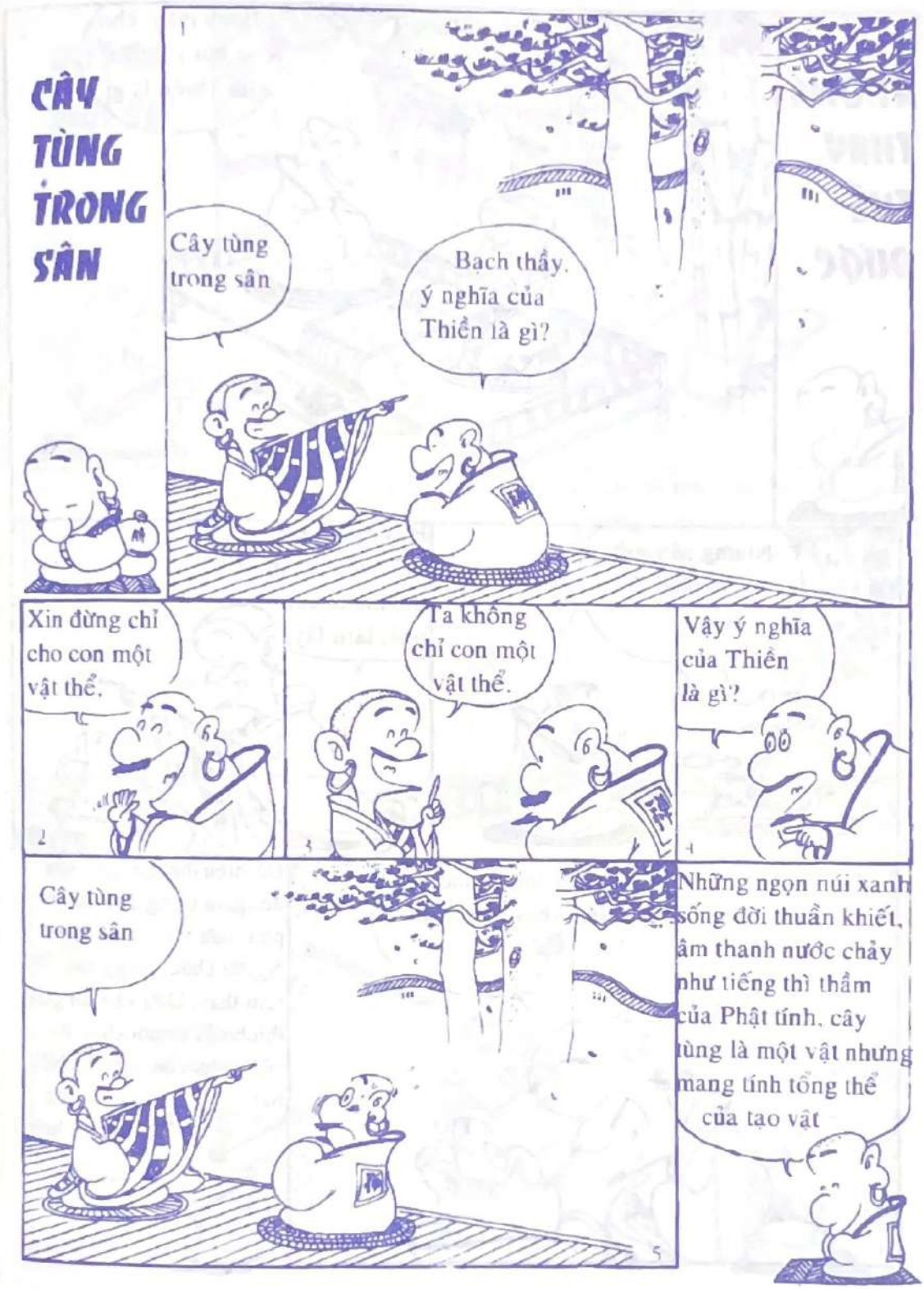

KHÔNG THAY THẾ ĐƯỢC

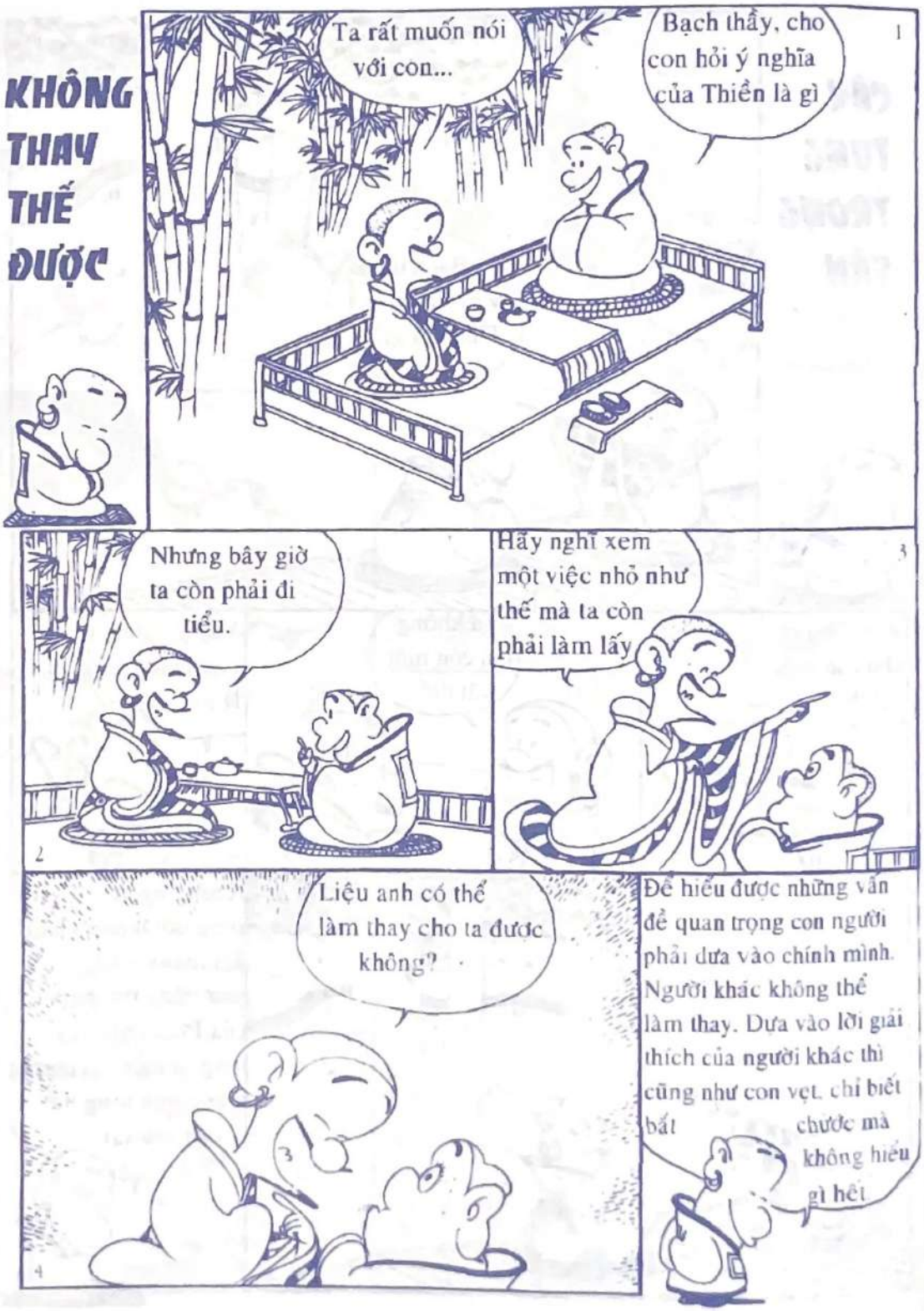

VỨT BỎ MỌI SỰ
Con đã vứt bỏ mọi thứ, con đến đây với tâm hồn thanh tịnh
1
Thế thì, vứt nó ra ngoài đi.
2
Con đã nói rằng không có gì trong tâm trí con cả. Làm gì có cái gì khác để vứt ra?
3
Thế thì mang nó ra.
!
4
Người nói rằng mình không gắn bó với điều gì cả thậm chí phải bỏ luôn ý tưởng là mình không gắn bó điều gì. Khi còn ý tưởng là mình không gắn bó với điều gì sẽ không thể thấu suốt tĩnh lặng của tâm hồn.

MỜI DÙNG TRÀ

1
Dạ đã!
Đạo hữu đã đến đây lần nào chưa?
2
Dạ rồi!
Hãy vào trong dùng trà
3
Dạ đây là lần đầu.
Đạo hữu đến đây lần nào chưa?
4
Vâng ạ!
Hãy vào trong dùng trà.
Người đã từng đến đây được mời trà, người đến lần đầu cũng được mời trà. Điều này có ý nghĩa gì?
5
Này đạo hữu kia!
6
7
Hãy vào trong dùng trà.
Dù đã từng đến hay chưa, Zhauzhou đều mời mọi người dùng trà mà không phân biệt. Việc này có vẻ tầm thường nhưng lại nói lên cái cốt lõi của Thiền.

DESHAN XUANJIAN (780-865)

Ông gốc người Giang Nam, tên hiệu là Zhou, ông sớm sống xa nhà, là học giả Phật giáo, ông đặc biệt chú tâm nghiên cứu kinh Kim Cương.

Trong kinh nói: người vô duyên thì ngàn kiếp cũng không gặp được kinh mà thọ trì. Khi ông biết dòng Thiền truyền dạy "Tâm tức Phật" thì ông bèn đem sách về phương nam quyết đả phá lời dạy sai lạc kia.

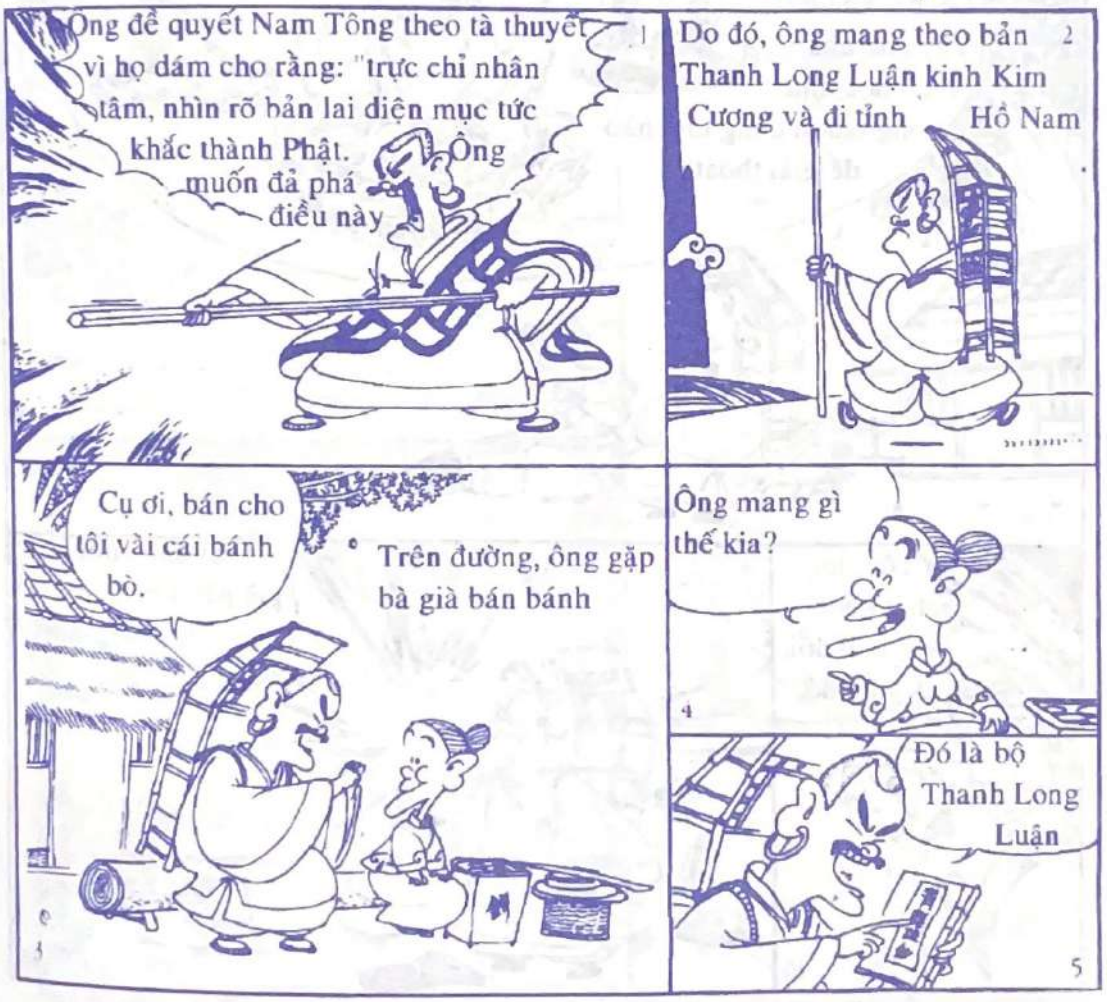

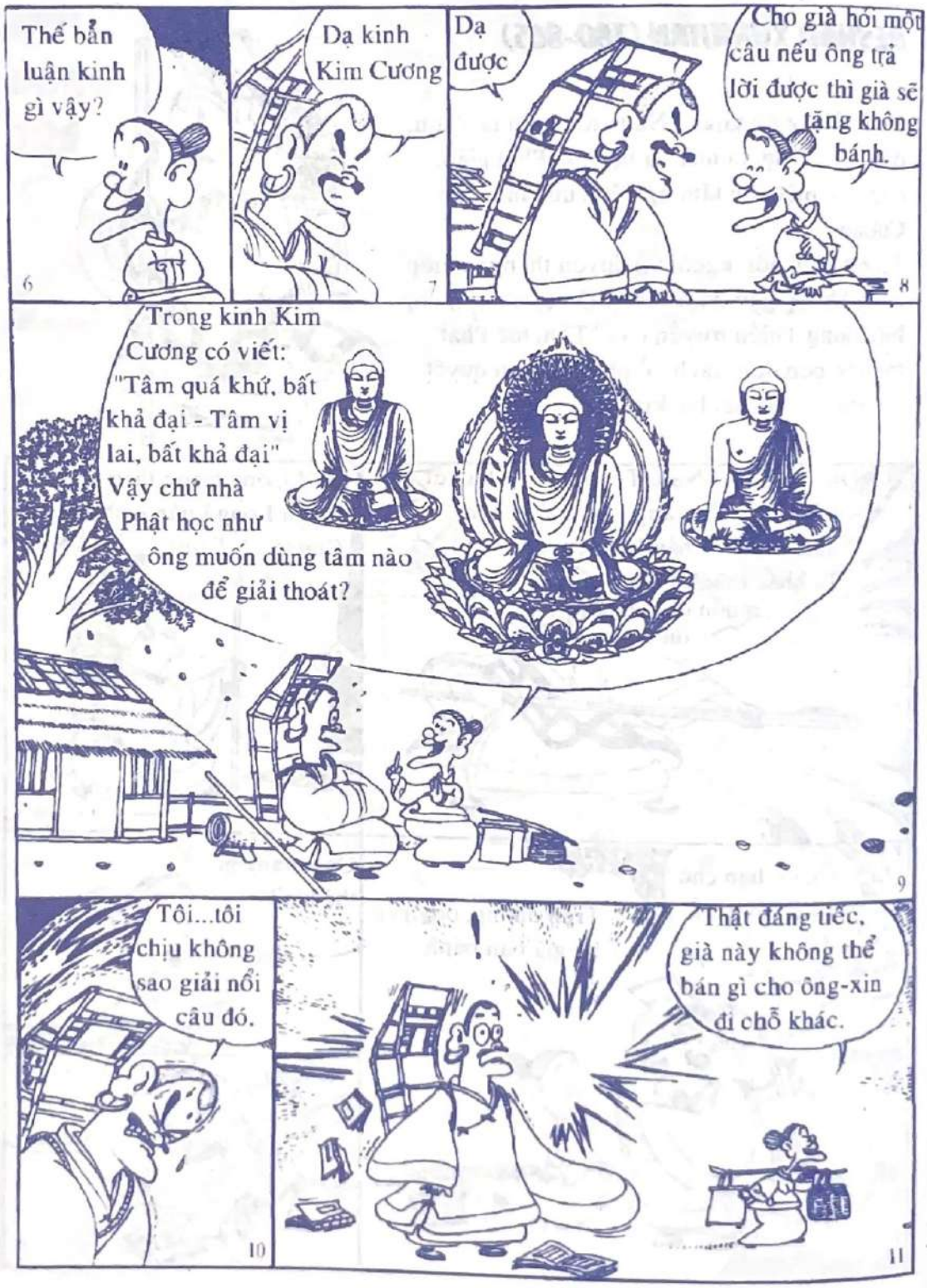
Thế bẩn luận kinh gì vậy?
6
Dạ kinh Kim Cương
7
Dạ được
Cho già hỏi một câu nếu ông trả lời được thì già sẽ tặng không bánh.
8
Trong kinh Kim Cương có viết: "Tâm quá khứ, bất khả đại - Tâm vị lai, bất khả đại" Vậy chứ nhà Phật học như ông muốn dùng tâm nào để giải thoát?
9
Tôi...tôi chịu không sao giải nổi câu đó.
10
!
Thật đáng tiếc, già này không thể bán gì cho ông-xin đi chỗ khác.
11

Con thực đã đến Long Đàm?
Đã từ lâu nghe nó về Long Đàm (hồ rồng), nhưng sao không thấy hồ, rồng nào đâu cả?
12
Deshan không còn sự chọn lựa nào khác đành ôm bụng đói đến viếng Thiền sư Long Đàm Xùng Tín
(Long Đàm còn có nghĩa là cái đầm nơi rồng ở)
Deshan yên lặng, tham thiền với Thiền sư Long Đàm đến tận khuya.
13
Khuya rồi, hãy vào phòng mà nghỉ.
14
Dạ!
Ngoài trời tối quá!
15
Hãy cầm cây nến này
16
Phù!
17

18 Khi Deshan nhận cây nến. Long Đàm liền thổi tắt. Ngay khi đó. Deshan giác ngộ tức thì.

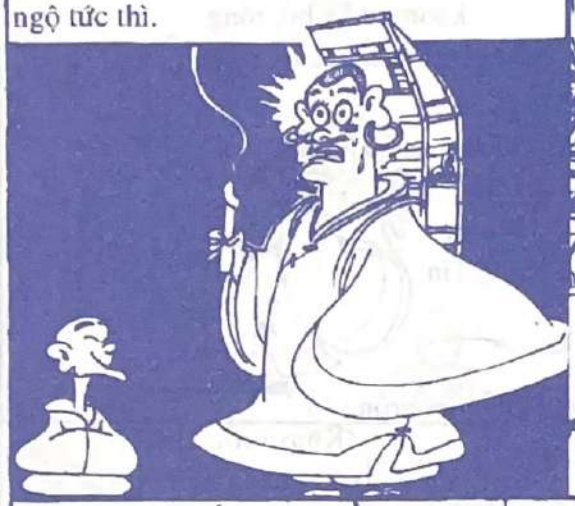

19

Ngay hôm sau, Deshan mang sách Thanh Long Luận đến đền đốt bỏ.

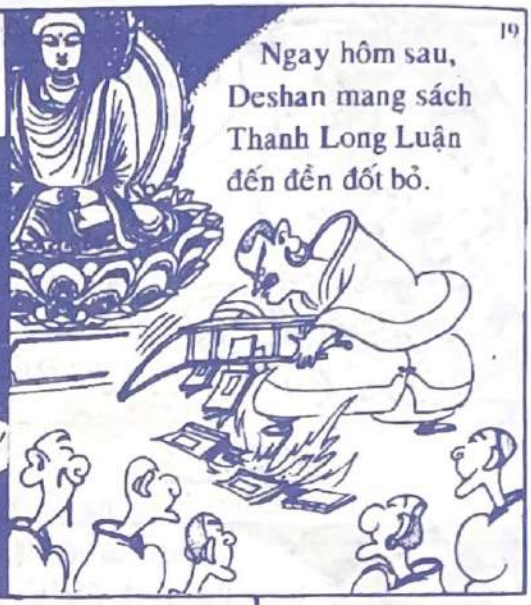

20

Cho dù ta có nắm vững học thuyết uyên áo thì cũng tỉ như đặt một sợi tóc giữa không gian bao la. Dù ta có vắt kiệt trí não con người đi chăng thì cũng chỉ như nhỏ một giọt nước vào vực thẳm vô tận

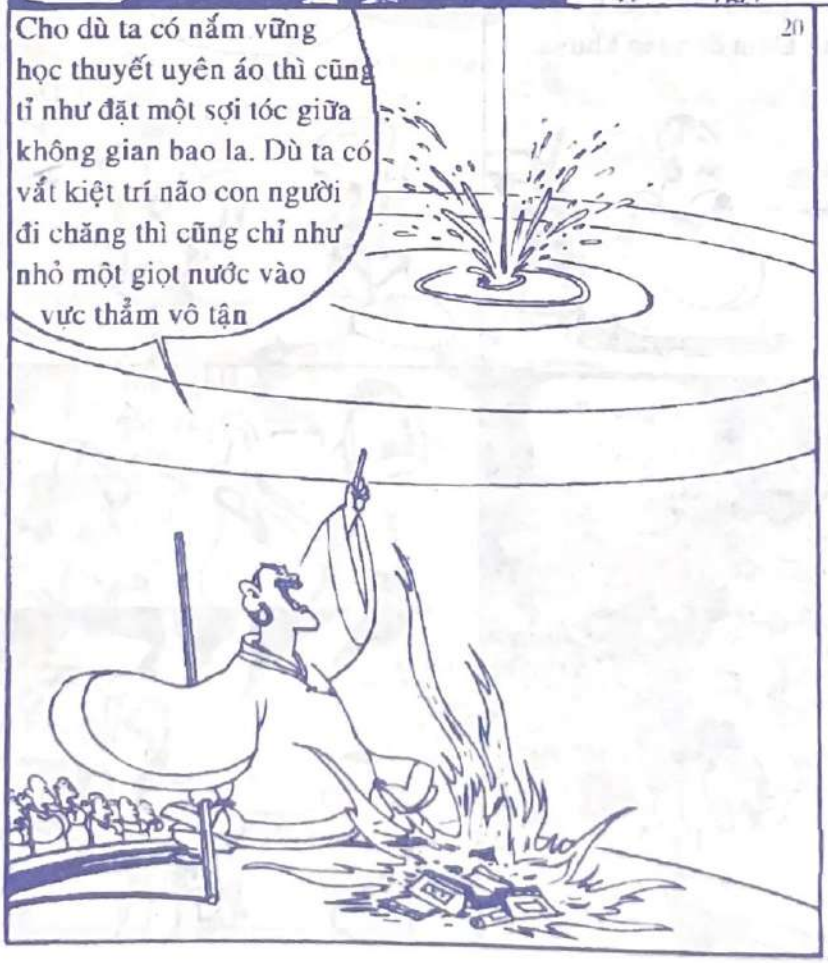

Một khi ánh sáng bên ngoài tắt đi, ánh sáng bên trong cơ thể bừng dậy. Chỉ khi nào ta không còn phụ thuộc vào người khác khi đó năng lực của ta mới có thể được hiện thực.

Tổ Linji (Tông Thiên Thai - Nhật Bản)

Linji Yixuan (? - 867)

Linji quê ở Namhua quận Cao Châu bây giờ thuộc tỉnh Quảng Đông. Họ ông là Xing. Thuở nhỏ rất lanh lợi, ông vào chùa tu học kinh tang. Tuy nhiên đến tuổi 20, ông gấp rút muốn đào sâu kinh điển bằng chính kinh nghiệm của mình. Ông độc bộ vượt 2000 dặm cầu kiến các Thiền sư Nam Tông. Lần nọ, ông đến thiền viện Hoằng Phố thuộc tỉnh An Huy. Sau khi đắc pháp, ông đến thủ phủ Triều Châu ở Hồ Nam thiết lập đền Linji.

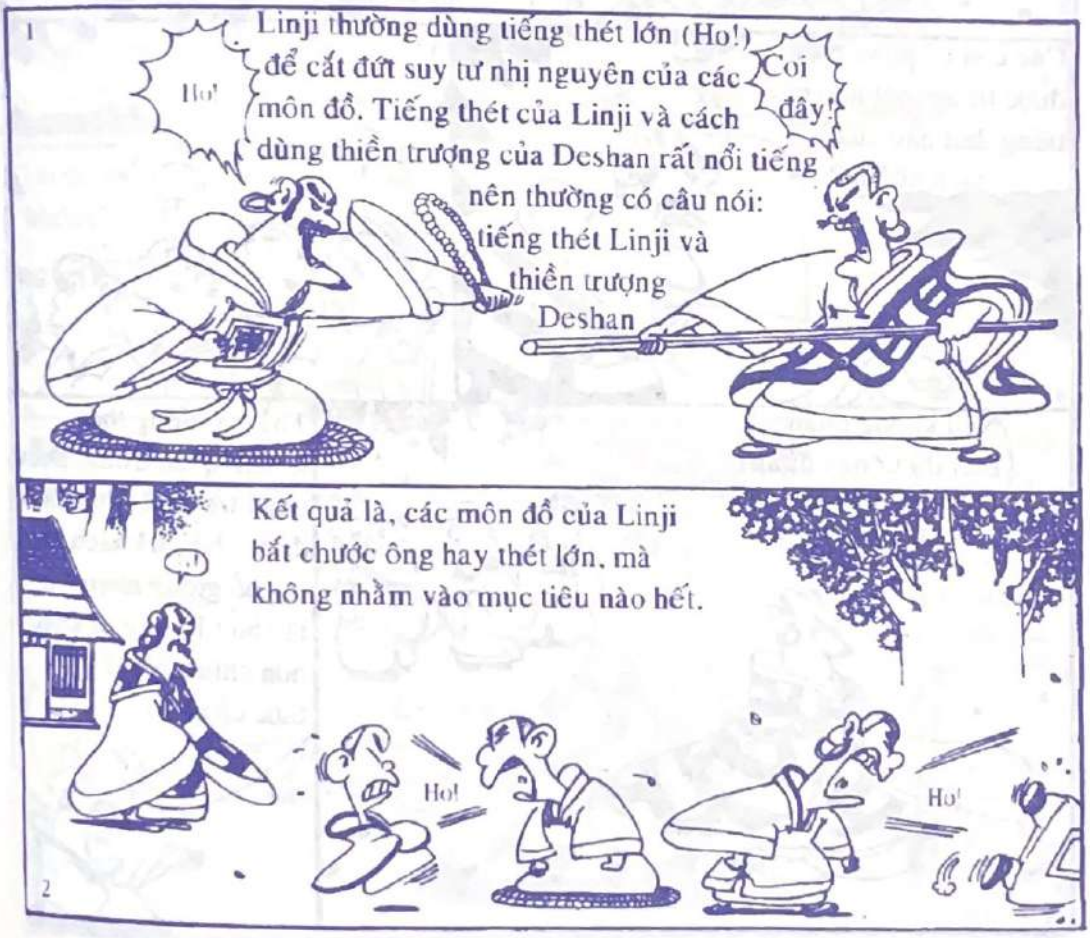

3
Ho!
Ho!
Các con cứ bắt chước tiếng thét của ta. Vậy bây giờ, ta sẽ thử nghiệm tất cả các con. Giả sử có một tăng đồ ở phòng phía đông và một tăng đồ ở phòng phía tây. Họ gặp nhau và cả hai đều thét lớn.
4
Các con có phân biệt được tiếng thét nào của chủ tiếng thét nào của khách không?
5
6
Nếu không phân biệt thì từ nay đừng bắt chước tiếng thét của ta.
Thật ra, tiếng thét không quan trọng. Điều quan trọng là nhận thức được chủ và khách đâu là chỗ giống nhau. Ai là chủ? Không ai khác hơn chính là cái tôi thực của bạn.

TIẾNG THÉT

Có lúc tiếng thét giống như thanh kiếm quí của Vajranaja (Kim Cương đế), có lúc tiếng thét giống như con sư tử bờm vàng đang co mình bò về phía trước, có lúc như một đám cỏ phất phơ đầu gậy. Có lúc tiếng thét không dùng vào việc gì hết.
Một hôm, Linji hỏi môn đồ:
1
Con có hiểu không?
Con...
2
3
Một khi người ta loại trừ sự phân biệt giữa cái tôi và người, tốt và xấu, ngu và sáng, sống và chết, có và không... thì khi đó mới thông thực tại (ngộ đạo). Điều này mang lại một cuộc sống mới. Muốn thế không thể dùng ý tưởng mà phải dùng chân nhân thức của mình
Tăng đồ ngập ngừng rồi ngay khi anh ta sắp trả lời thì Linji thét lớn:
Ho!
4

KHÔNG LỆ THUỘC ĐỂ TỰ CỨU

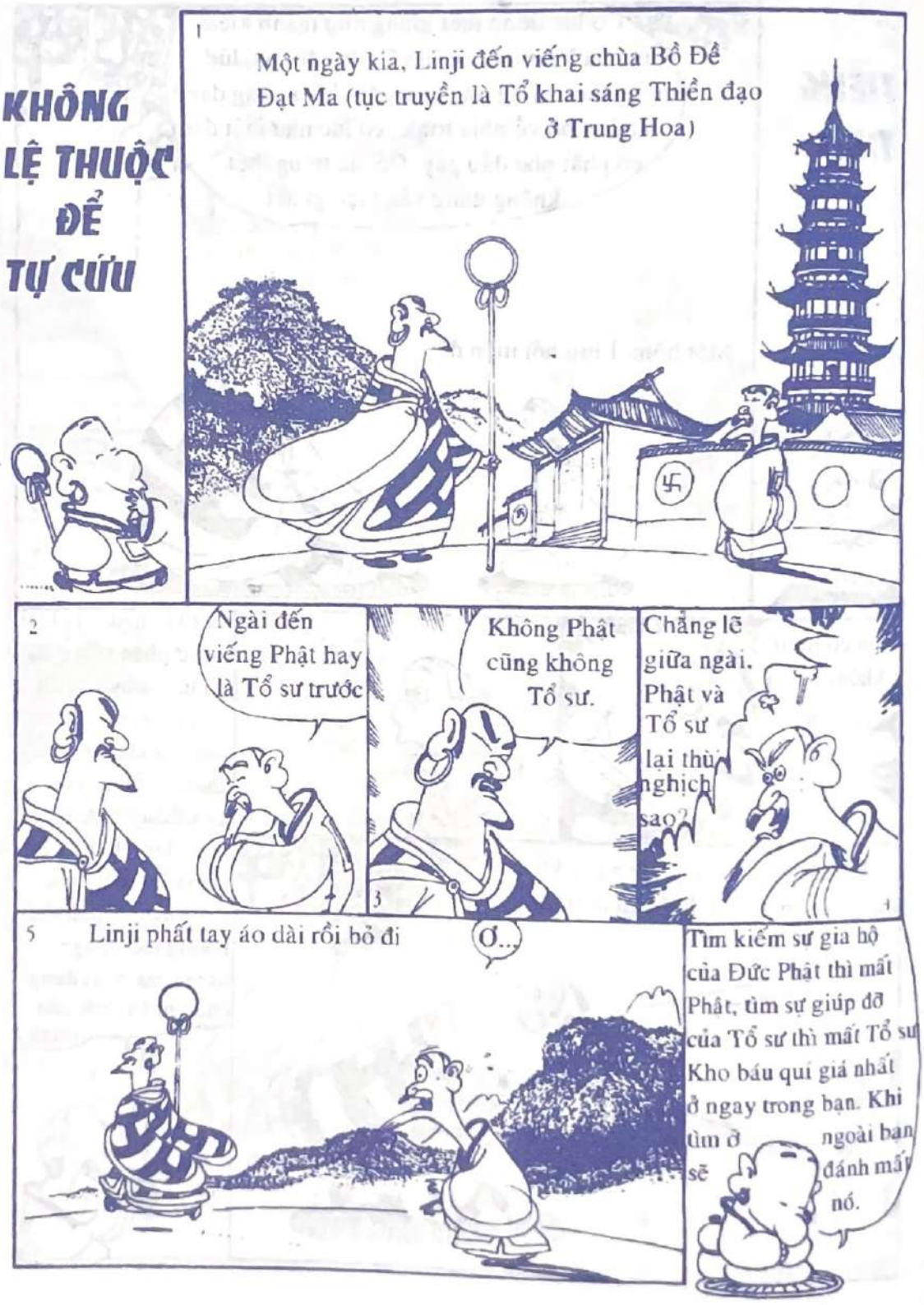

CÁI GÌ SỐNG CÁI GÌ CHẾT?

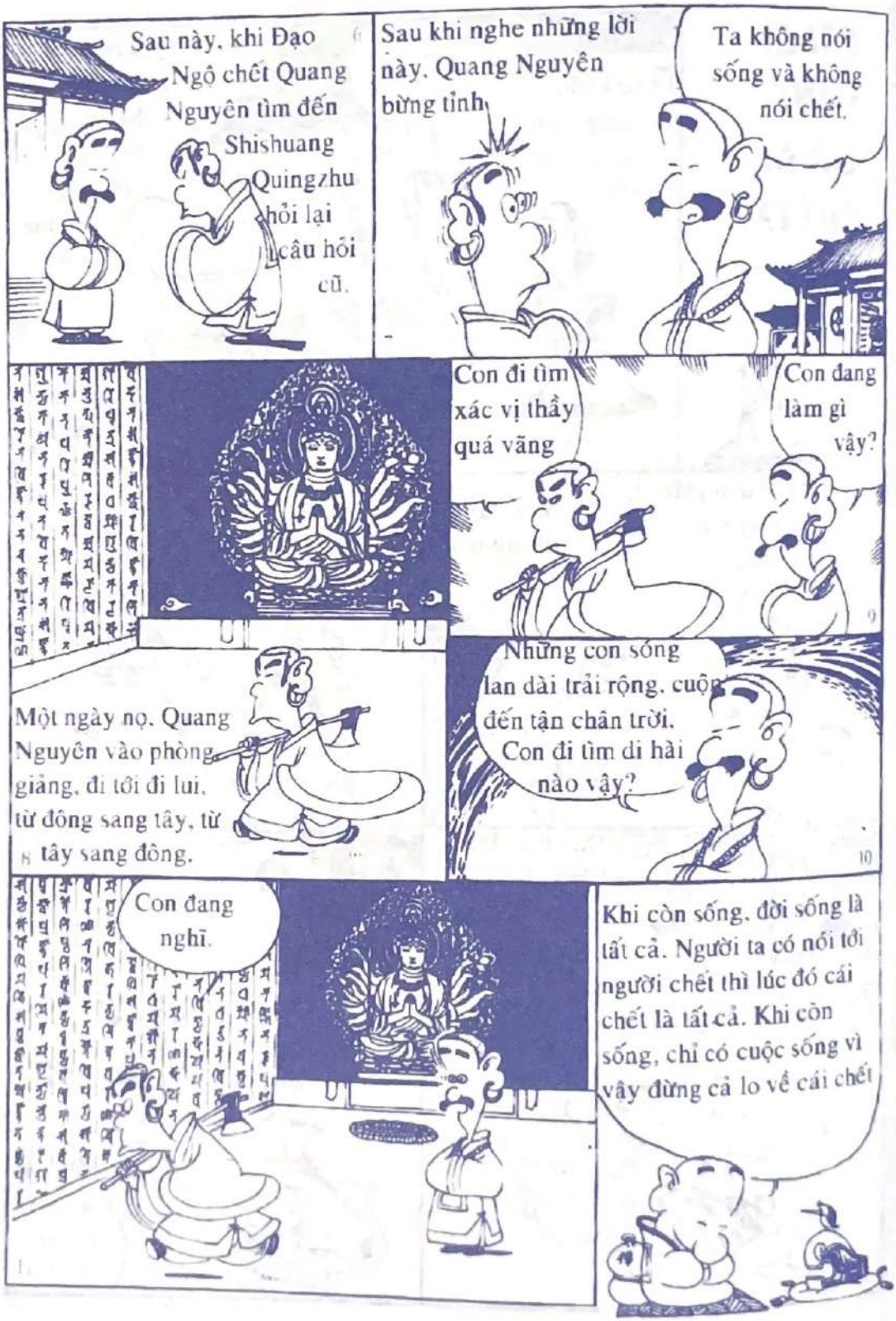
Sau này, khi Đạo Ngộ chết Quang Nguyên tìm đến Shishuang Quingzhu hỏi lại câu hỏi cũ.
Sau khi nghe những lời này, Quang Nguyên bừng tỉnh.
Ta không nói sống và không nói chết.
Một ngày nọ, Quang Nguyên vào phòng giảng, đi tới đi lui, từ đông sang tây, từ tây sang đông.
Con đi tìm xác vị thầy quá vãng
Con đang làm gì vậy?
Những con sóng lan dài trải rộng, cuộn đến tận chân trời. Con đi tìm di hài nào vậy?
Con đang nghĩ.
Khi còn sống, đời sống là tất cả. Người ta có nói tới người chết thì lúc đó cái chết là tất cả. Khi còn sống, chỉ có cuộc sống vì vậy đừng cả lo về cái chết

NGÔN THIỀN CỦA JUZHI

Ta còn kém xa nữ tu này. Ta Thiền định một mình để làm gì?
7
Ông dự định không ở ẩn nữa và hành cước nhiều nơi để tầm sư học đạo, và đêm đó ông gói ghém đồ đạc ra đi.
8
Ta là Hàng Châu Thiên Long Nhìn vẻ bơ phờ của con, chắc có gì làm con lo lắng
9
Juzhi kể lại toàn bộ câu chuyện ngày hôm trước.
10
Dù con là người nam con lại thiếu tinh thần nam nhi, thậm chí không trả lời được câu hỏi nữ tu đặt ra.
11
Con có muốn biết câu trả lời không?
12
Xin thầy hãy khai sáng cho con
13
Toàn bộ sự thật nằm ở đây.
14

15
Trong ngón tay này biến hóa thành muôn vàn hiện tượng khác nhau
16
Có lúc là Shiji với khuôn mặt mỉm cười...
17
Có khi là tiếng khóc của vô vàn chúng sinh...
Ôi!
18
Có khi là dòng suối chảy rì rào, và rồi muôn vạn cánh bướm chập chờn...
vù-vù-vù-vù!
19
Có lúc là đỉnh núi, có lúc là vách đá ngất ngưởng...

Dường như đỉnh núi không gì lay chuyển nổi, những cơn gió mát mẻ...
20
Bạch thầy, con hiểu hoàn toàn. Một là tất cả và tất cả cũng là Một
21
Thầy! Thầy đã đi
22
23
Từ đó, mỗi khi có ai hỏi về Thiền, ông sẽ luôn giơ một ngón tay...
Chính là Thiền
Từ Một đến tất cả, tất cả xuất phát từ Một. Mọi vật trên đời đều bắt đầu từ một nguồn duy nhất. Cả thế giới nằm trong một ngón tay-ngón tay sẽ không tách rời mọi vật.

JUZHI CHẶT NGÓN TAY CỦA MÔN ĐỒ

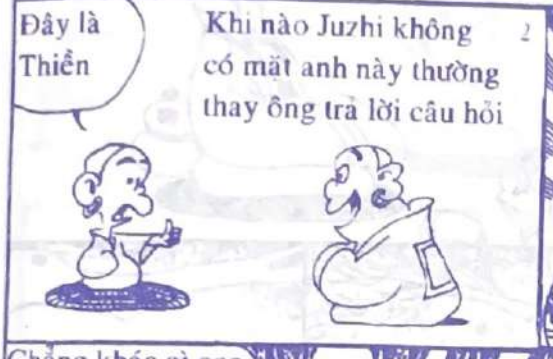

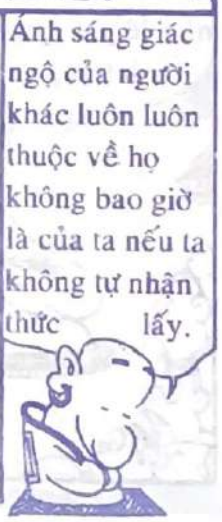

NGƯỜI TRÊN CÂY

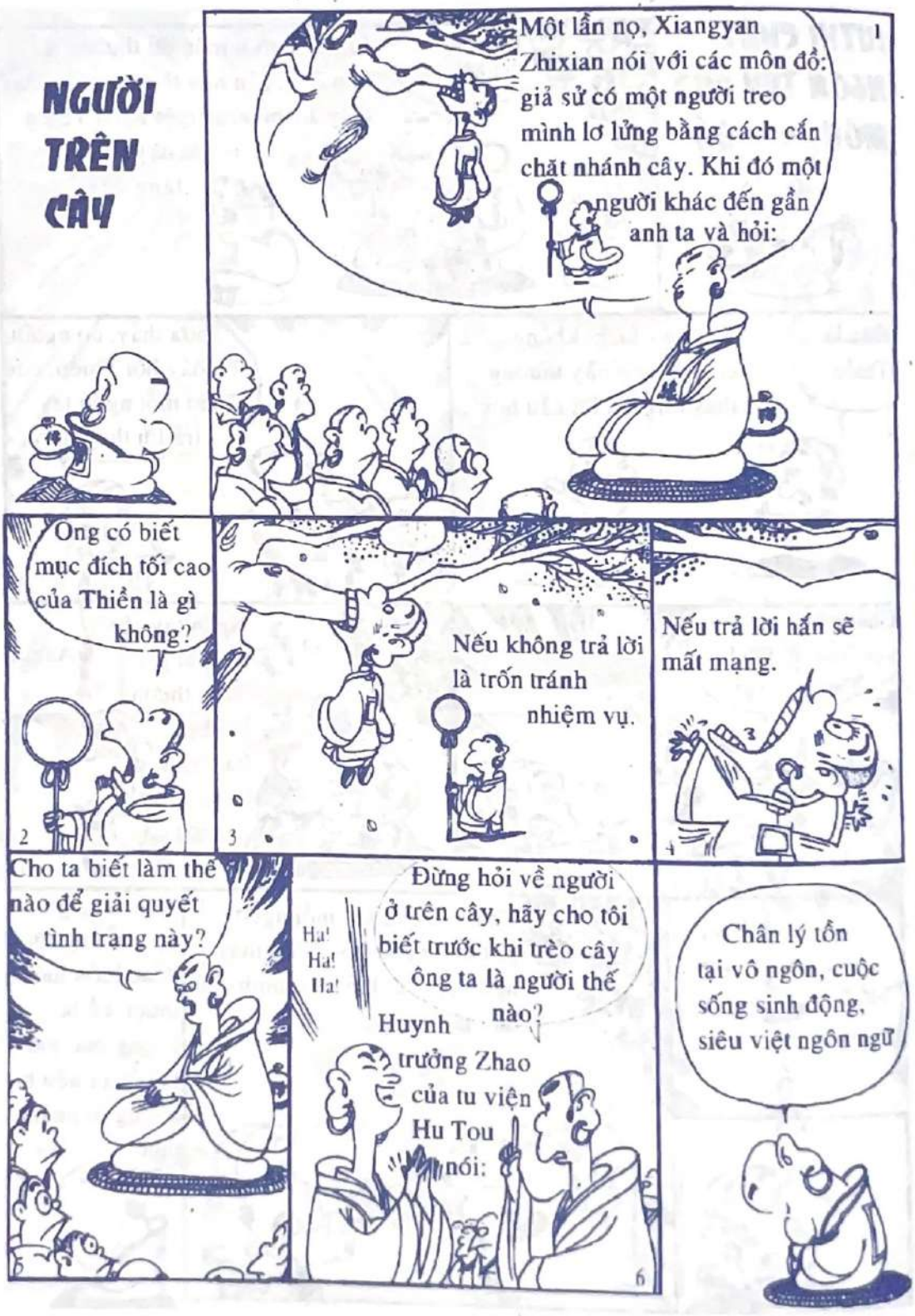

ĐÍCH TỚI CÓ MỘT ĐƯỜNG ĐI KHÔNG CÙNG

1

Một tăng đồ hỏi Thiền sư Baling Haojian:

Nghĩa lý của sư Tổ và ý nghĩa của giáo lý có gì giống và có gì khác?

2

Khi gà lạnh chúng đậu trên cây.

Khi vịt lạnh chúng lội xuống nước.

Lạnh vẫn lạnh nhưng phương thức tránh lạnh lại khác nhau. Cùng một mục tiêu nhưng mỗi loài lại có cách riêng của chúng, để đạt mục tiêu không chỉ có một con đường, không phải ai cũng đi theo một con đường, nếu bạn bám chặt vào một có thể bạn sẽ không đi tới đích.

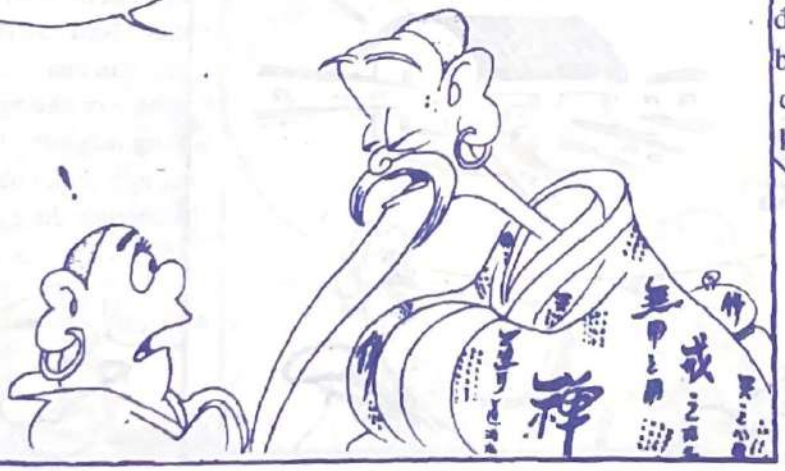

SÁU TRONG MỘT

QUÁ GẦN KHÔNG THẤY

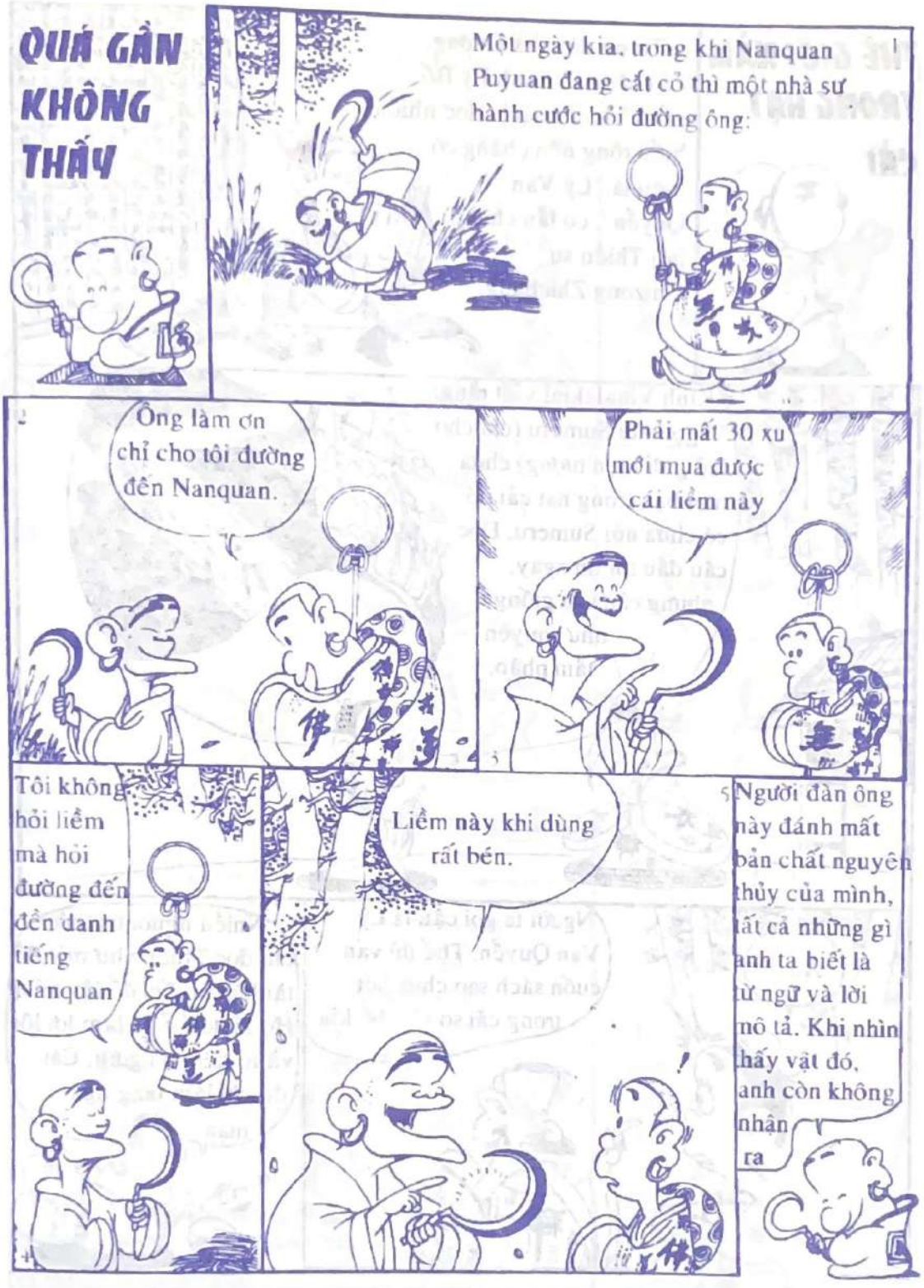

THẾ GIỚI NẰM TRONG HẠT CẢI

1 Trong đời nhà Đường, có chàng thư sinh Lý Bố rất thích đọc sách, đọc nhiều, hiểu rộng nên chàng có hiệu là "Lý Vạn Quyển", có lần chàng hỏi Thiền sư Guizong Zhichang:

2

Kinh Vinalakini viết rằng: "Ngọn núi Sumeru (chỉ cho thế giới hiện tượng) chứa một hạt, trong hạt cải đó có chứa núi Sumeru. Đọc câu đầu tôi tin ngay, nhưng câu sau giống như chuyện tầm phào.

3

À...

Người ta gọi cậu là Lý Vạn Quyển. Thế thì vạn cuốn sách sao chứa hết trong cái sọ nhỏ bé kia

Nhiều người trí thức chỉ đọc Thiền như một đề tài bàn phiếm để lấy tiếng. Họ lấy điều đó làm lợi lộc và tỏ ra hơn người. Cái đó chỉ làm tăng ngã mạn

NHÀ SƯ THIẾU TỪ TÂM

HÃY THỨC DẬY ĐI
Thiền sư Ruiyan Shiyan thỉnh thoảng nói chuyện với mình
1
Hỡi con người thật!
2
Dạ có mặt!
3
Thức dậy coi nào!
4
Vâng! Vâng!
5
6
Đừng để kẻ khác lừa ngươi.
Vâng! Vâng!
7
Con người thường phó mặc cho hoàn cảnh, và bị bối rối, vì thiếu sự rõ ràng bên trong, bị kích động vì ngừng vết thương quá khứ. Người ta phải nhận thức sâu sắc về chính mình và vì vậy làm chủ được nó.

BIẾT DỄ KHÓ LÀM

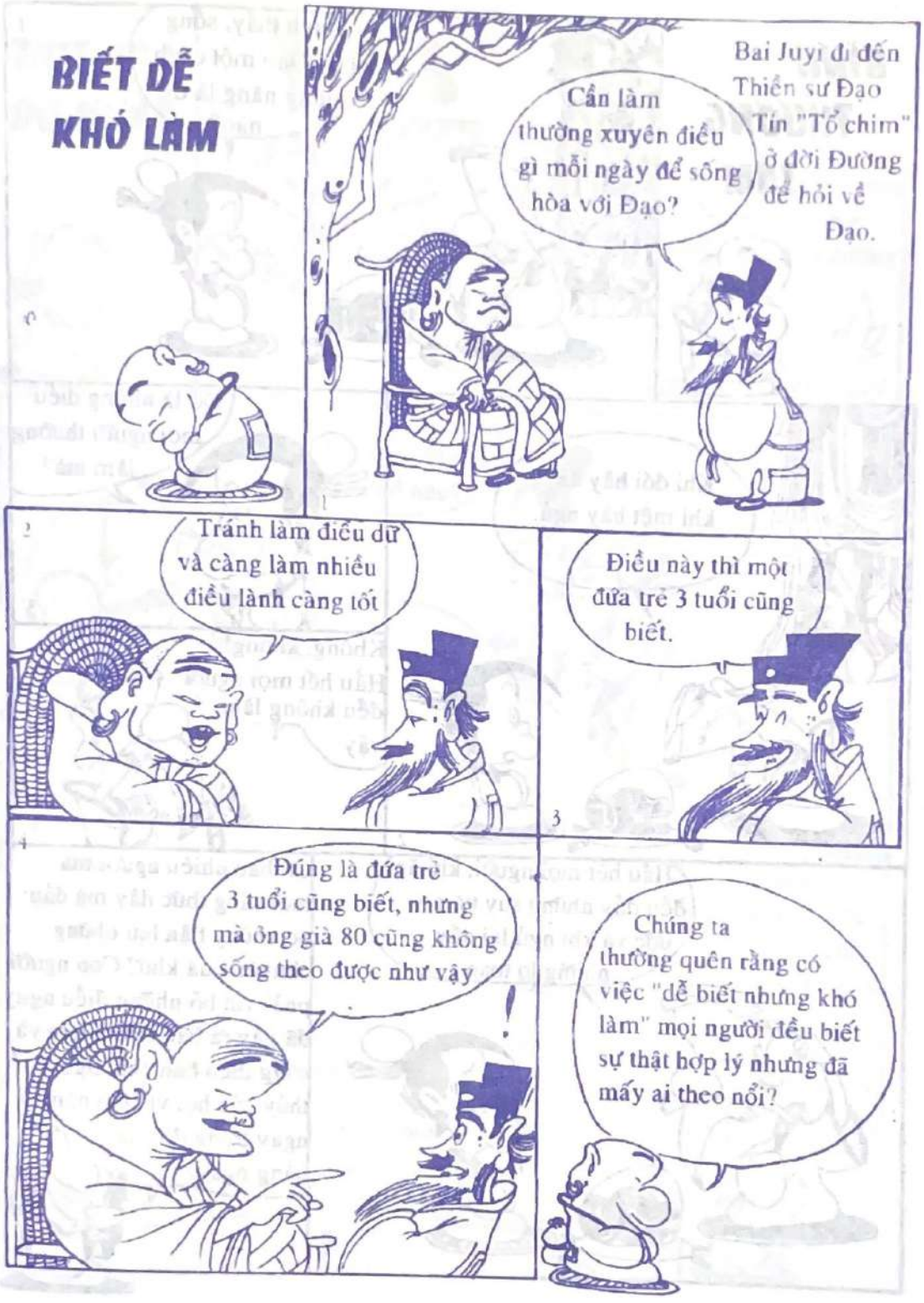

BÌNH THƯỜNG TÂM
Bạch thầy, sống theo Đạo một cách siêng năng là thế nào?
1
Khi đói hãy ăn, khi mệt hãy ngủ.
2
Đó là những điều mọi người thường làm mà?
3
Không, không! Hầu hết mọi người đều không làm vậy
4
Hầu hết mọi người, khi ăn đều đầy những suy tư, ao ước và khi ngủ lại đầy những lo toan.
5
Có bao nhiêu người mà mỗi sáng thức dậy mà đầu óc không bận bịu những chuyện quá khứ? Con người phải vứt bỏ những điều nguỵ đã gây ra bão tố nội tâm và sống theo bản chất nguyên thủy của họ, vì Đạo nằm ngay trong đời sống hàng ngày.

THỊT NÀO DỞ NHẤT

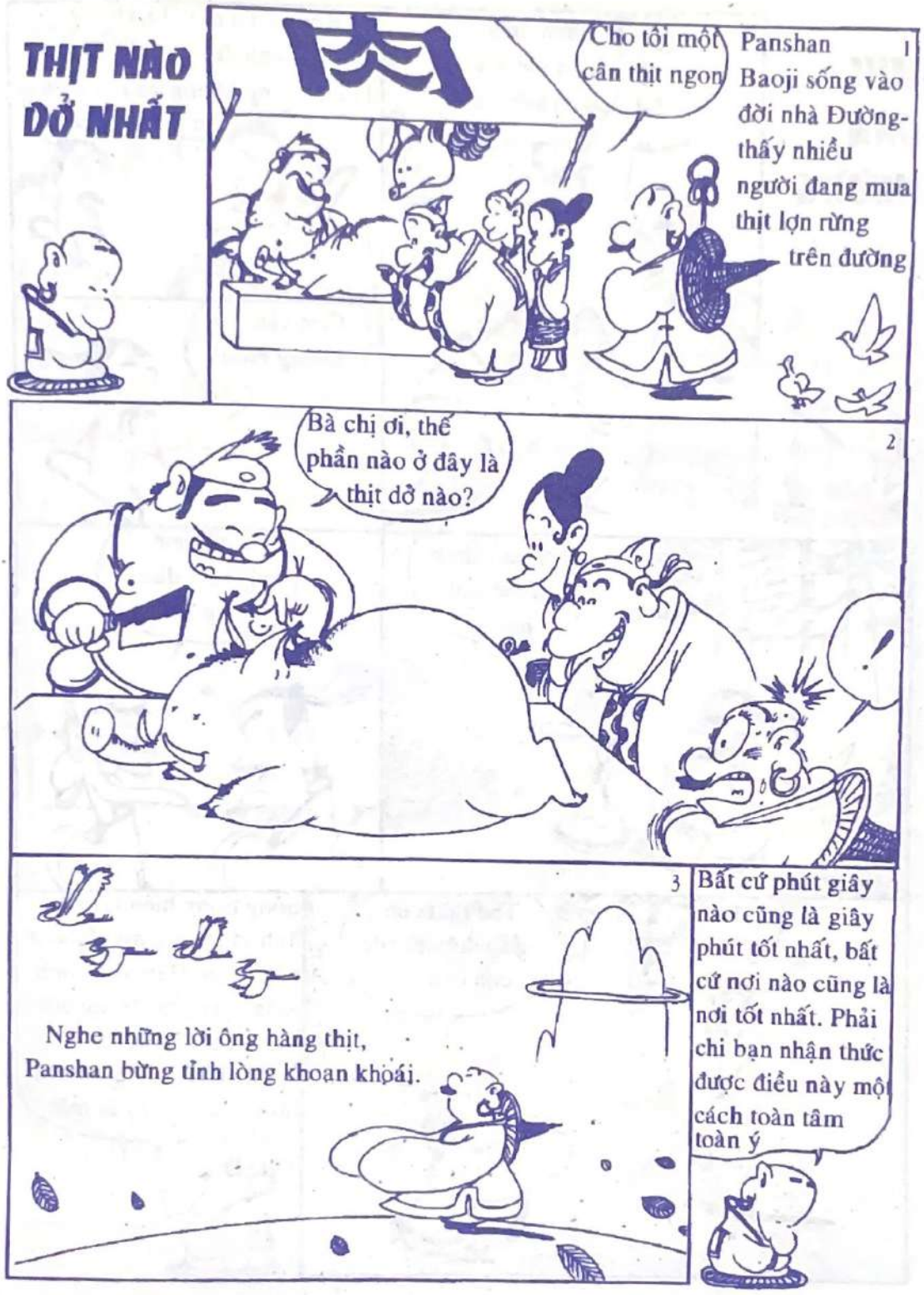

MÙI ĐÀN HƯƠNG

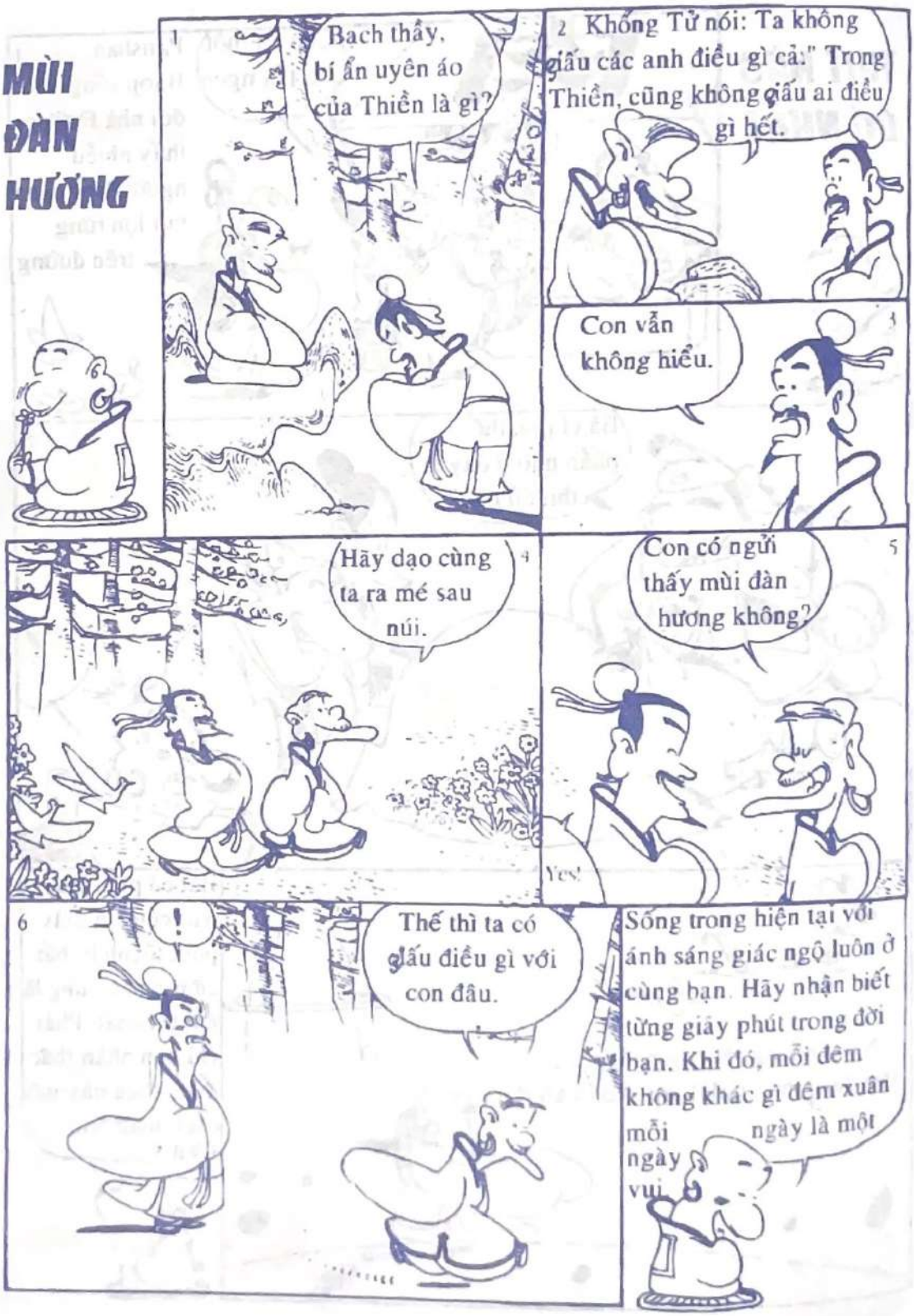

TRE CAO TRE THẤP

KHÔNG TA KHÔNG NGƯỜI

TÔI Ở ĐÂY
1
Yunyan đang pha trà thì người đồng đạo-
Đạo Ngộ bước vào...
Cho người nào muốn dùng trà.
Anh đang pha trà cho ai thế?
2
Người nào muốn dùng không thể tự mình pha được sao
3
Ồ, tôi tình cờ ở đây.
4
Người hiểu biết sẽ không suy bì giữa chủ và khách (sự tương đồng trong Thiền giữa cái ta và người) như anh là tôi, tôi là anh. Người ta có thể phân biệt người nào là chủ người nào là khách, nhưng cũng có thể đảo lộn thứ tự. Bất cứ lúc nào họ cũng có thể là Một.

JINGQING VÀ TIẾNG MƯA RƠI

KHÔNG THẤY CHÂN LÝ

KHÔNG THIẾU THỨ GÌ

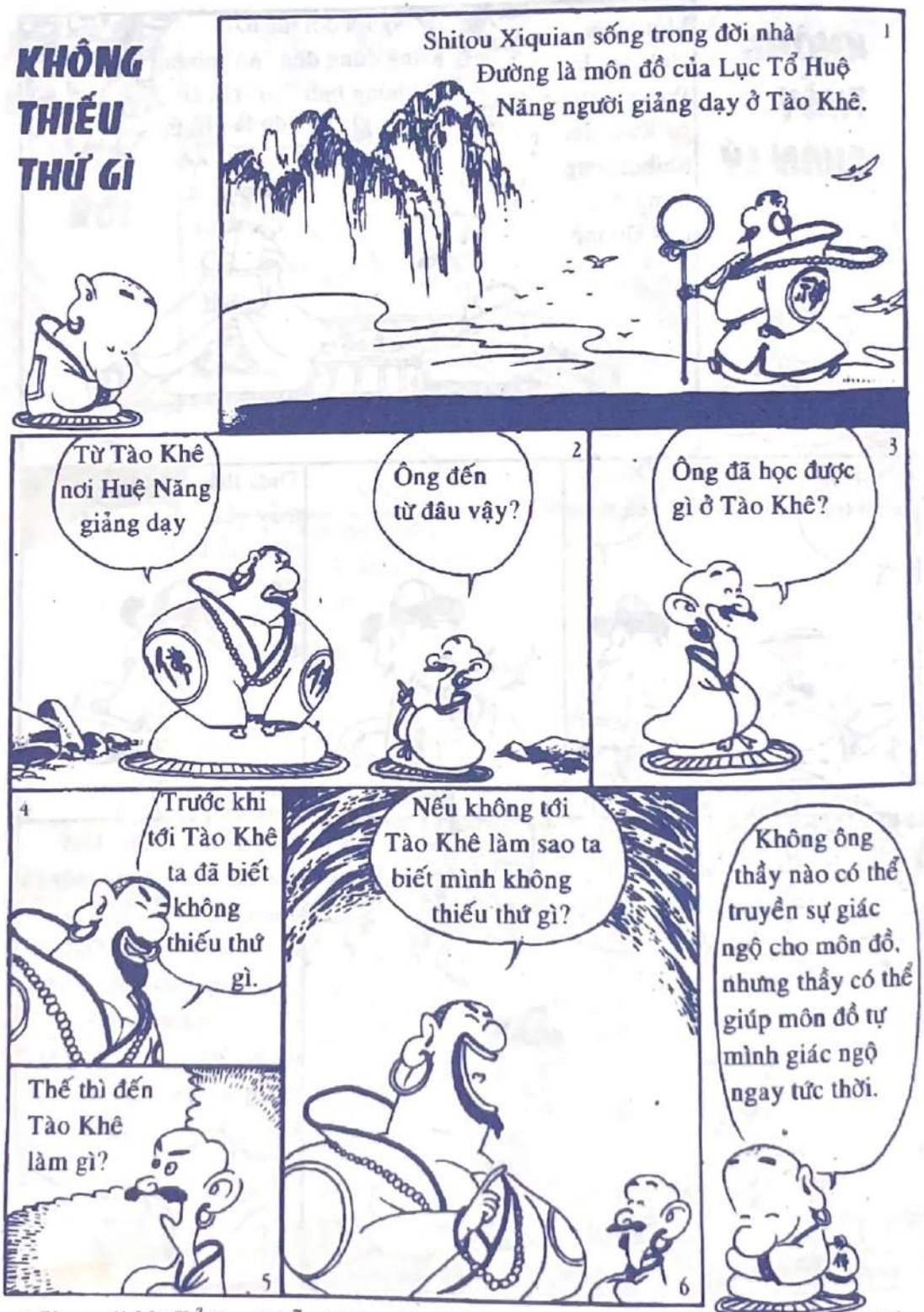

**Cùng với Mã Tổ Đạo Nhẫn, Shitou là vị đại sư dạy 160 môn đồ đắc đạo. Trong thời niên thiếu, ngài đã từng chê tượng Phật sưởi ấm và cứu một con bò sắp bị làm thịt.*

Ý TẠI NGÔN NGOẠI

(Ý ở ngoài lời)

CÓ VÀ KHÔNG

Học giả Zhangzhou hỏi Thiền sư Xitang Chizang dưới đời nhà Đường:
Có thiên đàng và địa ngục không?
Có!
Không đúng, có một lần tôi hỏi thầy Quinshan Weisui về Thiền và ông ta nói là "không có gì cả".
Thế ông đã có vợ con gì chưa?
Một vợ và hai con.
Thế Quinshan có vợ con gì không?
Quinshan là nhà sư đã rời bỏ nhà cửa sao có vợ con được?
Thưa ông, ông nói theo quan điểm của người có gia đình. Để có thể nói tất cả là "hư không" thì trước đó ông phải như Quinshan đã.
Có sự sai biệt trong tất cả, vì thế không có "tiêu chuẩn cố định" nào trên đời. Nó thay đổi theo từng người một.

THEO DÒNG

1
Vào đời nhà Đường, từ khi Thiền sư Damei Fachang được khai sáng, ông lên đỉnh núi ở ẩn 30 năm rồi mới nhấn môn đồ.
2
Một ngày nọ, có nhà tu hành lạc đường đến trước Damei
3
Tôi chỉ thấy những ngọn núi quanh đây chuyển từ xanh sang vàng theo mùa tiết.
Ông ở đây đã lâu chưa?
4
Tôi có thể đi đường nào để ra khỏi núi này?
5
Đi theo dòng.
Làm động tác thật dễ. Nhưng những giới hạn con người tự đặt ra đã hạn chế việc làm của họ, khiến cho những cử động dù nhỏ nhặt cũng thành khó

KHÓ TIẾN KHÓ LÙI

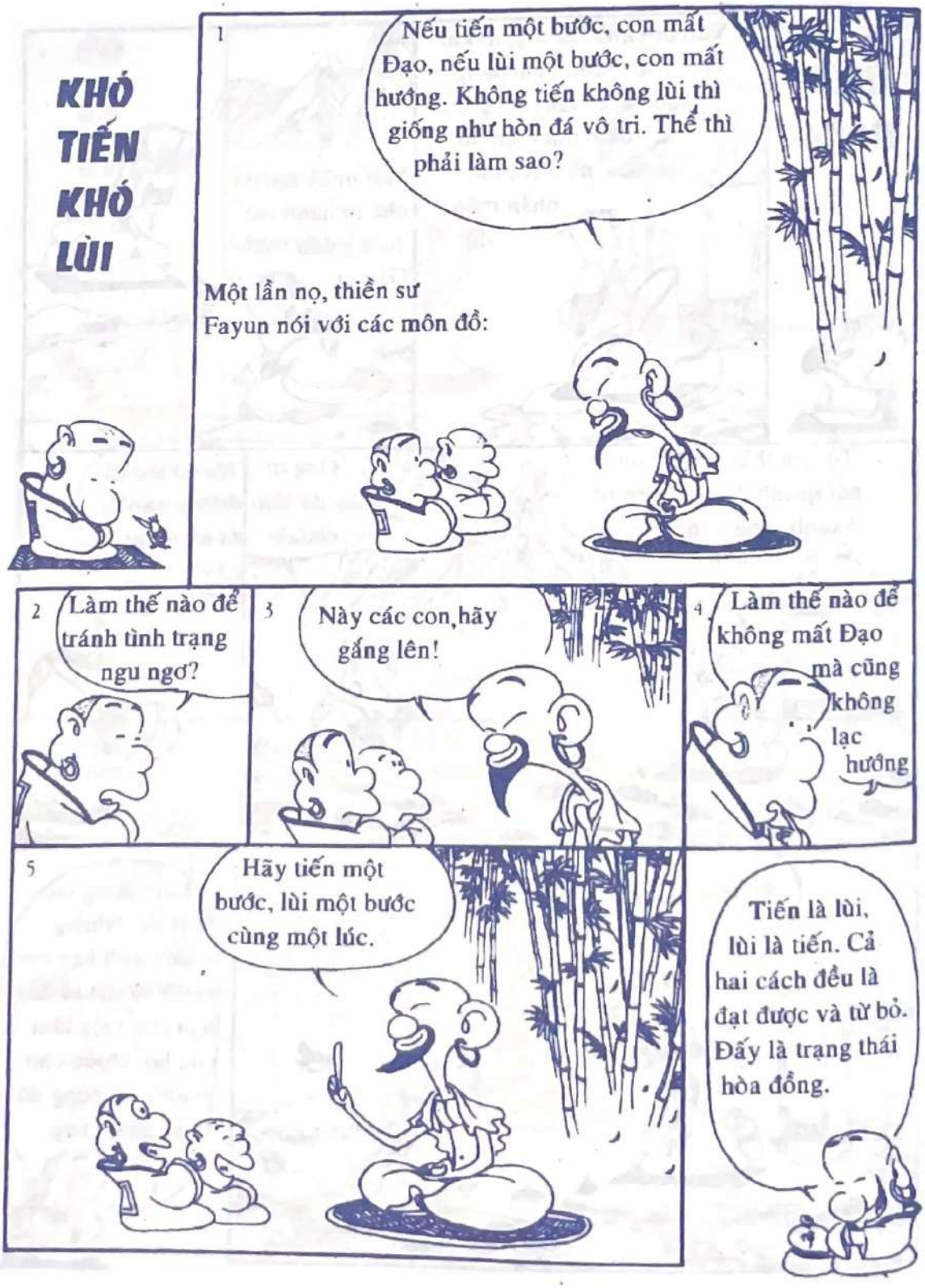

TU SĨ THIẾU NÉT HÀI

8
9 Shouduan không hiểu sao thầy lại bật cười và cả đêm cứ thao thức hoài.
Sáng hôm sau...
Thưa thầy, khi nghe xong bài kệ sao thầy lại cười?
10
11
Dạ có.
Con có thấy những thầy phù thủy trên phố hôm qua?
Thưa, ý thầy muốn nói gì
Con còn kém thầy phù thủy về mặt nào có biết không.
12
13
Nghe những lời này, Shouduan liền tỉnh ngộ
Thầy phù thủy muốn chọc cười còn con lại sợ mọi người cười.
Thiền vượt xa tính lô gic. Luyện Thiền là xét lại toàn bộ cuộc sống một người bình thường và tránh xa tính cứng nhắc và những gì trừu tượng.

DANXIA ĐỐT TƯỢNG PHẬT

*Ngọc xá lợi: đá quí trong xương người đắc đạo.

HÀNH ĐỘNG THEO HOÀN CẢNH

HỢP NHẤT VỚI TỰ NHIÊN

BIẾN DỊCH LÀ CHÂN LÝ VĨNH CỬU

CÁI GÌ KHÔNG PHẢI LÀ PHÁP?

NẮM HƯ KHÔNG

Dưới đời nhà Đường Shigong Huicang hỏi bạn đồng môn Xitang Chizang:
Anh có thể nắm bắt cái hư không?
Có thể.
1
Vậy hãy nắm tôi thử xem?
Được thôi.
2
3
4
Thế thôi à, anh đâu nắm được cái gì?
Theo anh thì tôi nên nắm ra sao?
5
Nắm như thế này.
Ui! đau quá!
6
Về hình dáng (hiện tượng) là trống rỗng và sự trống rỗng là hình dáng, nên thay vì không nắm gì cả, tốt hơn là ta nên nắm lấy mũi ai đó vì điều này gần với thực tại hơn.

LỬA TINH THẦN ĐẾN VỚI LỬA

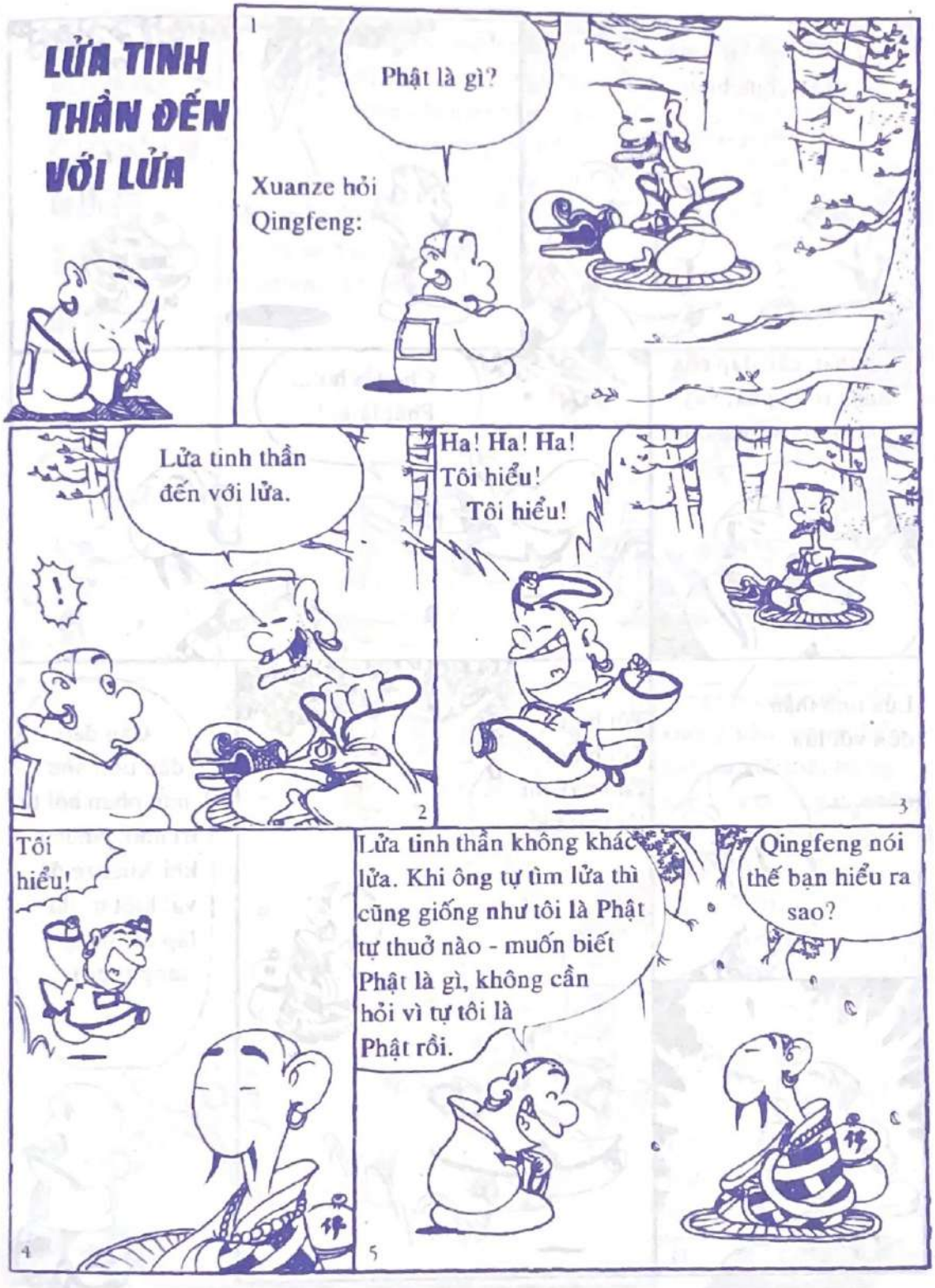

Tôi nghĩ rồi mà vẫn chưa hiểu.
Cho tôi hỏi... Phật là gì?
Lạ thật, câu đáp của mình rõ là phải vậy mà xem ra chưa đúng
Lửa tinh thần đến với lửa.
Tôi hiểu! Tôi hiểu! Lần này thì tôi thật hiểu.
Câu đáp đầu tiên như một phản hồi từ trí nhớ. Nhưng khi Xuanze đã vất kiệt trí thì lập tức bừng sáng (ngộ).

ĐƯỜNG CHÂN LÝ NGAY TRƯỚC MẶT

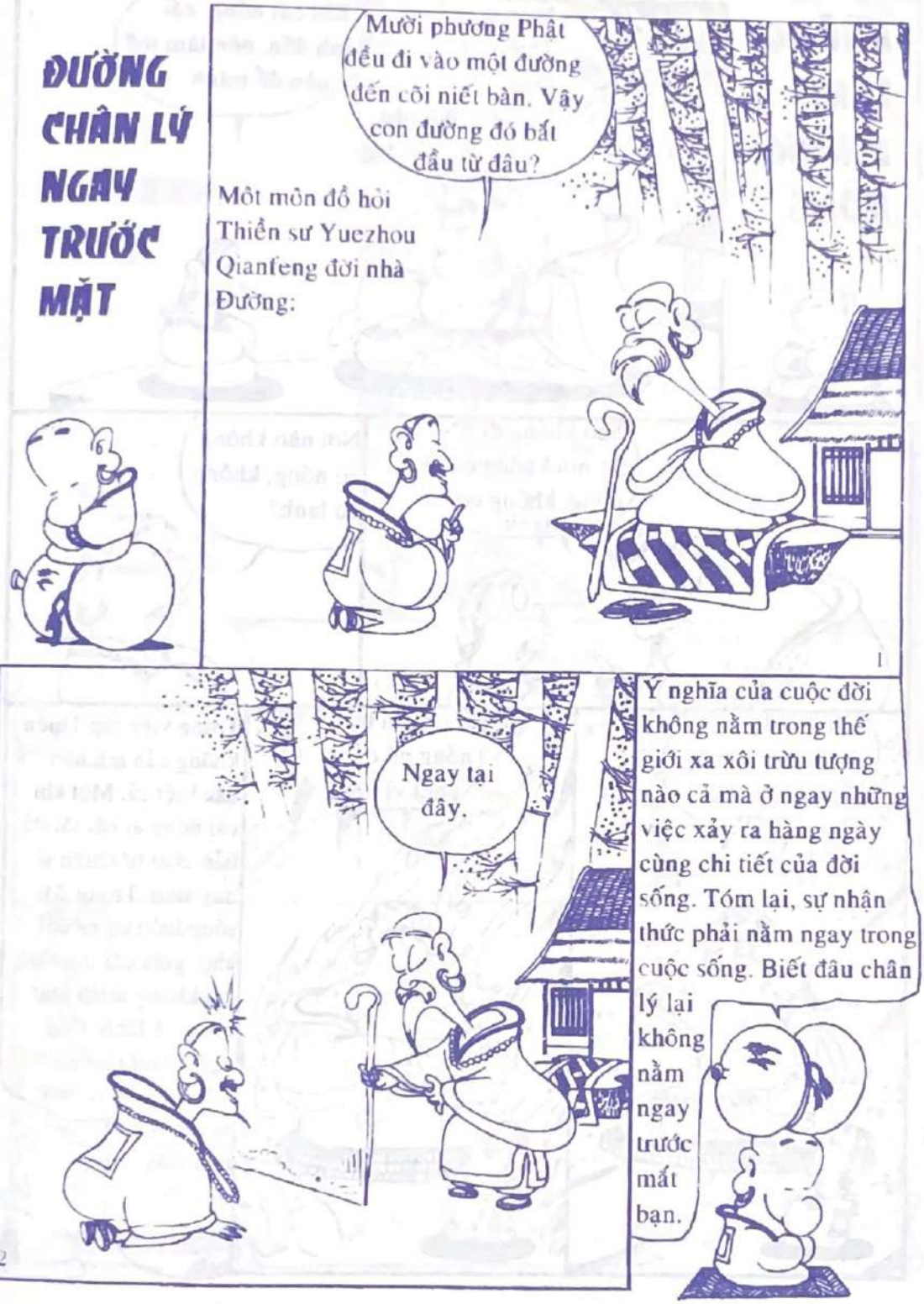

KHÔNG LẠNH KHÔNG NÓNG

SÃI THÀNH SƯ

Một nữ tu hỏi Thiền sư Long Đàm Chongxin đời nhà Đường:
Con phải tập Thiền thế nào để kiếp sau hóa thành nhà sư?
1
Con làm nữ tu bao lâu rồi?
2
Câu hỏi của con là liệu con có cơ hội nào để trở thành nhà sư không?
3
Bây giờ con là gì?
4
Con là nữ tu. Ai lại không biết điều đó?
5
Ai biết con?
6
Nam và nữ dường như sai biệt, nhưng trong giới Thiền, họ đều như nhau. Thật là kỳ cục khi cứ nghĩ họ khác nhau. Những người tin thế làm sao cầu học?

BA CÂN GAI DẦU

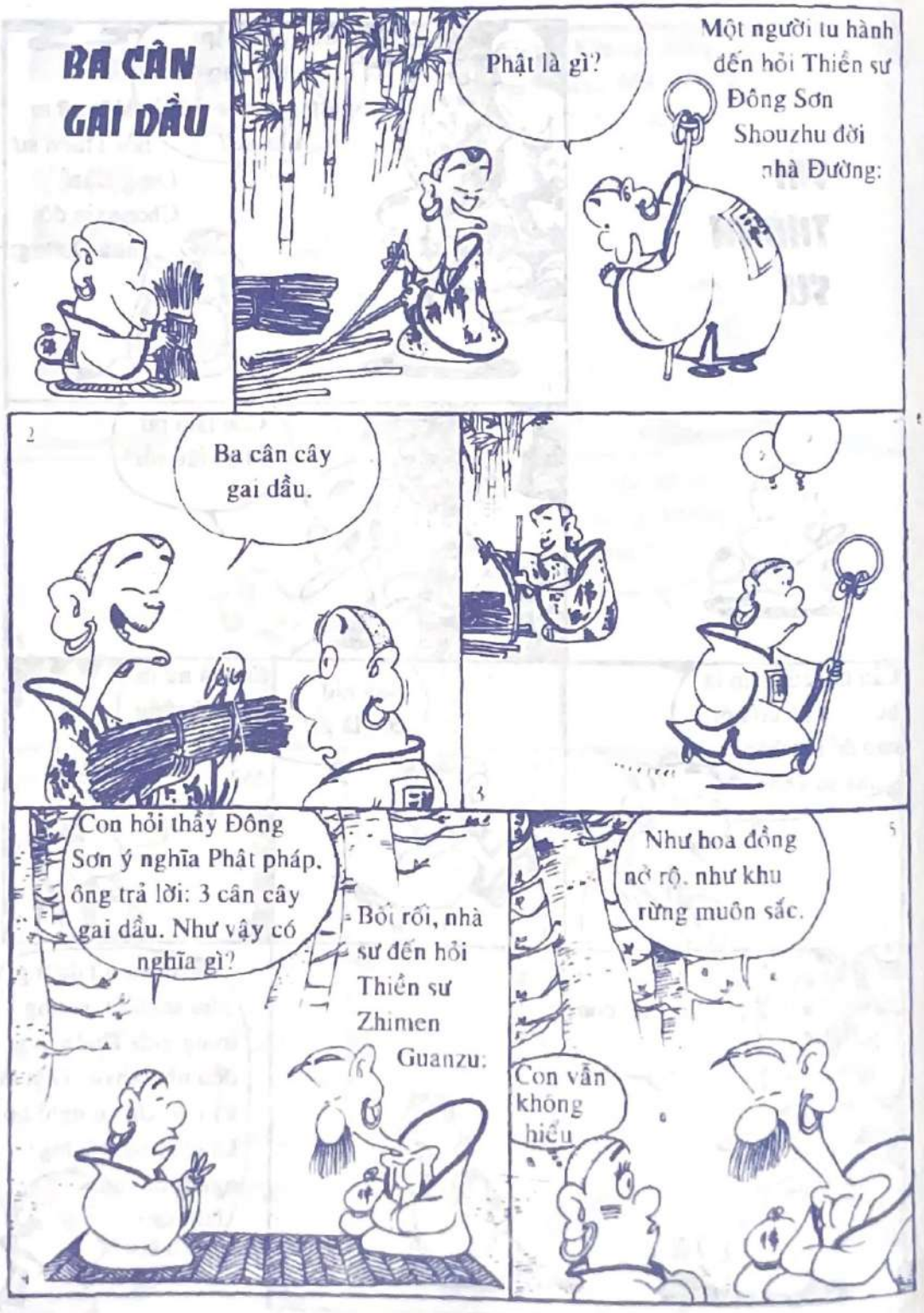

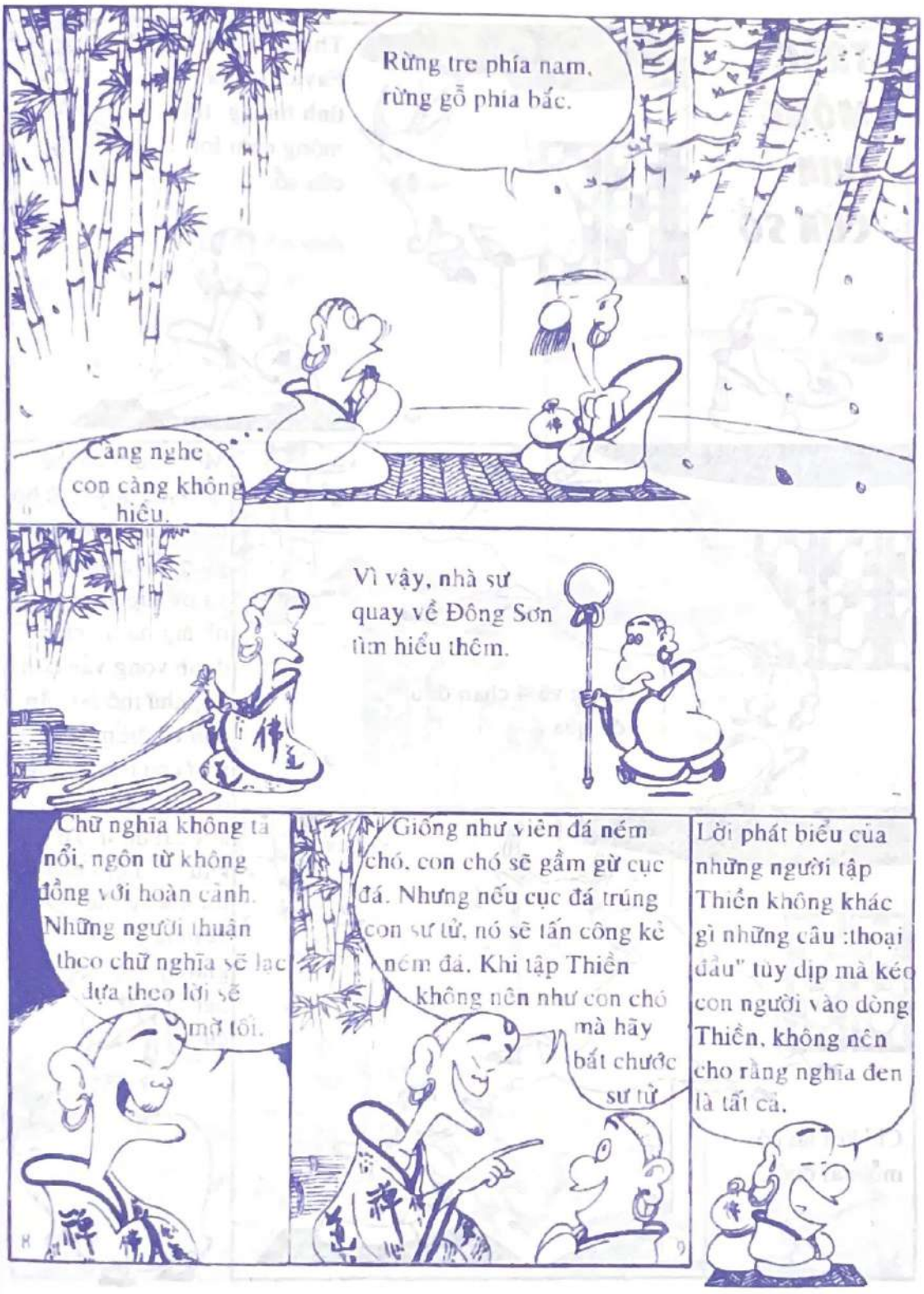
Rừng tre phía nam, rừng gỗ phía bắc.
Càng nghe con càng không hiểu.
Vì vậy, nhà sư quay về Đông Sơn tìm hiểu thêm.
Chữ nghĩa không tả nổi, ngôn từ không đồng với hoàn cảnh. Những người thuận theo chữ nghĩa sẽ lạc lựa theo lời sẽ mờ tối.
Giống như viên đá ném chó, con chó sẽ gầm gừ cục đá. Nhưng nếu cục đá trúng con sư tử, nó sẽ tấn công kẻ ném đá. Khi tập Thiền không nên như con chó mà hãy bắt chước sư tử
Lời phát biểu của những người tập Thiền không khác gì những câu :thoại đầu" tùy dịp mà kéo con người vào dòng Thiền, không nên cho rằng nghĩa đen là tất cả.

TRÂU MỘNG QUA CỬA SỔ

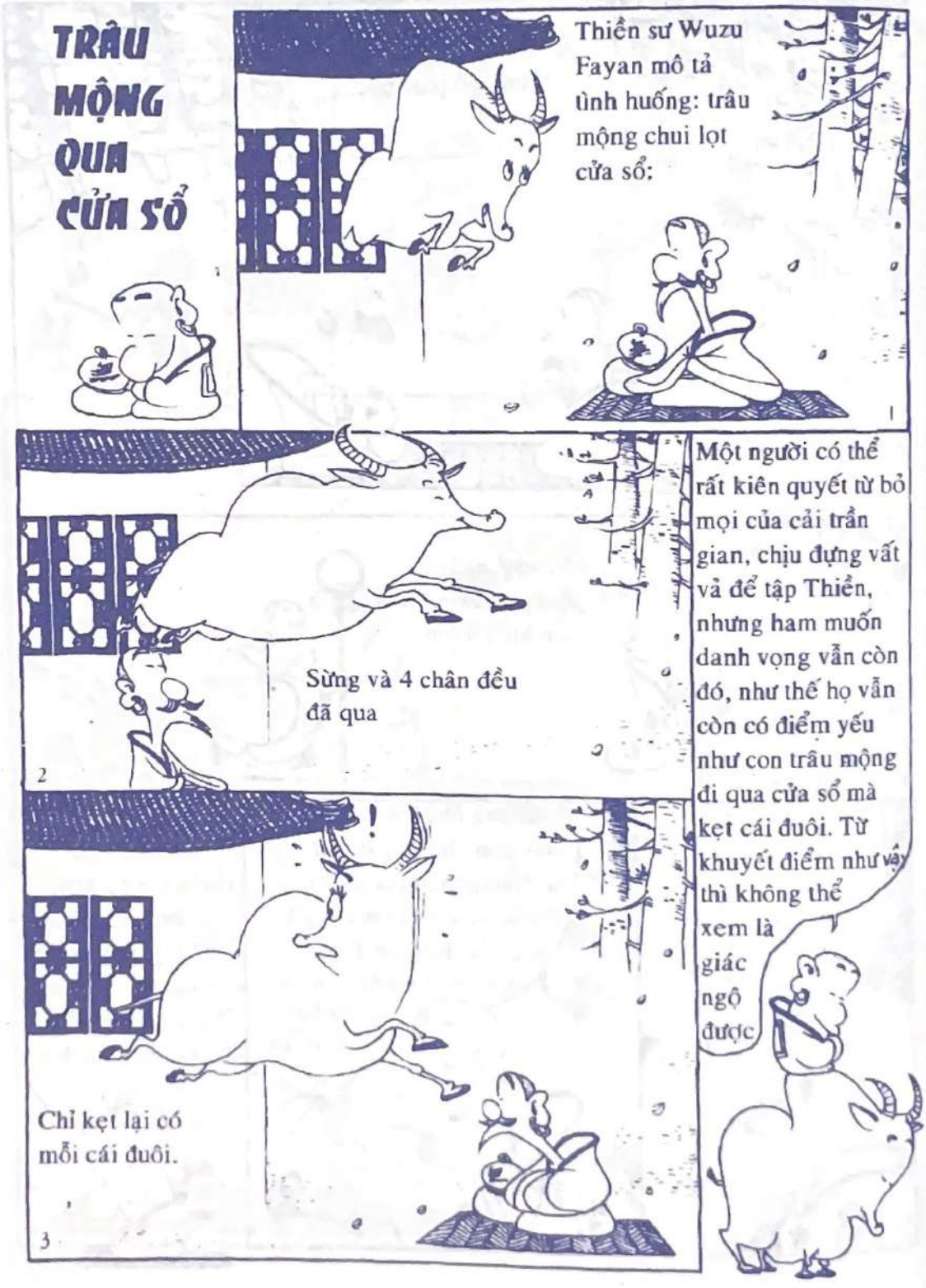

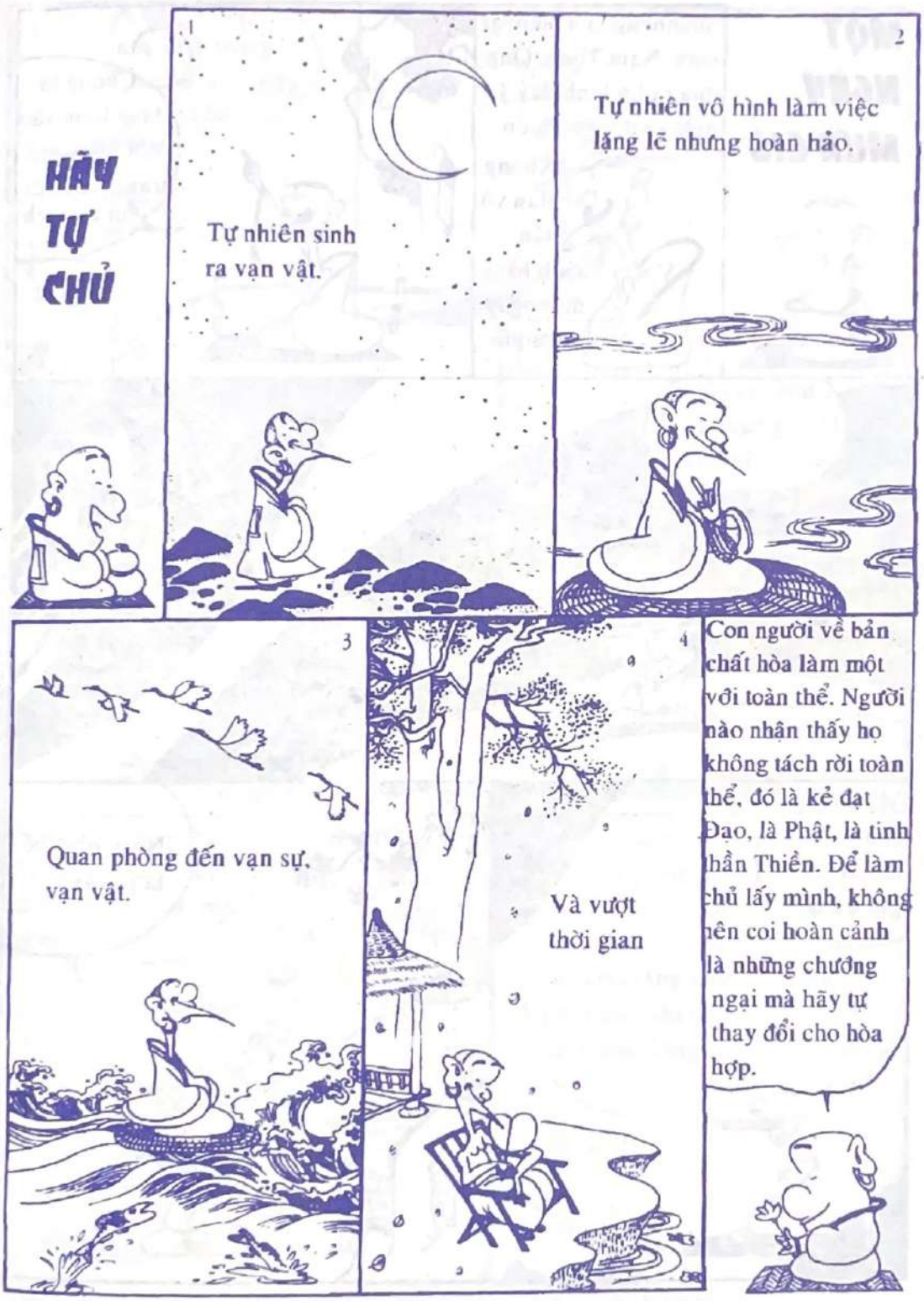
HÃY TỰ CHỦ
1
Tự nhiên sinh ra vạn vật.
2
Tự nhiên vô hình làm việc lặng lẽ nhưng hoàn hảo.
3
Quan phòng đến vạn sự, vạn vật.
4
Và vượt thời gian
Con người về bản chất hòa làm một với toàn thể. Người nào nhận thấy họ không tách rời toàn thể, đó là kẻ đạt Đạo, là Phật, là tinh thần Thiền. Để làm chủ lấy mình, không nên coi hoàn cảnh là những chướng ngại mà hãy tự thay đổi cho hòa hợp.

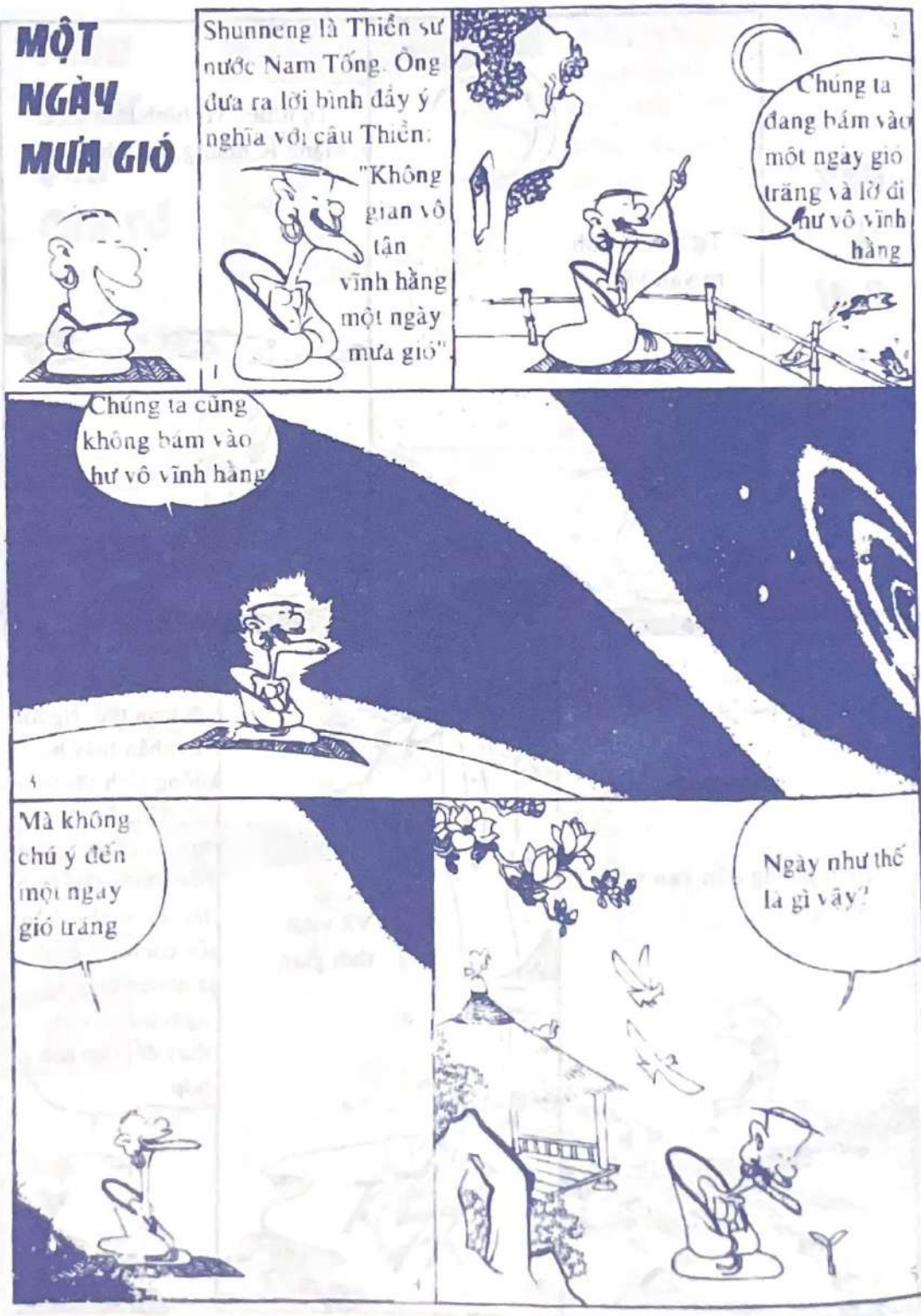
MỘT NGÀY MƯA GIÓ
Shunneng là Thiền sư nước Nam Tống. Ông đưa ra lời bình đầy ý nghĩa với câu Thiền:
"Không gian vô tận vĩnh hằng một ngày mưa gió".
Chúng ta đang bám vào một ngày gió trăng và lời đi hư vô vĩnh hằng
Chúng ta cũng không bám vào hư vô vĩnh hằng
Mà không chú ý đến một ngay gió trăng
Ngày như thế là gì vậy?

*Nhị nguyên: phân đôi sự việc như không trắng thì đen, không nam thì nữ, không ác thì hiền.

ĐẦU VÀ ĐUÔI XUNG ĐỘT

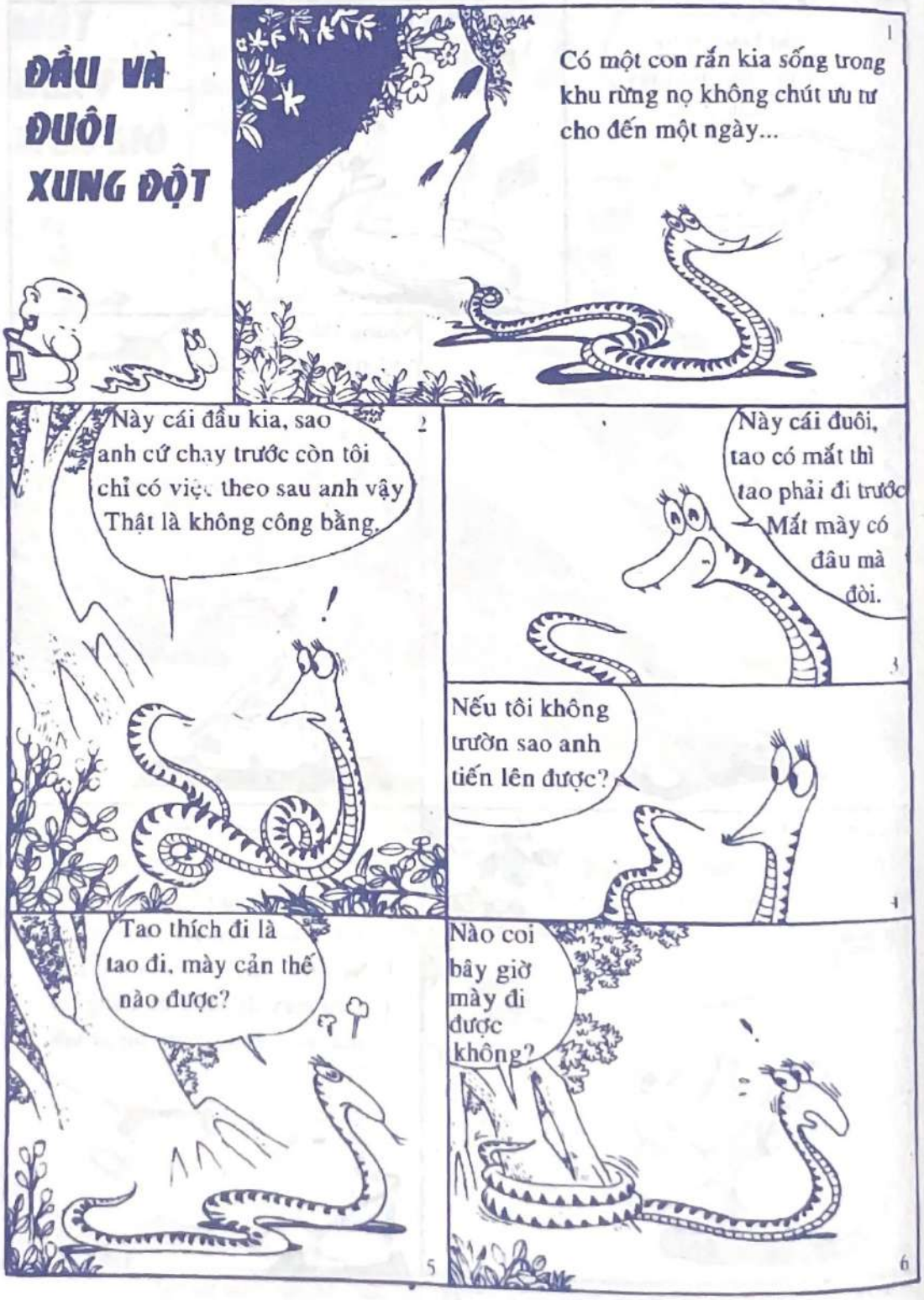

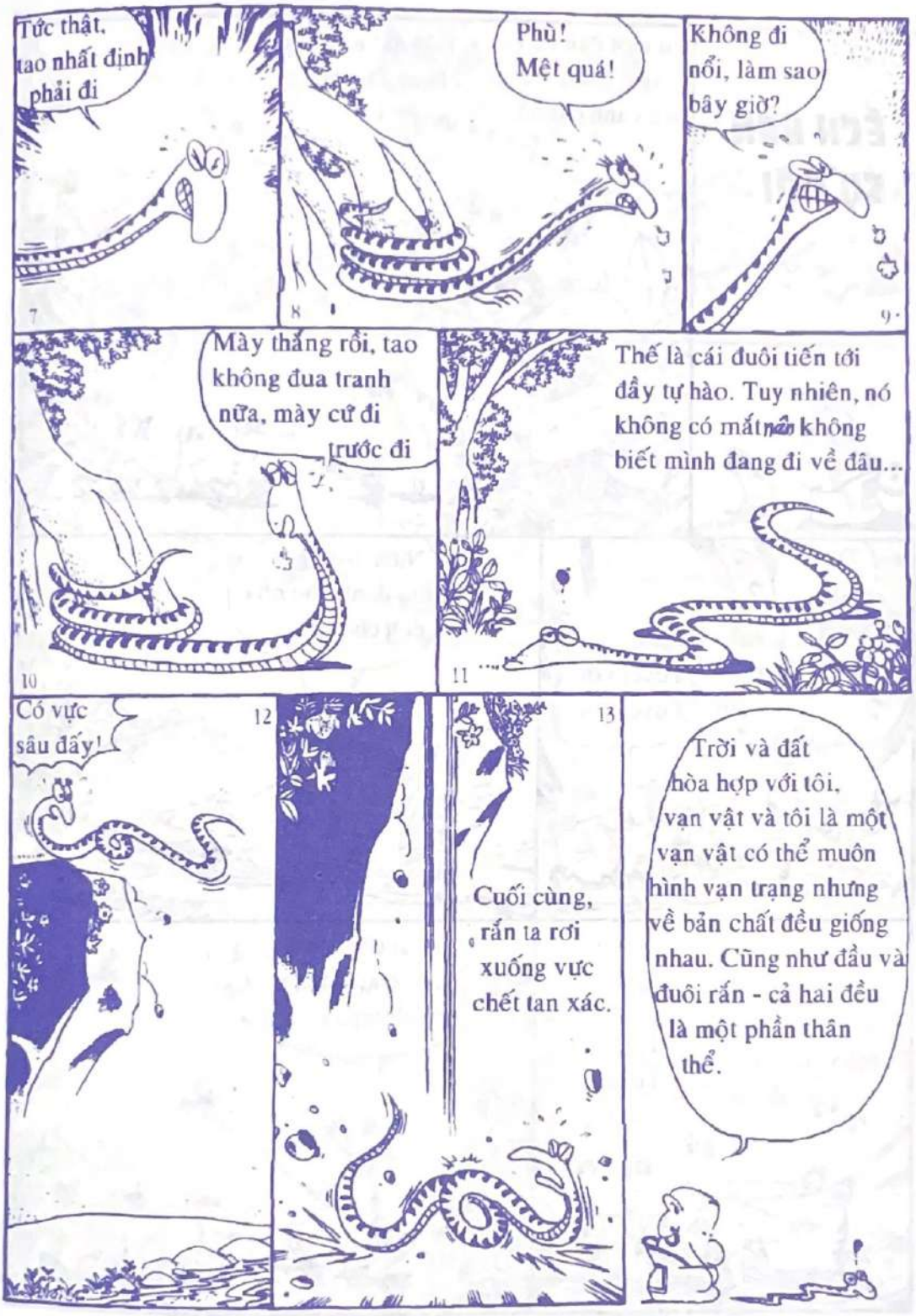
Tức thật, tao nhất định phải đi
7
Phù! Mệt quá!
8
Không đi nổi, làm sao bây giờ?
9
Mày thắng rồi, tao không đua tranh nữa, mày cứ đi trước đi
10
Thế là cái đuôi tiến tới đầy tự hào. Tuy nhiên, nó không có mắt nên không biết mình đang đi về đâu...
11
Có vực sâu đấy!
12
13
Cuối cùng, rắn ta rơi xuống vực chết tan xác.
Trời và đất hòa hợp với tôi, vạn vật và tôi là một vạn vật có thể muôn hình vạn trạng nhưng về bản chất đều giống nhau. Cũng như đầu và đuôi rắn - cả hai đều là một phần thân thể.

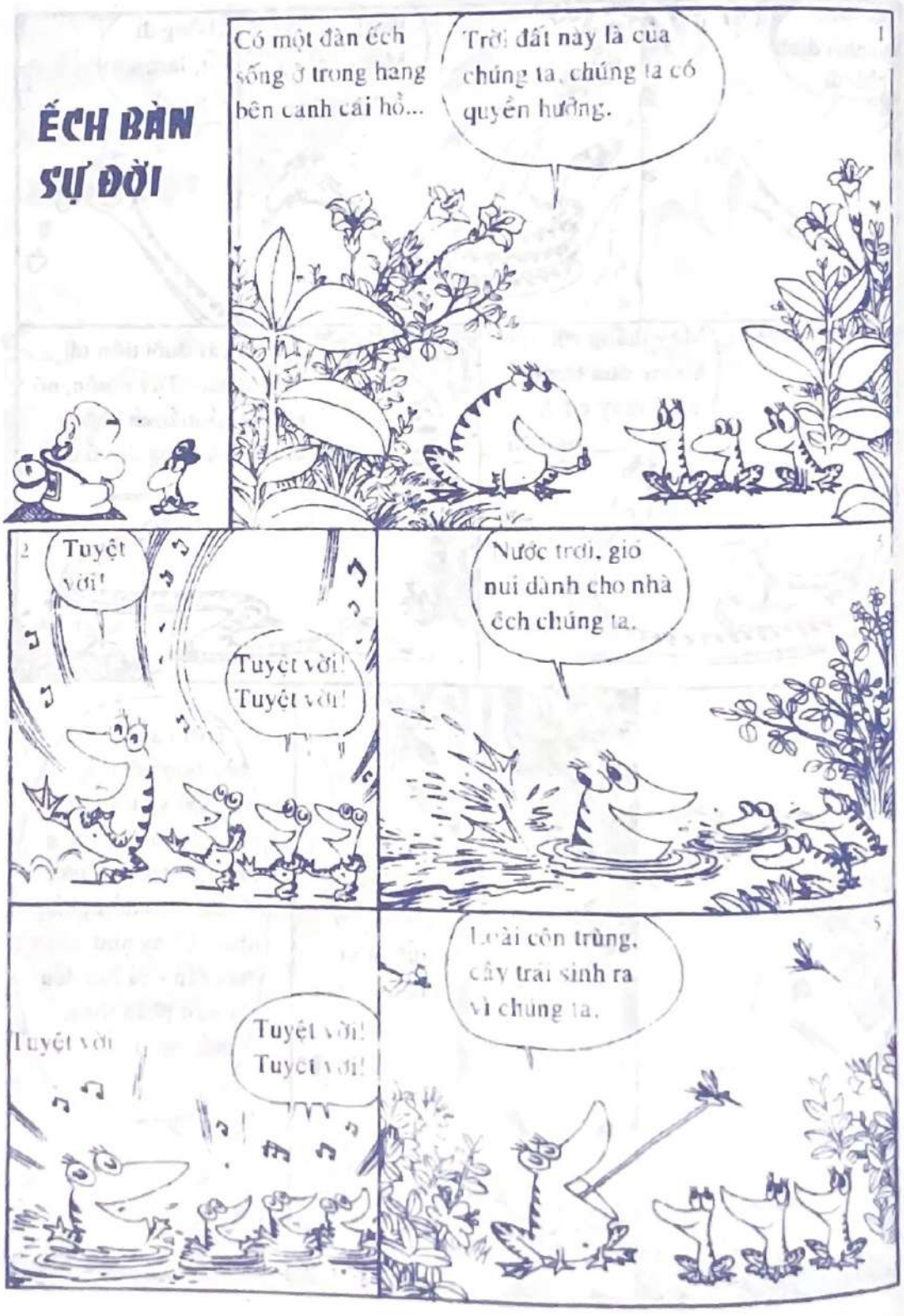
ẾCH BÀN SỰ ĐỜI
Có một đàn ếch sống ở trong hang bên cạnh cái hồ...
Trời đất này là của chúng ta, chúng ta có quyền hưởng.
1
Tuyệt vời!
Tuyệt vời! Tuyệt vời!
2
Nước trời, gió núi dành cho nhà ếch chúng ta.
Tuyệt vời
Tuyệt vời! Tuyệt vời!
Loài côn trùng, cây trái sinh ra vì chúng ta.

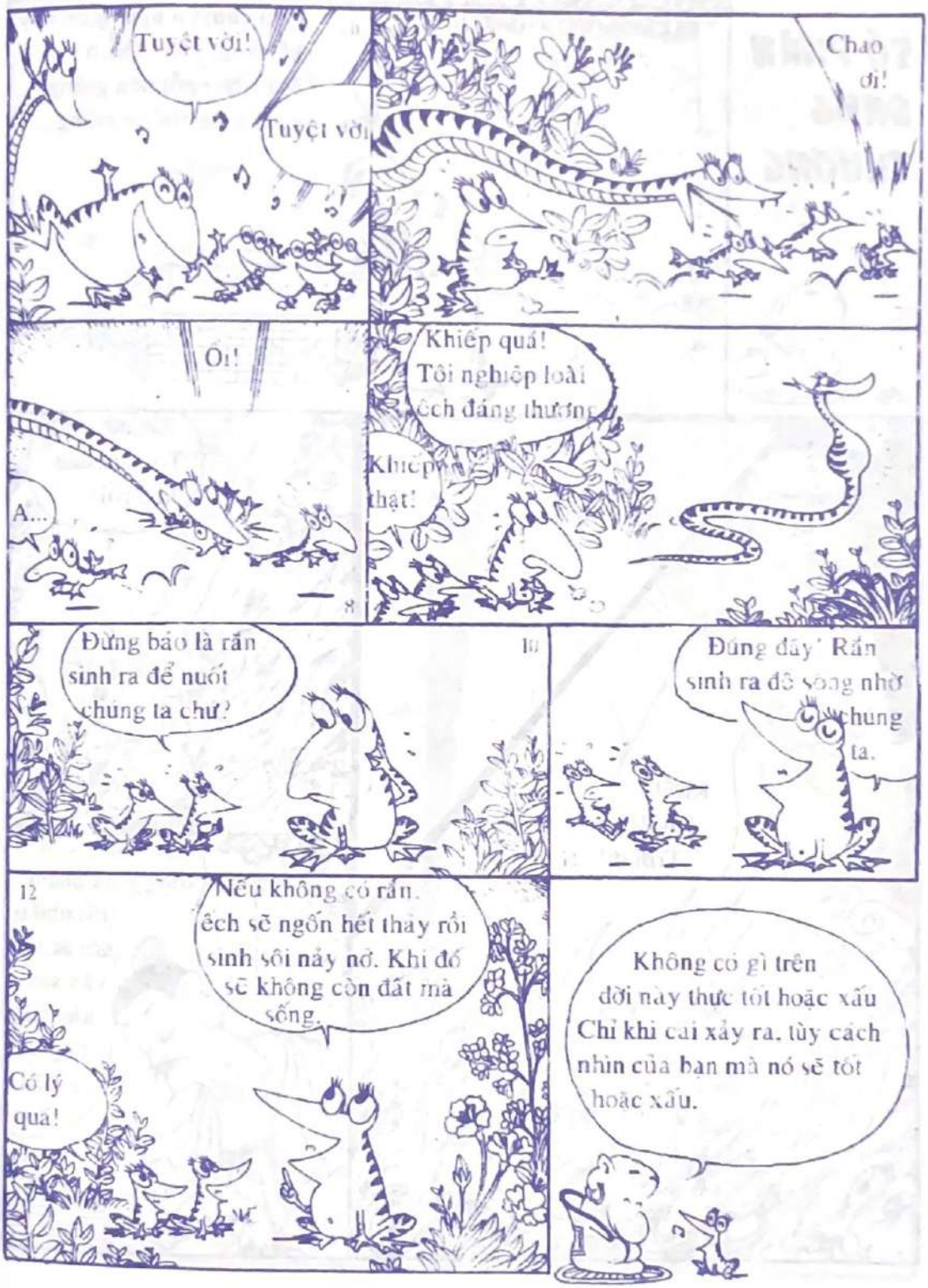
Tuyệt vời!
Tuyệt vời!
Chao ơi!
Ôi!
A...
Khiếp quá! Tôi nghiệp loài ếch đáng thương
Khiếp thật!
Đừng bảo là rắn sinh ra để nuốt chúng ta chứ?
Đúng đấy. Rắn sinh ra để sống nhờ chung ta.
Nếu không có rắn, ếch sẽ ngốn hết thảy rồi sinh sôi nảy nở. Khi đó sẽ không còn đất mà sống.
Có lý quá!
Không có gì trên đời này thực tốt hoặc xấu Chỉ khi cái xảy ra, tùy cách nhìn của bạn mà nó sẽ tốt hoặc xấu.

SỐ PHẬN ĐÁNG THƯƠNG

5
Khi còn sống, y đã từng giết người và phạm quá nhiều tội. Vậy y có làm được chút việc lành nào không?
6
À, có một lần, khi đi trên đường, ta tránh giẫm phải con nhện vì một chút thương hại. Dẫu chỉ là chuyện nhỏ, đó vẫn có thể được xem là việc tốt lành.
7
Được, ta sẽ dùng sợi tơ nhện nhỏ này cứu y thoát khỏi bể khổ.
8
9
!
Ồ, có một dây tơ nhện trời thả xuống.
10

11
12
13
Đừng bám theo. Phật cho tôi dây tơ nhện này. Đừng bám theo. Xuống hết đi!
14
Xuống hết đi, nếu chúng mày trèo lên, dây đứt mất.
Ôi chao!
Ái da!
Á...
15
Lũ ghẻ tởm kia, hãy xuống hết đi.
Á!...
Á!...

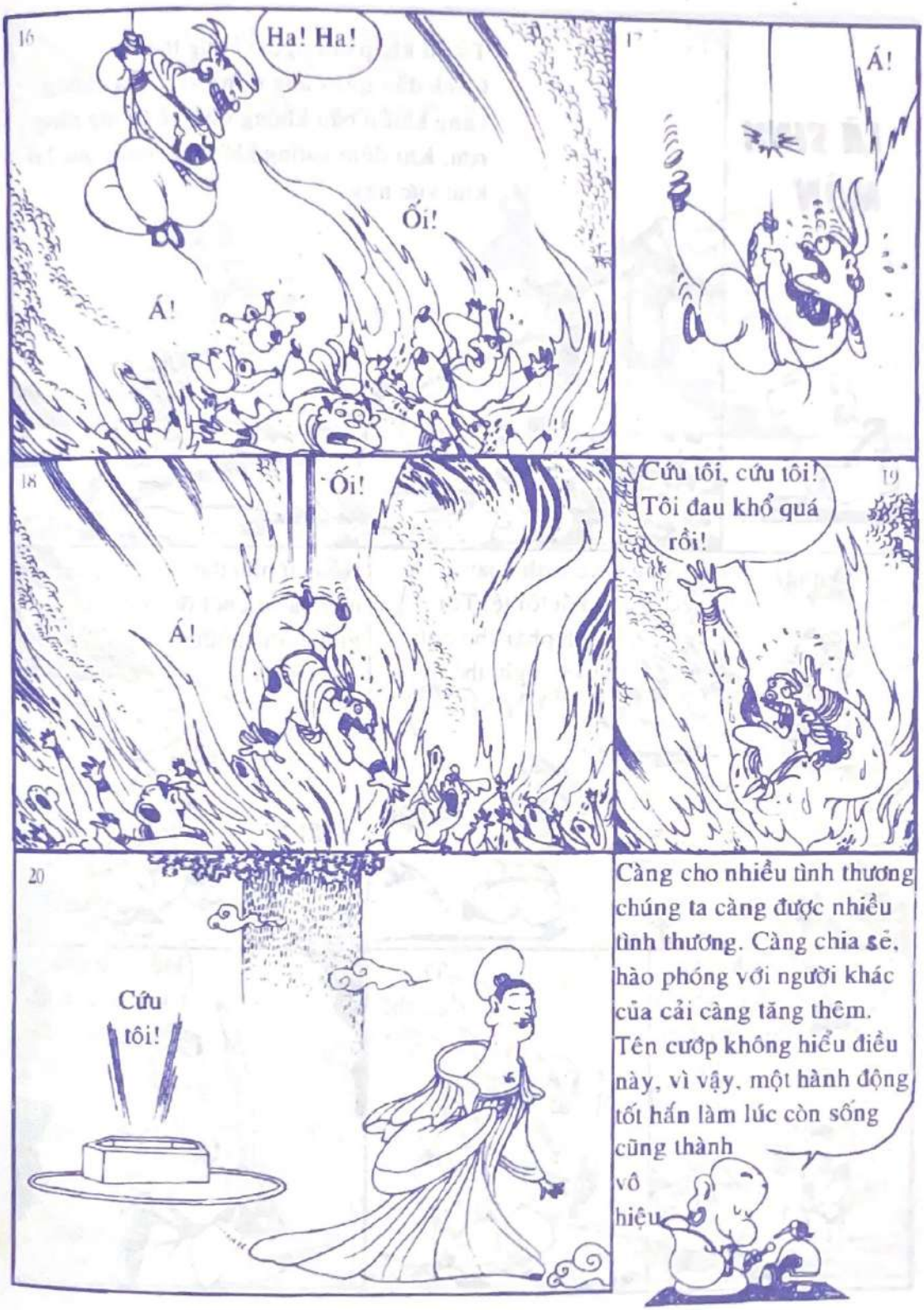
16
Ha! Ha!
Ối!
Á!
17
Á!
18
Ối!
Á!
19
Cứu tôi, cứu tôi! Tôi đau khổ quá rồi!
20
Cứu tôi!
Càng cho nhiều tình thương chúng ta càng được nhiều tình thương. Càng chia sẻ, hào phóng với người khác của cải càng tăng thêm. Tên cướp không hiểu điều này, vì vậy, một hành động tốt hấn làm lúc còn sống cũng thành vô hiệu

LÃ SINH MÔN
Tử thi khắp nơi ngoài cổng thành. Cảnh đàn quạ cùng tiếng kêu của chúng càng khiến bầu không khí thê lương rùng rợn. Khi đêm xuống không ai dám qua lại khu vực này.
Vâng
Công việc kinh doanh đang hồi tồi tệ. Tôi đành phải cho anh nghỉ thôi.
Nếu cứ như thế này, ta sẽ chết đói giống như những xác chết kia.
Nếu không muốn chết, ta phải ăn cướp thôi.
Thôi, cứ thế.
Để sống còn, không còn lựa chọn nào khác.

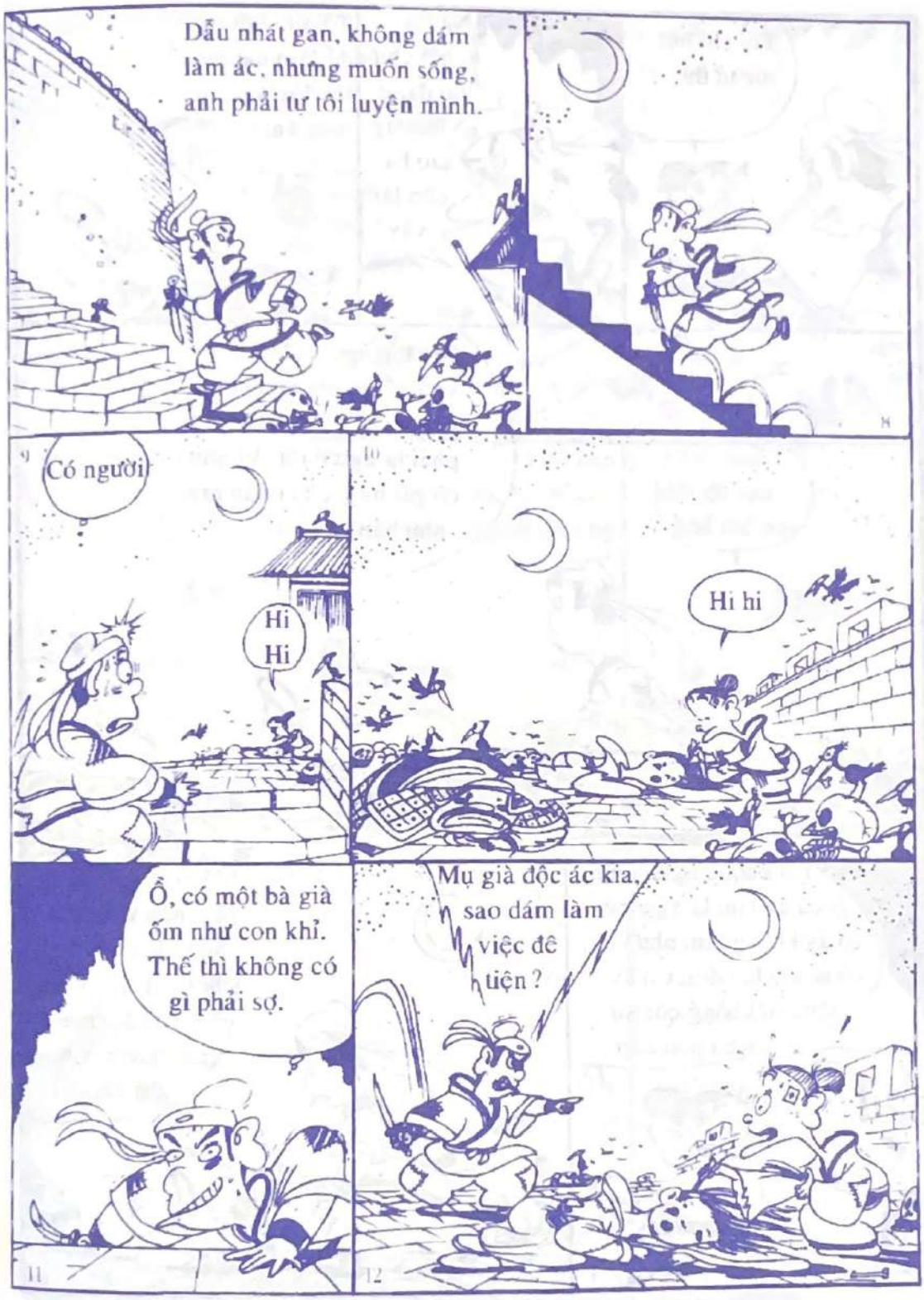
Dẫu nhát gan, không dám làm ác, nhưng muốn sống, anh phải tự tôi luyện mình.
8
Có người
Hi Hi
9
Hi hi
10
Ồ, có một bà già ốm như con khỉ. Thế thì không có gì phải sợ.
11
Mụ già độc ác kia, sao dám làm việc đê tiện?
12

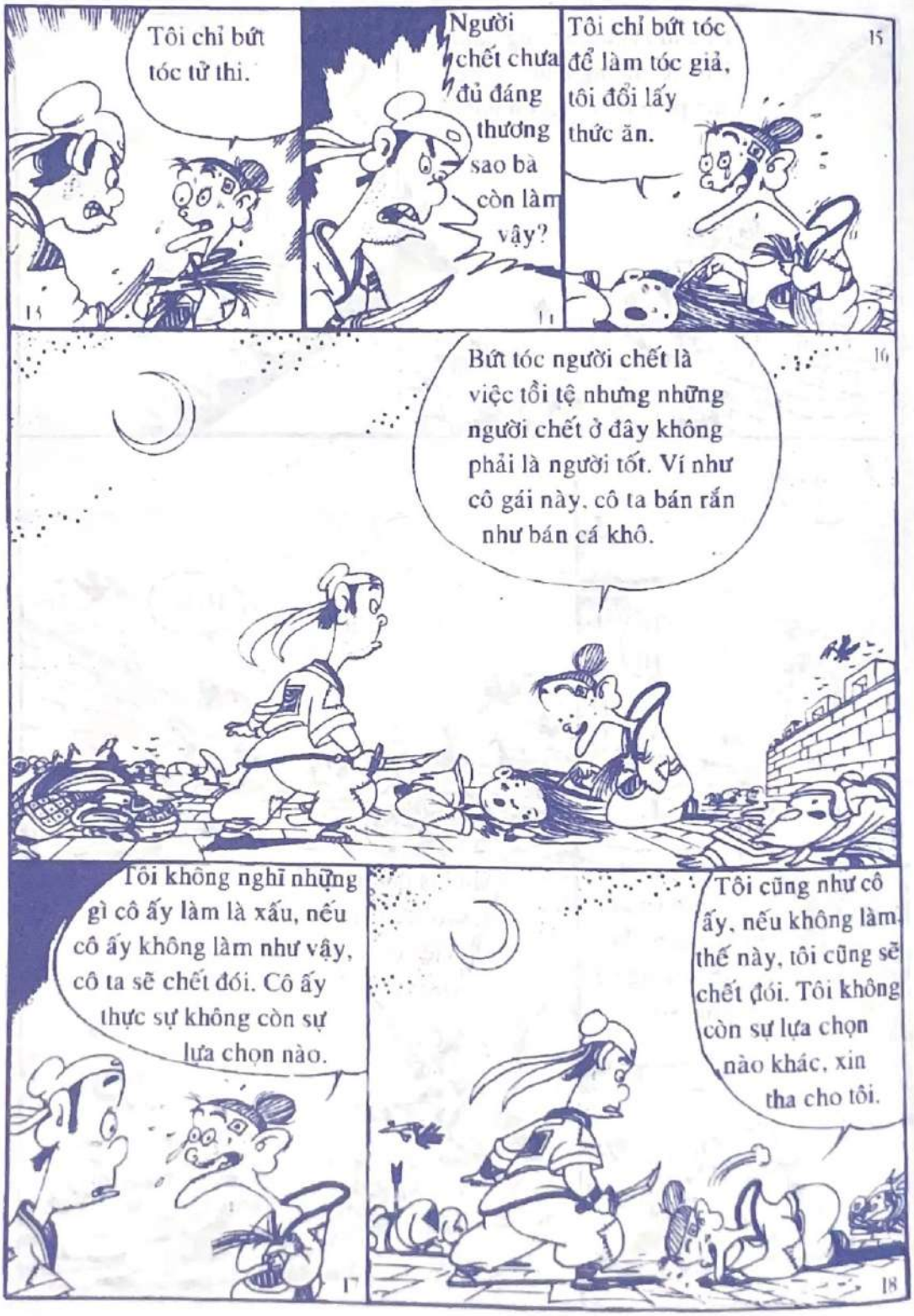
Tôi chỉ bứt tóc tử thi.
13
Người chết chưa đủ đáng thương sao bà còn làm vậy?
14
Tôi chỉ bứt tóc để làm tóc giả, tôi đổi lấy thức ăn.
15
Bứt tóc người chết là việc tồi tệ nhưng những người chết ở đây không phải là người tốt. Ví như cô gái này, cô ta bán rắn như bán cá khô.
16
Tôi không nghĩ những gì cô ấy làm là xấu, nếu cô ấy không làm như vậy, cô ta sẽ chết đói. Cô ấy thực sự không còn sự lựa chọn nào.
17
Tôi cũng như cô ấy, nếu không làm thế này, tôi cũng sẽ chết đói. Tôi không còn sự lựa chọn nào khác, xin tha cho tôi.
18

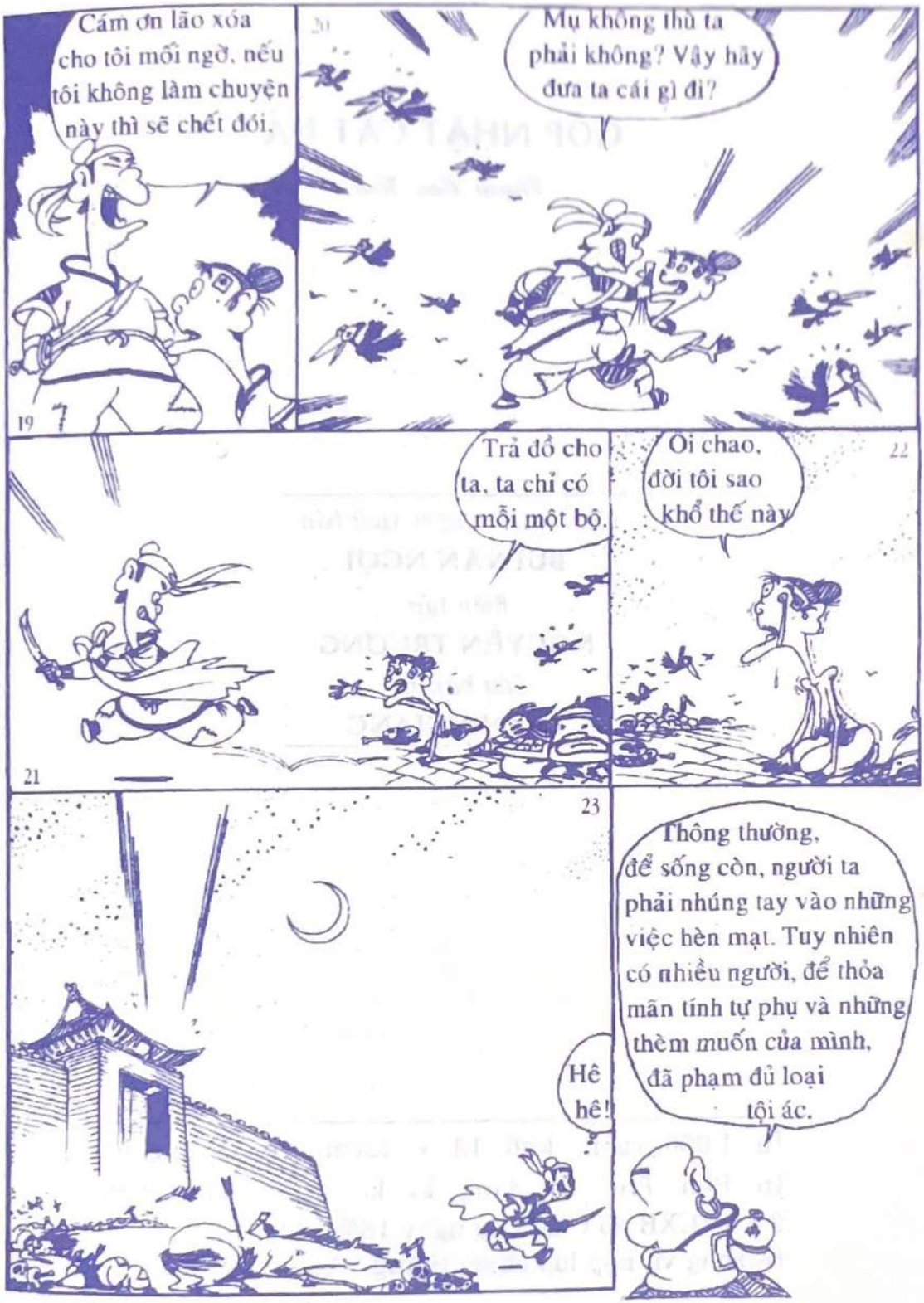
Cám ơn lão xóa cho tôi mối ngờ, nếu tôi không làm chuyện này thì sẽ chết đói.
19
Mụ không thù ta phải không? Vậy hãy đưa ta cái gì đi?
20
Trả đồ cho ta, ta chỉ có mỗi một bộ.
21
Ôi chao, đời tôi sao khổ thế này
22
Hê hê!
23
Thông thường, để sống còn, người ta phải nhúng tay vào những việc hèn mạt. Tuy nhiên có nhiều người, để thỏa mãn tính tự phụ và những thèm muốn của mình, đã phạm đủ loại tội ác.

GÓP NHẶT CÁT ĐÁ

Phạm Cao Hoàn

Chịu trách nhiệm xuất bản:
BÙI VĂN NGỢI
Biên tập:
NGUYỄN TRƯỜNG
Sửa bản in:
THANH GIANG

In 1.000 cuốn, khổ 13 × 19cm. Tại Xí nghiệp In Bến Tre. Số đăng kí kế hoạch xuất bản: 27/701CXB do CXB cấp ngày 18/8/1998.
In xong và nộp lưu chiểu tháng 10 năm 1999.